

വൃക്കുതിയും
കുടുംബവും

കെ. പി. വർക്കി കുറുപ്പൻ

malankaralibrary.com

വ്യക്തിയും കുടുംബവും

കെ. പി. വർഗ്ഗീ കുന്നേൽ

10.00

ജനത

തേവര

MALANKARA
LIBRARY

Distributed by:

**Janatha Book Stall
Thevara, Cochin-13**

Copyright:

K. P. Varkey 1987

Published by:

**Janatha Services, Thevara
Cochin - 13, Mar. 1987.**

Printed at:

Pressman, Kottayam

Art:

C. N. Raju, K. C. M. Press

JS 00187

SN 00262

868723

1000-1

KJP-6

ആമുഖം

മാനസിക സംഘർഷത്തിന്റെയും ലൈംഗിക സ്പോടനത്തിന്റെയും യുഗമെന്നാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടു് അറിയപ്പെടുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും മൂല്യത്തകർച്ച ദൃശ്യമാണ്. യുഗങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള സ്ഥാപനമാണെങ്കിലും, ഭാവനയും തുറന്ന ആകുലണത്തിനു് ഇരയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അസാധാരണ പെരുമാറ്റങ്ങളുടേയും വെല്ലുവിളികളുടേയും പിന്നിലെല്ലാം പ്രയത്നിക്കുന്നത് വ്യക്തിത്വസംക്ഷോഭങ്ങളാണെന്നുകാണാം. ഭാവനാബന്ധം ഇത്തരം മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾക്കുള്ള സിദ്ധൗഷധമായി ചിലർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ ജീവിതത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും ഭാവനാസമുദാഗൃത്തേ ക്ഷയിപ്പിക്കുക മറ്റൊരു അതു നശിപ്പിക്കുകയുടെ ചെയ്യുന്നു. കാരണം, വൈകാരികപക്ഷപാതയില്ലാത്തവരും പഞ്ചലപിത്തമായ ഭവതികൾക്കു് ശാശ്വതമായ ഒരു ബന്ധത്തിനു് കഴിവില്ലെന്നതാണ്.

വിവാഹം ഒരു രക്ഷപ്പെടലല്ല; പരസ്പരഭാനമാണ്—ജീവന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സ്വയം ഭാനം. യഥാർത്ഥസ്നേഹമില്ലാത്തതിടത്തു് ഐക്യവും പരസ്പരഭാനവും വൈകാരികോൽഗ്രഥനവും സാധ്യമല്ല. സ്രീപുരുഷന്മാർ ചലനത്തിലും ഭിന്നരാണെങ്കിലും മഴലികമായി ഒന്നാണ്; പരസ്പരശ്രീതരാണ്. ആ പരസ്പരപുരകമൂല്യമാണ് ഭാവനാസംയോഗത്തിനു നിദാനം. സ്നേഹംകൂടാതെയുള്ള ഭാവനാജീവിതം വെറും കൂടിച്ചേരൽ മാത്രമാണ്. സമരംഗത്തിൽ നൽകുന്ന ഒരു പ്രവണതയാണ് സ്നേഹം. തന്നെത്തന്നെ നൽകിക്കൊണ്ടു് മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ സ്വയം ഭാനത്തെ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കലാണതു്. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കു് വ്യക്തികളുടെ വൈകാരികവും ബാധികവും ആത്മീയവുമായ വളർച്ചയും വികസനവും അനിവാര്യമാണ്. ഭാവനാബന്ധത്തിലൂടെ പൂർണ്ണമായി ഐക്യപ്പെട്ടു് ഒരാൾമാവാതിതരീതരോട് ക്രമത്തിൽ ഈ വികസനപ്രക്രിയയും സംഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഭാവനാജീവിതത്തിനും സ്നേഹത്തിനും പുതിയൊരു അർത്ഥവും ഉൾക്കാഴ്ചയും ഭവതിമാർ നേടുന്നു. അതിനാൽ, ഭാവനയും വ്യക്തിത്വചികസനത്തെ തടയുന്നില്ല; പ്രത്യുത പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും ത്വരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഭവതിമാർ അന്യോന്യം തങ്ങളുടെ അനന്യതയും സവിശേഷ വ്യക്തിത്വവും അംഗീകരിക്കുമ്പോഴേ ഈ വികസന

നവം സമുദയം നടക്കുന്നുള്ളു. ഓരോ വ്യക്തിക്കും, ഓരോ ജാതിക്കും, സ്വന്തം തനിമ നിലനിർത്താൻ കഴിയണം. സ്വന്തം സുഖത്തിനുവേണ്ടി അതിന്റെ വളർച്ചയോടെ ആർക്കും അവകാശമില്ല. മറിച്ച് അത് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ പരസ്പരം സഹായിക്കേണ്ടത് അവരുടെ കടമയാണ്.

ദമ്പതിമാർക്ക് സ്വകാര്യവും വ്യക്തിപരവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിന് അവകാശമില്ല. ദാമ്പത്യം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള ലൈസൻസല്ല, ലൈംഗികബന്ധത്തിനുള്ള പ്രതിഫലവുമല്ല. ഓരോരുത്തരും തമ്മിൽ അധീനതയും അധീശത്വവും എന്ന വിഭവമില്ല. അവർ തുല്യരാണ്; അതുല്യവ്യക്തികളാണ്; സുഹൃത്തുക്കളാണ്; കൗമുദികളാകുമെന്നാണ്. സമത്വവും സമുദയവുമുള്ള പ്രേമജോടികളാണ്. അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹവും സമുദയവും എത്രമാത്രം ആഴമേറിയതാകുന്നുവോ അത്രമാത്രം ദാമ്പത്യം സുഭദ്രവും സുഖപരവുമായിത്തീരുന്നു.

ഈ കൃതിയിലൂടെ സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് സുപ്രസിദ്ധമായ ഈ സ്നേഹധാരണയാണ്. ആധുനിക ദമ്പതിമാരിലും വിവാഹിതരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരിലും ക്രമീകൃതവും സുശിക്ഷിതവുമായ ഒരു സ്നേഹബന്ധത്തിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ പരമപ്രധാന ലക്ഷ്യം. സ്നേഹം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുകയും അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അതിന് വിവാഹബന്ധങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്താനും വിവാഹസ്ഥാപനത്തെ ശാശ്വതമായി നിലനിർത്താനുമുള്ള കരുത്തും കഴിവും ഉണ്ടെന്ന വിശ്വാസവും അനുഭവവുമാണ് ഈ വാദത്തിന് ഉപോൽപ്പന്നം. മാത്രമല്ല, അത്തരം സ്നേഹം വ്യക്തികൾക്കും ദമ്പതികൾക്കും യഥാർത്ഥ വളർച്ചയുള്ള സത്യസന്ധമായ ഒരു സ്രോതസ്സുളളതാണ്. അതിനാൽ യുവതീയുവാക്കൾക്ക് സ്നേഹപോഷണത്തിനും വ്യക്തിഗതമായ വളർച്ചയുമുള്ള പ്രചോദനം ഇതിൽനിന്നും ലഭിക്കാൻ ഇടവരട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു!

തൃപ്പൂണിത്തുറ,
പുതിയകാവ്
21-2-'87

കെ. പി. വർഗ്ഗീ, കുന്നേൽ

ഉള്ളടക്കം

1. തകർന്ന ദമ്പത്യം രക്ഷിക്കുക സാധ്യമോ?
2. വിജയകരമായ ദമ്പത്യബന്ധങ്ങൾ
3. ദമ്പത്യബന്ധം സജീവമാക്കാൻ
ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ
4. അസാധ്യമായ സങ്കല്പങ്ങൾ
5. അബോധപൂർവ്വമായ ആവശ്യങ്ങൾ
6. നിശ്ശബ്ദമായ വാക്കുകൾ, സംസാരിക്കാത്ത
വികാരങ്ങൾ
7. പ്രതികരണം എങ്ങനെ ഭേദപ്പെടുത്താം?
8. സ്നേഹത്തിന്റേയും ജീവിതത്തിന്റേയും
ഉറ്റ പങ്കാളിത്തം
9. അനൗപചാരിക കാര്യങ്ങൾ
10. ദമ്പത്യത്തിലെ ആത്മരേപ്പണം
11. ദമ്പത്യബന്ധത്തിലെ തളർച്ചയും വളർച്ചയും
12. വ്യക്തിത്വഭാവങ്ങളും വിവാഹബന്ധങ്ങളും
13. വ്യക്തിഭാവങ്ങൾ ഭിന്നമായിരിക്കുമ്പോൾ....
14. ദമ്പതിമാർ-സഹൃത്തുക്കളും കരുതുക കരുതുക
നമുക്കും

തകന്ന ദാമ്പത്യം രക്ഷിക്കുക സാധ്യമോ?

പന്ത്രണ്ടുവർഷത്തിനുമുമ്പ് ആൻഡ്രൂവിന്റെയും ബ്രിജിത്തയുടെയും വിവാഹംശേഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തവർ ആത്മസംതൃപ്തിയോടെയാണ് മടങ്ങിയത്. വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് തീരുമാനിക്കുന്നതെന്ന ചൊല്ലും അനന്തരമാകത്തക്കവിധത്തിൽ നവദമ്പതിമാർ അത്യധികം അനുരൂപരായിരുന്നു. 23 വയസ്സുള്ള ബ്രിജിത്താ നോവലുകളിൽ സാധാരണയായി വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്ന വധുവിനെപ്പോലെ സുന്ദരിയും സുശീലയുമായിരുന്നു, പ്രശസ്തമായ ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ അവർക്ക് നല്ല ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. ജോലിസ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് അവർ ആൻഡ്രൂവിനെ കണ്ടുമുട്ടിയതും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും. അവർ അഭിമാനത്തോടെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ആൻഡ്രൂ മറ്റൊരാളെ പുരുഷനിൽനിന്നും തികച്ചും ഭിന്നനായിരുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചും, ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ. ഇരുപത്തഞ്ചുവയസ്സുകാരനായ അയാൾ ബ്രിജിത്തയ്ക്കു തികച്ചും അനുരൂപനായ വകനായിരുന്നു; വലവേകശാലി. ജീവിതത്തിൽ എന്താണ് തനിക്കു വേണ്ടതെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു—ഒരു കുടുംബവും സ്നേഹനിധിയായ ഭാര്യയും, നല്ല ഭാവിയും.

ബന്ധുക്കളെപ്പോലെതന്നെ, യുവദമ്പതികളും സന്തോഷത്തോടെ ദേവാലയത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു—പരസ്പരം ഒന്നായിത്തീർന്നു. അവർക്കുമരുടെ മുമ്പിൽവെ

ച്ചു കണ്ണനീരും പുഞ്ചിരിയും കലർന്ന ഒരു ജീവിതമാണു് തങ്ങൾ പരസ്പരം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെങ്കിലും “കണ്ണനീരിന്റെ ഈ താഴ്വരയിൽ മനുഷ്യൻ പകത്തു വെച്ചിട്ടുള്ള സമ്പൂർണ്ണമായ സന്തോഷവും” അവർ തങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യത്തിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു.

എന്നാൽ, മൂന്നു കഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരായ കകയും പത്രണ്ടുവർഷത്തെ ദാമ്പത്യജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഈ പ്രതീക്ഷകൾക്കും ഐക്യത്തിനും മാറ്റമുണ്ടായി. ഈ ദമ്പതിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നാളെയുടെ സുന്ദരവാഗ്ദാനങ്ങൾ, ശിഥിലീകരണത്തിന്റെയും പരാജയത്തിന്റെയും നിഷ്പ്രഭമായ വ്യോജലോകമായിത്തീർന്നു. ആദ്യകാലത്തു് അവർ പങ്കുവെക്കാൻ ധർമ്മമുണ്ടായിരുന്നു. വളരെയേറെക്കാരുടെ; പറഞ്ഞാലും പറഞ്ഞാലും തീരാത്തവിഷയങ്ങൾ! ഇപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ തർക്കിക്കാനോ വീടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കലഹിക്കാനോ മാത്രമാണു് അവർ വായ തുറക്കേണ്ടതു്. അവർ പരസ്പരം ആരോപണങ്ങൾ നടത്തുന്നു.

ആൻഡ്രൂവിനു് ബ്രിജീത്തയുടെ ഗൃഹഭരണത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിയുണ്ടു്. അവൾ കുട്ടികളെ ഉപദ്രവിക്കുകയും നിയന്ത്രണമില്ലാതെ അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ കടുത്ത പ്രതിഷേധമുണ്ടു്. ആൻഡ്രൂവിന്റെ മാതാപിതാജാലിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആക്ഷേപശരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് അവൾ തിരിച്ചടിക്കുന്നു. കഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് പിതാവിനെപ്പോലും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു് അവൾ പരിഹസിക്കുന്നു.

ഈ ദമ്പതികളിൽ ഇപ്പോൾ പൊതുവായി കാണുന്ന ഒരു ഒരു സ്വഭാവം, പരസ്പരം വികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്താനുള്ള അവരുടെ കഴിവു മാത്രമാണു്. മാറ്റ ചില അഭിഭാഷകരെപ്പോലെ തൊഴിൽരംഗം വളരെവേഗം പിടിച്ചടക്കാൻ ആൻഡ്രൂവിനു കഴിയുന്നില്ല. അനേകം കഴിവില്ലാത്തവനും പരാജിതനുമായിത്തീർന്നു് അയാൾ വി

പാർമിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിലും മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അയാളുടെ കഴിവില്ലായ്മയെ ബ്രിജിത്തയും നിന്ദിക്കുന്നു. “അമ്മയും സഹോദരിമാരും ലാളിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉപയോഗശൂന്യനായ മനുഷ്യൻ! അവർ അയാളുടെ കൈകാലുകളുടെ വളർച്ചമാത്രമാണ് നോക്കിയത്” അവൾ പച്ചിക്കുന്നു.

അതേസമയം, ആൻഡ്രൂവിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുപോലെ ബ്രിജിത്ത വെറുമൊരു ശരാശരി കടംബിനിമാത്രമായിരുന്നു. “ഞങ്ങൾ വെറുമൊരു ചവറുകുനയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്” അയാൾ പറയുന്നു. “കാരണം, ദിവസത്തിൽ ഏറിയപങ്കും അവൾ സ്നേഹിതകളുമായി സംസാരിച്ചുകഴിയുന്നു” കടംബത്തെ താങ്ങി നിറുത്തുന്നതു താനാണെന്നും അവൾ അഹങ്കരിക്കുന്നു. ആൻഡ്രൂ ക്ലബ്ബിൽ ചീട്ടുകളിക്കുമ്പോൾ കടംബഭരണം മുഴുവൻ നടത്തുന്നത് താനാണല്ലോ!

അവർക്കിടയിൽ മുൻപും തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. എന്നാൽ അത് ഭീതിജനകമായി വളർന്നത് ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ്. ഭാര്യ ഇല്ലെങ്കിൽ ജീവിക്കാനാവാല്ലെന്ന് ആൻഡ്രൂവും ആൻഡ്രൂവിനേക്കാൾക്കൂടാതെ എങ്ങനെ കഴിയുമെന്ന് ബ്രിജിത്തയും വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് ഒന്നിച്ചു കഴിയാനാകുമോ എന്ന് അവർ സംശയിക്കുന്നു.

ആൻഡ്രൂ ഇപ്പോൾ അമിതമായി മദ്യപിക്കുന്നു. കാഫീസിൽ രാത്രിയാകുംവരെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. വീട്ടിൽ പോയി ഭാര്യയേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും നേമിടുന്നതിനേക്കാൾ അയാൾക്ക് തന്റെ സുന്ദരിയായ സെക്രട്ടറിയുടെ സാമീപ്യമാണിഷ്ടം. ഇക്കാര്യം അയാൾക്കുതന്നെ ബോധ്യമുള്ളതാണ്. എങ്കിലും പരസ്യമായി പോലീസിൽ അതംഗീകരിക്കാൻ അയാൾ വിസമ്മതിക്കും.

ബ്രിജിത്തയിലും ചില പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായി. അവൾ അടുത്തൊരു കോളേജിൽ സാധാരണക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നു. വിവാഹാനന്തരമുള്ള ജീവിതത്തെപ്പറ്റി കൂടു

തൽ പിന്തിക്കുന്നു. തുടങ്ങി. സ്രീവിമോചന പ്രസ്ഥാനക്കാരിൽനിന്നു 'വ്യക്തിത്വം', 'ജനനൃത്വം', ആത്മസാക്ഷാത്കാരം. തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ കടമെടുത്തു ഈ യിടെയവൾ സംസാരിക്കുന്നു. തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തൊരുദിവസം അവൾ പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങി. അവളുടെ കേശാലങ്കാരശൈലി മാറി. ക്ലാസ്സുകഴിഞ്ഞു നേരെപോകുന്നത് വിവഹാരോചരിയായ ഒരു സ്നേഹിതയെ കണ്ടു സംസാരിക്കാനാണ്. ഏറെസമയം അവൾ അവിടെ ചെലവഴിക്കുന്നു—“എല്ലാം അല്പം തമാശയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്” അവൾ പറയുന്നു. അവൾ ഇപ്പോഴും ആൻഡ്രൂവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ആൻഡ്രൂവിന് അറിയില്ല. അവൾക്കു തീർച്ചയില്ല.

ആൻഡ്രൂവിനെയും ബ്രിജീത്തയെയും സംബന്ധിച്ച വ്യക്തിപരമായ യഥാർത്ഥപ്രശ്നം, അവരുടെ ദാമ്പത്യം നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതല്ല, വിവാഹത്തെത്തന്നെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെയെന്നാണ്. എന്താണ് ദാമ്പത്യത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്? ഇന്നലെക്കണ്ട സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു? ഇത്തരം ഗാർഹികപ്രശ്നങ്ങൾ ഈയിടെ ചില പത്രമാസികകളിലും സ്ഥലം പിടിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഈ പ്രവണതകൾ പ്രഭാതക്ഷണത്തോടൊപ്പം നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തിലും കടന്നുകൂടാറുണ്ടല്ലോ. 'ജോർജിന്റെയും ഭാര്യയുടെയും കഥ നിങ്ങളറിഞ്ഞോ? നമ്മുടെ മാഗ്സിയിലല്ലേ അവൾ ഭാമിച്ചുവെന്നു ഉപേക്ഷിച്ചു പറയുകയുണ്ടാകട്ടെല്ലോ. ഏതായാലും രാജൻ രാജനിയും ഒരുമിച്ചുതന്നെ കഴിയുന്നുണ്ട്’

ദാമ്പത്യത്തകർച്ചയിൽ ദുഃഖിച്ചുകഴിയുന്ന സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ കഥകൾ നാം ധാരാളം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ കഥ സംഭവബഹുലമാകാം. അവർ നമ്മുടെ സുഹൃത്തുക്കളോ പരിചയക്കാരോ ആകാം. അല്ലെങ്കിൽ അവർ നമ്മുടെ ബന്ധുക്കളാകാം. ചിലപ്പോൾ അയൽപക്കത്തുവരാം. ദാമ്പത്യബന്ധം തകർന്ന സ്രീപുരുഷ

ന്മാർ ജീവിക്കുന്നത്. അല്ല, ഇതുവരെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽതന്നെ കറവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം ഇപ്പോഴും ബാക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ടാകുമല്ലോ. എന്നാൽ ഇതിനുമുമ്പാരികളും, ഇത്രയധികം, ഇത്ര വ്യാപകമായ തകർച്ചകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകുകയില്ല.

ഇതിന്റെ അർത്ഥം, സുദൃഢവും ആരോഗ്യകരവുമായ ദാമ്പത്യബന്ധമുള്ള കുടുംബങ്ങളിലൊന്നല്ല, എല്ലാ ഭാക്യാർത്ഥ്യബന്ധങ്ങളും പരാജയപ്പെടുന്നുവെന്നും പറയാനാവില്ല. എന്നാൽ ചില ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങൾ—ഒരുപക്ഷേ ഒട്ടവളരെ ബന്ധങ്ങൾ—ശക്തവും ദൃഢവുമായ സംഘർഷത്തിന് കീഴിലാണ്. നിരവധി ബന്ധങ്ങൾ തകർന്നുപോകുന്നുമുണ്ട്. ഏറ്റവും സാധാരണ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കനുസരിച്ച് നാലു വിവാഹത്തിൽ ഒന്ന് മോചനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു മൂന്നു ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അവ ശേഷിക്കുന്ന മറ്റു മൂന്നു വിവാഹികബന്ധങ്ങളും “സത്തുഷ്ടവിവാഹങ്ങൾ” എന്ന പേരിന് അർഹമാണോ?

ഇക്കാക്യത്തിൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മിഡ് വെസ്റ്റേൺ യൂണിവേഴ്സിറ്റി നടത്തിയ ഗവേഷണം കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്നു. വിപുലമായ മൂല്യപരിശോധനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഓരോ പത്രങ്ങളിലും വിവാഹങ്ങളിൽ നാലെണ്ണം വിവാഹമോചനത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുന്നതായി അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പത്രങ്ങളിൽ ആറു ബന്ധങ്ങളിൽ ഒമ്പതിന്മാർ ബാഹ്യതലത്തിൽ മാത്രം സംതൃപ്തി പങ്കിടുന്നവരാണ്. അവർക്കിടയിലെ പരസ്പരബന്ധത്തിൽ ഒരു “ഒഴിഞ്ഞു നില” ക്കൽ മനോഭാവം കാണാം— മനോഷികാവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാനാവാത്ത ദാമ്പത്യ ബന്ധമാണത്. സർവ്വചെയ്ത ഓരോ പത്രങ്ങളിലും വിവാഹബന്ധത്തിൽ വെറും ഒന്നെണ്ണം മാത്രമാണ് “സമഗ്രം” അല്ലെങ്കിൽ “സത്തുഷ്ട ദാമ്പത്യബന്ധം” എന്ന നിലയിൽ വ്യാഖ്യാ

നിക്കപ്പെട്ടത്. അവിടെ, ഭാര്യയും ഭർത്താവും വ്യക്തികളെന്നതിലയിൽ തങ്ങളുടെ ബന്ധത്തിൽ വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയും സൗഹൃദത്തിൽ സമ്പന്നതനേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

യഥാർത്ഥജീവിത സാഹചര്യത്തിൽ, ഓരോ അസംതുപ്പവിവാഹബന്ധത്തിന്റെയും അർത്ഥം, ശിഥിലമായ ഒരു കുടുംബം, തകർന്നു മണ്ണ് എടുത്തുണ്ടാക്കുന്നതാണ്— അതായത്, അസന്തുഷ്ടതയും കടുത്ത ഏകാന്തത അനുഭവിക്കുന്നവരുമായ രണ്ടു വ്യക്തികൾ; ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തായ നിമിഷങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ എങ്ങനെയോ പരാജയപ്പെട്ട മണ്ണ് ആത്മാക്കൾ. ഇതിന് മറ്റൊരു അർത്ഥകല്പനകൂടി നൽകാൻ കഴിയും; ശാരീരികവും മാനസികവുമായി മാതാപിതാക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നഷ്ടപ്പെട്ട നിസ്സഹായരായ കൊച്ചുക്കുട്ടികൾ. ശിഥിലമായ കുടുംബം എന്നാൽ, സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിന്റെ നിഷ്ഠായക സന്ദർഭത്തിൽ ഉറപ്പും സമർത്ഥതയും സ്നേഹവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന കുടുംബസാഹചര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട കൊച്ചുക്കുട്ടികൾ എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഈ കുട്ടികൾ വളർന്നുവരുന്നത് തങ്ങളുടെ അർത്ഥരഹിതത്വവും ഭയവും പേറിക്കൊണ്ടാണ്. അവർ വിവാഹിതരാകുന്നതും ആ ഉത്കണ്ഠകളും ഭയംഗകകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ്. വൈറസിനെപ്പോലെ, പരാജിത വിവാഹബന്ധങ്ങൾ അനന്തമതലമുറയിലെ ബന്ധങ്ങളിലേയ്ക്കുകൂടി മോശബീജങ്ങളെ സംക്രമിപ്പിക്കുന്നു; മാനസികവും ശാരീരികവുമായി വിഷമാലിന്യങ്ങൾ കടത്തിവിടുന്നു.

വിജയകരമായ ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങൾ

സ്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ മനുഷ്യരൂപിതമായ ഉററബന്ധവും സൗഹൃദവും രൂപപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ വിജയകരമായ ദാമ്പത്യം നിലവിൽവരൂ. വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ, മനുഷ്യരെ ഏകാന്തതയും വിരക്തിയും ചൂഴ്ന്നുനിൽക്കുന്നു. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ പോലും ഏകാന്തപഥികരായ ആളുകളെ നമുക്കു കാണാം. ആളുകൾക്കു് പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടാൻപോലും പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, ഇന്നു് അസ്ഥിരമായ വിവാഹബന്ധങ്ങൾ കണ്ടെത്തുണതിൽ യാതൊരാശ്ചര്യവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ, വൈവാഹികസംയോജനത്തിന്റെ വിജയവും പരാജയവും അന്തിമമായി ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നതു്, ആ ബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളെയാണു് - ഉററ ഒരു മനുഷ്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനും നിലനിറുത്താനുമുള്ള അവരുടെ കഴിവിനെ അവലംബിച്ചുനിൽക്കുന്നു.

സമകാലിക വിവാഹബന്ധങ്ങളുടെ അസ്ഥിരതയ്ക്കു്, സാംസ്കാരിക പ്രവണതകളും സംഭാവന ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. നിരവധി സാമൂഹ്യപരിവർത്തനങ്ങൾ വിവാഹത്തിന്റെ മുഖച്ഛായയെത്തന്നെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അത്തരം മാറ്റങ്ങളൊന്നുംതന്നെ, പരമ്പരാഗത കുടുംബ ധർമ്മങ്ങളുടെ പരിപോഷണത്തിനു് സഹായകവുമല്ല. പഴയ സമൂഹത്തിൽ ദാമ്പത്യബന്ധം അനവധി സേവന

ങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ സേവനങ്ങൾ ഇന്ന് മറ്റു ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. വില്യം എഫ്. ഒഗ്ബേണിനെപ്പോലുള്ള കടംബ-സമുദായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരിവർത്തനവിധേയമായ ഏഴു ധർമ്മങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, 'അതിജീവനം' അവയിലൊന്നാണ്. പുരാതന എക്സിമോകൾക്ക് ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയിക്കുന്നതിനും, മത്സരത്തെ അതിജീവിക്കുന്നതിനും ഭാര്യയുടെ സഹായം ആവശ്യമായിരുന്നു. അവർ കടൽനായയുടെ ചർമ്മം സംഭരിച്ച് മൃഗവാക്കി ഭർത്താവിനു വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആർട്ടിക് പ്രദേശത്തെ കൊടുമുടിയിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ അയാൾക്ക് അത് ആവശ്യമായിരുന്നു. അയാൾ അവർക്ക് ക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള മാംസം സമ്പാദിക്കാനായി ധ്രുവക്കരടിയെ വെട്ടിയാടുന്നു. ഇങ്ങനെ അവർക്ക് അന്യോന്യം ആവശ്യമുണ്ട്. അവളിലെല്ലാകിൽ അയാൾ തണുത്തു മരവിക്കുന്നു. അയാളുടെ അഭാവത്തിൽ അവർ പട്ടിണികൊണ്ടു മരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആധുനിക നഗരവാസികളെ സംബന്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ജീവിതമത്സരത്തിലെ നിലനില്പിന് വിവാഹിതരാകേണ്ട ആവശ്യംപോലുമില്ല. അവൻ മാർക്കറ്റിൽനിന്നും ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും വാങ്ങാം.

ദാമ്പത്യപരിവർത്തനങ്ങളുടെ മറ്റൊരു മണ്ഡലമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ സേവനങ്ങളുടെ പുരോഗതി. മുൻകാലങ്ങളിൽ കടംബവും കടംബാംഗങ്ങളുമായിരുന്നു പ്രാഥമിക പഠനത്തിനുള്ള കേന്ദ്രം. അവിടെനിന്നുതന്നെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളും അഭ്യസിക്കുന്നു. ഇന്ന്, കടംബത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസധർമ്മം ഡേ കെയർ സെന്റർ, വിദ്യാലയങ്ങൾ, ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ, കടംബത്തിന് വളരെ നിഷ്പ്രാപ്തമായ മറ്റൊരു ജോലികൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു - വ്യക്തിത്വവികസനം. വ്യക്തികൾ കടംബത്തിന്റെ തണു

ലിൽ സമക്ഷിതമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, തങ്ങൾ ആരായിരുന്നുവെന്നും എവിടെനിന്നാണ് വരുന്നതെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സംഗീതാത്മകമായ വസ്ത്രോത്സവത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ മരിച്ചു, ഏകാകിനിയായ ഒരു യുവതിയുടെ കഥയുണ്ട്. അവൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു സർക്കസ്സുകമ്പനിയിൽ ചേർന്ന് അതിലെ ഒരു കംഗത്തിൽ അവൾ താൻ വളർന്നുവന്ന തന്റെ ജന്മനഗരമായ മീരാ എന്ന പട്ടണത്തെ വികാര തീവ്രതയോടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "മീരയിൽ ഞാൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്താണെന്നോ? - എല്ലാവരും എന്റെ പേരു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു!" ഇന്ന് ഇതെല്ലാം അപ്പോടെ മാറി. ആർക്കും ആരുടേയും പേരറിയില്ല. പരസ്പരമറിയില്ല. വ്യക്തിപരമായ അനന്യതയുടെ ഒരു ഉറവിടമെന്നനിലയിൽ എങ്ങും എവിടെയും കുടുംബനാമം ആരും പരിഗണിക്കുന്നുമില്ല. ഭിന്നമതവിശ്വാസികളെ, ഭിന്നജനവർഗ്ഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള തായ് വേരുകളും നാം മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരം കുടുംബബന്ധങ്ങളും ധർമ്മങ്ങളും മാറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, വളരെക്കുറേ ഭാവതൃപ്തബന്ധങ്ങൾ ഇന്നും വിജയകരമാണ്. അവയെയാണ് സാമൂഹ്യമന:ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഗവേഷകന്മാരും സമഗ്രം അല്ലെങ്കിൽ 'ആന്തരിക വിവാഹങ്ങൾ' അല്ലെങ്കിൽ 'സത്തുഷ്ടബന്ധങ്ങൾ' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഈ വിജയത്തിന്റെ ഉറവിടം ദൈവികതയ്ക്കായി നിലനിൽക്കുന്ന സ്നേഹബന്ധം അല്ലെങ്കിൽ സംയോഗമാണെന്നു കാണാം. അവർ അന്യോന്യമറിയുന്നു. പരസ്പരം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ വിവാഹജീവിതത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നു. സത്തുഷ്ടിയും സംതൃപ്തിയും കാണുന്നു. അവർക്ക് ജീവിതത്തോടു സംപ്രീതിയുണ്ട്. 'പ്രബലന്മാരായ അമേരിക്കക്കാർ' എന്ന ഒരു പഠനത്തിൽ, 'ആന്തരിക വിവാഹ'ങ്ങളുടെ ഗണിതത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചില ദൈവികതയുടെ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി

യിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാര്യ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

അതേ, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ള ഒരു വിവാഹമാണ് നടത്തിയത്. ഞാൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? ധാരാളം ആളുകൾ-എന്റെ ആദ്യവിവാഹത്തിൽ ഞാനും-എന്നാണ് നിലനില്പിന്റെ പിശുക്കുകളിലേക്കാണ് സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നത്-യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാവതൃപ്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഇതു വെറും തമാശയായി തോന്നാം. എന്നാൽ എന്റെ പാപകപ്പലുകളിൽ ഉപ്പിലിട്ട സൂക്ഷിക്കുന്നതും, വാസനാഭവ്യങ്ങൾ ചേർത്ത് കുറിയ തപി കരമാക്കുന്നതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പാറിൽ ചേർക്കുന്ന മസാലാഭവ്യങ്ങൾ അവയുടെ വ്യക്തിത്വം തന്നതായി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ-അല്ലമാണ് കലർത്തുന്നതെങ്കിൽകൂടി. അല്ലെങ്കിൽ അവ മറ്റുള്ളവയെ അതിശയിച്ചുനില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ വിവാഹത്തിലെ ചേരുവയുടെ സ്ഥിതി ഇതല്ല. വിവാഹിതർ കൂടിക്കലർന്ന് പരസ്പരം സംയോജിപ്പ് പുതിയ ഒന്നായി മാറുന്നു. അവരുടെ ഭിന്ന വ്യക്തിത്വങ്ങൾ നഷ്ടമാകുന്നു. അതേ, ഞാനറിയുന്ന ധാരാളമാളുകൾ വാസ്തവത്തിൽ ഇപ്പോഴും വിവാഹിതരായിട്ടില്ല. വെറുതെ ഉപ്പിലിട്ട സൂക്ഷിക്കുന്നവർ മാത്രം!"

ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തന്റെ ഭാവതൃപ്തിയെക്കുറിച്ചാണ് ഇങ്ങനെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്: "ഇപ്പോൾ ഞാനും ഭാര്യയും തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതകളില്ല എന്നിരിക്കെ അർത്ഥമില്ല. ചിലപ്പോൾ രൂക്ഷമായ ഭിന്നതകൾതന്നെ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ചില ആഗ്രഹങ്ങൾ അബോധമനസ്സിൽ പൂഴ്ത്തിവെച്ചിട്ടില്ല എന്നർത്ഥമില്ല. കാരണം, അവ പങ്കിടാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത്, എനിക്ക് ഭാവതൃപ്തിയിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭിന്ന അസ്തിത്വമോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരതെങ്കിലും വ്യക്തിത്വമോ ഉള്ളതായി

ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നില്ല എന്നുമാത്രമാണ്. എനിക്കു സ്വയം പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് മറുത്തവർ വിചാരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിതനായിരുന്നു. എനിക്ക് കഴിയുന്നപോലെ ഞാൻ എന്റെ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവളിൽ അന്യായമായ പരിത്യക്തവികാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുന്ന ഏതു നിമിഷവും അത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എന്റെ അധികാരവും ജോലിയും പാതാളത്തിലേക്ക് വലിപ്പൊരിയാൻപോലും എനിക്കു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ ബന്ധം ഞങ്ങൾക്ക് അമൂല്യമായിരുന്നു....”

ഈ ബന്ധങ്ങളും ആർധ്രവേതികളുടെ ദാമ്പത്യ ബന്ധവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ചില വിവാഹവിരോധബന്ധങ്ങൾ പുഷ്പിപ്പെടുകയും മറ്റു ചിലത് പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്? ഒരു പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരിയായ ആമിഗ്രോസ് ഈ വ്യത്യാസം നിഗൂഢമായ ചില “എക്സ് ഘടക”ത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി വിശ്വസിക്കുന്നു. വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവ-പ്രകൃതികൾ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു ക്രോമോസോമാണ് “എക്സ്” ഘടകം. ഈ ഘടകം ചില വിവാഹങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റു ചില വിവാഹങ്ങളിൽ സന്നിഹിതമാകുന്നില്ല.

“എക്സ്” ഘടകത്തിലുള്ള എന്റെ അന്ധമായ വിശ്വാസം, ‘പ്രവർത്തനക്ഷമമായ’ ഒരു വിവാഹ സങ്കല്പത്തിലേയ്ക്ക് എന്നെ നയിക്കുന്നു. ഇന്ന് വളരെ ജനസമ്മതിയുള്ളതും മതാത്മകധാരണയുള്ളതുമായ ഒരു ആശയമാണിത്. ഇന്ന് ഒരു വിവാഹബന്ധം നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന ഭാഷണമായ ചിത്രം എന്താണ്? പ്രയത്നശീലമായ വേതികൾ പരസ്പരം പല്ലു കടിച്ചുപിടിക്കുന്നു. സാക്ഷികളോ പ്രമാണങ്ങളോ ഹാജരാക്കി വേർപിരിയുന്നതിന് സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടെ പ്രയത്നിക്കുന്നു. അന്യോന്യം പുറംതിരിഞ്ഞുനിന്ന് യാ

തൊരു നമുബോധമോ ആറ്റാദമോ അല്ലെങ്കിൽ അന്യോന്യധാരണയോ കൂടാതെ അതന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ചില വാക്കുകൾ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്നാൽ വിവാഹിതരായിരിക്കാനുള്ള “ശിക്ഷണം”-സ്വാഭാവികവും വികസനാത്മകവുമായ ഒരു പ്രക്രിയ-ആകർഷകമാണ്; അത് ജ്ഞാനമുണ്ടാക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചു ബന്ധത്തിൽ നിസ്സാക്ഷരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉള്ളവർക്ക്. വളരെയധികം ആളുകൾ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ, ആത്മാവും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യമാണ് വിവാഹബന്ധമെങ്കിൽ അത് ഒരു മത്സരക്കളികൂടിയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കളി അഭ്യസിക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. ചലനങ്ങളും സമഗ്രമായ സമതന്ത്രങ്ങളും പഠിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ നല്ലൊരു കളിക്കാരനായിത്തീരാനും കഴിയും..”

ചില വിവാഹബന്ധങ്ങൾ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന് കാരണം ഇണകൾ അന്യോന്യം വ്യത്യസ്തരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകാം. എന്നാൽ ഇത് അത്രയധികം നിഗൂഢമാണെന്നു പറയാനാവില്ല. ചിലർക്ക് പഠിക്കാനുള്ള താല്പര്യമുണ്ട്. അങ്ങനെ ശിക്ഷണത്തിലൂടെ വളരാൻ അവർ പ്രാപ്തമാകുന്നു. എന്നാൽ ചിലർക്ക് പഠിക്കാനുള്ള പ്രചോദനമില്ല. അവർ ഒന്നും പഠിക്കുന്നുമില്ല. അതിന് ശ്രമിക്കുന്നുമില്ല. പ്രവർത്തനനിരതരാകുന്നുമില്ല. അതിനാൽ അവർ വളരുന്നില്ല. അവരുടെ ബന്ധം മുരടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പങ്കാളികൾ പരസ്പരം പലതും പരിത്യജിക്കാനും പഠിക്കാനും സന്നദ്ധരാകുമ്പോൾ മാത്രമേ കാര്യക്ഷമമായ ഒരു ദാമ്പത്യബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ.

ദാമ്പത്യബന്ധം സജീവമാക്കാൻ ചില നിദ്ദേശങ്ങൾ

ആൻഡ്രൂവിന്റെയും ബ്രിജിത്തയുടെയും ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിന്റെ നിർണ്ണായകമായ ഈ സന്ദിഗ്ദ്ധഘട്ടത്തിൽപ്പോലും അതിനെ രക്ഷിക്കാനും നിലനിൽപ്പാനും കഴിയും. ആ ബന്ധം സജീവമായി നിലനിൽപ്പാനുള്ള അവരുടെ അഭിലാഷത്തെയും, കഴിവനുസരിച്ച് അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയുമാണ് അത് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുക. ദമ്പതികൾ എന്നനിലയിലുള്ള അവരുടെ ചില പ്രവൃത്തികൾ സ്വയം മാറ്റുകയും, അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കു അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ സ്വയം ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവർ സന്നദ്ധരാകേണ്ടതുണ്ട്.

ഇത് നിർവഹിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. പ്രയത്നം ആവശ്യമാണ്. ആൻഡ്രൂവിനോടു സഹതാപവും സഹഭാവവുമുള്ള ചില സ്നേഹിതന്മാർ ബ്രിജിത്തയെ ഒരു "ണ്ടോ, മധുചിധ്"വിന് തേക്കടിയിലോ ഉടുതിയിലോ കൊണ്ടുപോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു—കണ്ണുങ്ങളുടെ ശല്യങ്ങളിൽനിന്നും കുടുംബസംഘർഷങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ഈ അകൽച്ച അവരെ തമ്മിലടുപ്പിക്കുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഒഴിവുകാലത്തു പോകാമെന്ന് ആൻഡ്രൂ സമ്മതിച്ചു. "അതിനുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞു" എന്ന് പറഞ്ഞ് ബ്രിജിത്ത ആ നിദ്ദേശം തിരസ്കരിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്ക് ഒരു സന്ദർശനത്തിനുവന്ന ബ്രിജിത്തയുടെ അമ്മ

അസ്വഭാവികവും മോശവുമായ അവരുടെ ബന്ധം മണത്തറിഞ്ഞു. അവർ തന്ത്രപൂർവ്വം ഒരു 'മാര്യേജ്' എൻ കൗണ്ടർ'മായി ബന്ധപ്പെടാൻ മകളോടു നിർദ്ദേശിച്ചു. ബ്രിജീത്തമ്മ ആൻഡ്രൂവിനോടു പ്രതികൂലവികാരങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ പ്രയാസങ്ങളുടെ മുഖ്യകാരണം, കട്ടികളോടുള്ള വികാരപരമായ അവരുടെ ബന്ധമാണെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ മാര്യേജ് എൻ കൗണ്ടറിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതാനും സ്വേതികളെ കണ്ട് അവൾ വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു. അവരെല്ലാവരും അതിൽ പേരാൻ അവളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. വാമാന്ത്യങ്ങളിലെ ഏൻകൗണ്ടറിലെ പങ്കാളിത്വം, തങ്ങളുടെ വിവാഹബന്ധങ്ങളെ പുഷ്കലമാക്കിയതായി അവർ വെളിപ്പെടുത്തി. ആ പ്രസ്ഥാനം, നല്ലവിവാഹങ്ങളെ ഏറ്റവും നല്ലതാക്കി തീർക്കുന്നതിന് പിന്തുണ നൽകുന്നതായി ആ സ്വേതികൾ അവളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അത് കഴുപ്പും നിറഞ്ഞ ബന്ധങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയല്ലെങ്കിലും, ചില ക്രമീകരണങ്ങൾക്കും മാറ്റങ്ങൾക്കും അത് സഹായിക്കാതിരിക്കില്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

ഇതിനിടയിൽ, അവസാന അദ്ധ്യക്ഷതയെന്ന നിലയിൽ ആൻഡ്രൂ ഒരു വിവാഹകൗൺസലറെ സമീപിച്ചു. ഉപബോധകൻ (കൗൺസലർ) ആൻഡ്രൂവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ പ്രയാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അയാളുടെ വികാരങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായി. താനും ബ്രിജീത്തയും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് അയാൾ വിവരിച്ചു. ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ അയാൾ ഉപസംഹരിച്ചു: 'എന്താണ് തെറ്റുപറായിയെന്നറിയുവാൻ ഏതുവേണമെങ്കിലും ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കാം.

ആദ്യമായി വിവാഹ കൗൺസലിംഗിന് സമീപിക്കുമ്പോൾ, മിക്കവാറും ആളുകൾക്ക് എന്താണ് തെ

റെറന്ത് വാസ്തവത്തിൽ അറിയാനാവില്ലെന്ന കാര്യം ഉപബോധകൻ ആൻഡ്രൂവിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും അവർക്കു കഴിയാറില്ല. വിവാഹ കൺസലിംഗിനെ പഴയ മീതിയിലുള്ള ഒരു സാമാന വണ്ടിപത്രത്തോടു് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ആ പത്രത്തിന്റെ അമിതപാളികൾ അടർന്നുപോകുന്നു. അതുപോലെ, കാലം കാലങ്ങളിൽ നിമവധി വിവാഹബന്ധങ്ങളെ ചില ഉത്കണ്ഠകൾ പീഡിപ്പിക്കുന്നു — അമ്മായിയമ്മ, നാത്തുൻനാർ, ബന്ധുക്കൾ തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ, മദ്യപാനം, അവിശ്വാസ്യത, സാമ്പത്തികപ്രയാസങ്ങൾ, ലൈംഗികക്രമീകരണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ കാരോരുത്തരുടെയും ധർമ്മങ്ങൾ. അരികപാളിയിൽ എത്രമാത്രം കേടുവരുന്നുവെന്നതു് ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല. അവയെല്ലാം വണ്ടിപത്രത്തിന്റെ മുഖ്യകേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു വന്നടിയുന്നു — ആ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണു് മുഴുവൻ ‘ഭാവത്യപക്രി’യെന്നയും ഭ്രമണം ചെയ്യിക്കുന്നതു്.

“കുടുംബജീവിതത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്ന ധാരാളം അദ്ധ്യാപകരും, ധാരാളം വിവാഹഉപബോധകരും ഉള്ളതുപോലെതന്നെ ആ പത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിനു് ഭിന്നമായ നിരവധിപേരുകളുമുണ്ടു്” ആ വിശ്ലേഷൻ തുടന്നു പറഞ്ഞു “ചിലർ ഈ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തെ ‘പ്രതീക്ഷകൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ചില ആളുകൾ ‘പകപത’ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറുചിലർ, ഭാവത്യത്തിന്റെ മുഖ്യമായ താങ്ങുണ്ഡു് ബെതികളുടെ “ആശയവിനിമയത്തിനും വികാരങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനും” ഉള്ള വ്യക്തിപരമായ പ്രാവീണ്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ഭാവത്യബന്ധം വിജയകരമായിരിക്കുന്നതിനു്, അനിവാര്യമായ മൂന്നുഘടകങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിരിക്കണം. — യഥാർത്ഥ പ്രതീക്ഷകൾ, ആശയവിനിമയം സുഗമമാക്കിയിരിക്കുന്ന സാഹചര്യം, സ്നേഹിക്കുന്നതിനുള്ള കഴി

വ്. ഒരു വിവാഹം പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ, ഇവയിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ ഘടകങ്ങളുടെ അഭാവം ആ ബന്ധത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം."

ആദ്യമെല്ലാം, ആൻഡ്രൂ ഉപബോധകന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നത് ബ്രിജിത്തയ്ക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല. എന്നാൽ ഏതാനും ആഴ്ചകളിത്തുടർച്ചയായും, അയാളുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ സമൃദ്ധമായ ഒരു പരിവർത്തനം സംഭവിച്ചതായി അവൾ ഗ്രഹിച്ചു. തന്നോടു് ഭർത്താവ് കൂടുതൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. അയാൾ അവളുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രദ്ധിച്ചു. അനേകവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ആദ്യമായി അവളുടെ വികാരങ്ങൾക്ക് അയാൾ ചെവി കൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനായി. അവളുടെ ജീജാഞാസ ഉണർന്നു. തനിക്കുകൂടി അടുത്ത കൗൺസലിംഗിൽ പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നവൾ ആരാഞ്ഞു. ആൻഡ്രൂ സമ്മതിച്ചു.

ഇരുവരും ഒരുമിച്ചാണ് അടുത്താഴ്ച കൗൺസലിംഗിനു ചെന്നത്. ആൻഡ്രൂ ഉപബോധകനോടു സംസാരിക്കുന്നത് അവൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടു. ഇതിനുമുമ്പൊരിക്കലും തനിക്കു കാണാൻ കഴിയാതിരുന്ന തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മറ്റൊരു വശം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അവൾ വിസ്മയഭരിതയായി.

അടുത്ത സമ്മേളനത്തിൽ, കൗൺസലറുടെ സഹായത്തോടെ, ആൻഡ്രൂവും ബ്രിജിത്തയും, ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാളോടുള്ള വികാരമെന്തെന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇത് ആദ്യം വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചില്ല.

ബ്രിജിത്ത തന്റെ ശിഥിലീകരണ വികാരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ആൻഡ്രൂ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രതിരോധമനുസരിച്ചു. അത് പരസ്പരം കററാമോപണങ്ങൾ നടത്താനിടയാക്കി. ഏതാനും നീമിഷം പ്രത്യാമോപണങ്ങൾക്കൊണ് രംഗം ശബ്ദമുഖഭിതമായി. എങ്കിലും ഈ സമയത്ത്, ഒരു സ്ത്രീയും ഭാ

മധ്യമെന്നനിലയിൽ, അവർ തന്നെക്കുറിച്ച് എന്താണു് കരുതുന്നതെന്നും, അവർക്കു് എന്തു വ്യക്തിത്വമാണുള്ളതെന്നും ആൻഡ്രൂ ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി.

അടുത്ത ഏതാനും ആഴ്ചകളിൽ, തങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഏതെല്ലാം പ്രതീക്ഷകളോടെയാണു് വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്നു്, അവർ സ്വയം പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ ആദർശവനിത അമ്മയായിരുന്നു—അമ്മയുടെ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു ഭാര്യയെയാണു് താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെന്നു് ആൻഡ്രൂ സമ്മതിച്ചു. തന്റെ അമ്മ നല്ലൊരു കടുംബിനിയും മാതൃകാ ഗൃഹസംരക്ഷകയുമായിരുന്നു—അടക്കം മുറയും ക്രമവും പാലിക്കുന്നതിൽ നിർബ്ബന്ധബുദ്ധിയുമായിരുന്നു. അതേസമയം, തന്റെ പിതാവിൽ താൻ കണ്ട നിമവധി പരിപൂർണ്ണതകളുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളാണു് ആൻഡ്രൂവിനോടുള്ള ആദ്യകാലാകർഷണത്തിനു തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു് ബ്രിജിത്തയും, മനസ്സിലാ മനസ്സോടെ സമ്മതിച്ചു. ഉപബോധകൻ അവരുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു സ്വാഭാവികവരണം, രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു—‘ഏന്റേതും നിങ്ങളുടേതും ശക്തി’ എന്ന വ്യക്തിത്വസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചുള്ള നടപടികളുടെ ഒരു അപഗ്രഥനം അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി.

“അതാണല്ലോ, നിങ്ങൾ മൂന്നും മധ്യവീധുവിനു വേണ്ടി തുനിഞ്ഞിറങ്ങിയതു്.” ബ്രിജിത്ത ആൻഡ്രൂവിനുനേരെ തന്റെ ശരം തൊടുത്തു. “ഒരു സമ്മാനം കൊടുത്തു് ഡാഡി തന്റെ മകളെ ഒഴിപ്പിച്ചുവിടുകയായിരുന്നുവെന്നു് ഇപ്പോഴാണു് മനസ്സിലായതു്.” ആൻഡ്രൂ തിരിച്ചടിച്ചു. “തീർച്ചയായും.” ബ്രിജിത്ത മറുപടി പറഞ്ഞു. “ഞാൻ പ്രായപൂർത്തിയായവളാണു്, നിങ്ങളുടെ കൊച്ചുമിടക്കിയായ പെൺകുട്ടിയല്ല” ഇപ്രകാരം ഭവതിമാർ ആരോപണ പ്രത്യുരോപണങ്ങളിൽ മുഴുകി.

എന്നാൽ, ഒരൊത്തോറുള്ള കൗൺസലിംഗ് പർ
 ലുകൾവഴി ഓരോരുത്തരും തങ്ങളെത്തന്നെ മനസ്സിലാ
 കാൻ ആരംഭിച്ചു. തന്റെ സ്വന്തം ജീവിതവളർച്ചയുടെ
 അർത്ഥമെന്തെന്ന് ബ്രിജിത്ത കണ്ടുപിടിച്ചു. മറ്റു പുരു
 ഷന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറുന്നതിനുള്ള തന്റെ ശ്രമം
 സ്വന്തം അനന്യത തേടുന്നതിനുള്ള അവളുടെ ആന്തരി
 കസമർത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവൾ ഗ്രഹി
 ച്ചു. ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ കറവുക
 ള്ളക്കുറിച്ചുള്ള വികാരങ്ങൾ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ
 യെന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ അംഗീകാരത്തിന്റെ ആവ
 ശ്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും ക്രമേണ അവൾക്കു
 ബോദ്ധ്യമായി. ഒരു പലിക്കുന്ന ഗൃഹനായിക അല്ലെ
 കിൽ 'കുടുംബിനി' എന്ന അംഗീകൃതമാതൃകയിൽ ബ്രി
 ജിത്തയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ, അവളെ ഒരു വ്യക്തി
 യെന്ന നിലയിൽ കാണാൻ ആൻഡ്രൂവും പഠിച്ചു. അ
 തായത്, പുതിയൊരു ജീവിതവും നവീനമായൊ
 രു പങ്കുള്ള ഒരു പുതിയ സ്ത്രീയായി അവളെ പരിഗ
 ണിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. കൗൺസലറുടെ
 നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ പങ്കു
 കളും ചുമതലകളും പുനർനിർവ്വചിക്കുന്നതിന് സഹാ
 യകളായ ഒരു വിവാഹക്കരാർ അവർ തയ്യാറാക്കി. അ
 തനുസരിച്ച് അവർ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി.
 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കരോർ ആവശ്യമുള്ളതായി അവർ
 വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആൻഡ്രൂ ഇപ്പോഴും, ബ്രിജിത്തയ്ക്ക്
 ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിലും, കൂടുതൽ സമയം നിയമകാര്യങ്ങൾ
 പരിശീലിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിൽ
 അയാൾക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട്. ഏകിലും തന്റെ യോഗ
 കര്യം ബ്രിജിത്തയുമായി പങ്കുവെക്കാൻ അയാൾ ശ്രമി
 ക്കുന്നു. അയാൾ തന്റെ ഭാര്യയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഉപ
 ദേശങ്ങളും ഹൃദയംഗമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അവ
 യെ മാനിക്കുന്നു. അവർ ചിലപ്പോൾ ഒരുമിച്ച് ചീട്ട ക

ളിക്കുന്നു. ഒരുമിച്ചു പുറത്തുപോകുന്നു. അയാൾ കൂടുതൽ സമയം വീട്ടിൽ പെലവഴിച്ചു കടംബത്തിന്റെ നാഥനും പിതാവുമെന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ പുരുഷനായിരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രിജിത്തയുടെ പുതിയ തൊഴിൽ അയാൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഗാർഹിക വൃത്തികളിൽ അയാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കട്ടികളെ കളിപ്പിക്കുക, കട്ടികളെ നോക്കി വീട്ടിലിരിക്കുക തുടങ്ങിയ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടാനും അയാൾക്ക് പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുന്നില്ല.

ആൻഡ്രൂവും ബ്രിജിത്തയും തങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിച്ചുവെന്നു് ഇതിനർത്ഥമില്ല. അവർ കൂടെക്കൂടെ ഉപബോധകന്റെ സഹായം തേടുന്നു. എങ്കിലും തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ദാമ്പത്യം കൂടുതൽ തൃപ്തികരമായ നിലവാരത്തിലേയ്ക്കു് ഉയർന്നതായി കാണിക്കാകുന്നു. അവർ വളരാനു് ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്—ഇരുവരും ഒരുമിച്ചുപേർന്നു്.

'വിഷമഘട്ടം' അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അതു് 'അപകടവും' 'അവസരവും' ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി ചൈനക്കാർ പരിഗണിക്കുന്നു. ഏതാണ്ടു് ഇതുതന്നെയാണു് വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ കാര്യാലോചനയും. ആൻഡ്രൂവിനെയും ബ്രിജിത്തയെയും പോലുള്ള ബന്ധുക്കൾ, വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ഒരു തലത്തിൽനിന്നു് മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ഗൗരവമുള്ള സ.ഘർഷങ്ങളുടെയും ക്രമീകരണത്തിന്റെയും പ്രയാസമേറിയ ഘട്ടങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രതിസന്ധികൾ ചിലപ്പോൾ വിവാഹത്തിന്റെ തകർച്ചയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കിയേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ സ്രീയും പുരുഷനും എന്ന നിലയിൽ തങ്ങളുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ചൈതന്യവും ആർജ്ജവവും സമചിത്തതയും വീണ്ടെടുക്കാനും, പരസ്പരമുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞകൾ പൂർത്തീകരിക്കാനുമുള്ള അനുകൂല സന്ദർഭമൊക്കെ ആ ഘട്ടത്തെ മാറ്റിയേക്കാം. സമകാലിക വി

വാഹബസങ്ങൾ നിരവധി വിഷമഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്യേണ്ടതായിവരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ, അത് ശാശ്വതവും. അപഞ്ചലവുമായ വളർച്ചയ്ക്കും വികാസത്തിനുമുള്ള അവസരങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തങ്ങൾക്കു നേവപ്പെടുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ, അപകടങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ കണക്കാക്കാതെ, അവയെ അനുകൂല സന്ദർഭങ്ങളാണെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ക്രിയാത്മകമായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ ദമ്പതികൾ ഇച്ഛാശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത്തരം വളർച്ചയും വികാസങ്ങളും പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയൂ.

നാലു്

അസാധ്യമായ സങ്കല്പങ്ങൾ

‘രാജകുമാരൻ മോചനഘടകംകൊടുത്തിലൂടെ സുധ്യാസ്തമയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഊളിയിട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, തന്റെ സ്നേഹവും സമ്പത്തും, അനന്തവാഹായസ്സിലെ തന്റെ കനകക്കൊട്ടാരവും രാജകുമാരിയ്ക്കു വാശാനം ചെയ്തു; അവൾ തന്റെതു മാത്രമായി ഞ്ഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൾ സമ്മതിച്ചു. വിവാഹാനന്തരം, അവർ സാമ്രാജ്യഭരണത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷനും പച്ചുപെയ്തു. കൊട്ടാരം താറുമാറായി കിടക്കുന്നുവെന്ന് രാജകുമാരൻ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

അതിന്റെ മറികൾ വെടിപ്പാക്കാനും, അതിന്റെ അനേകമായ മൂലകളിലെ പൊടി തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കാനും അതിലെ അനേകം വിളക്കുകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും, അതിന്റെ നിരവധി ചിമ്മിനികൾ ശുചിയാക്കാനും, അതിന്റെ അസംഖ്യം ഇടനാഴികൾ അടിച്ചുവാ

കാണം, അതിലെ എണ്ണമറ്റ അന്തേവാസികളെയും സന്ദർശകരെയും തീറ്റിപ്പോരാനും, നിന്നെപ്പോലെ സുഗന്ധമായ ഒരു സ്രീയുടെ കരങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. മാത്രമല്ല, എന്റെ കാലശേഷം വളരെക്കാലം രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിന് സമർത്ഥനായ ധാരാളം പുത്രന്മാരും നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. അവർക്കു പ്രായപൂർത്തിയാകുമ്പോൾ എന്റെപ്പോലെ നല്ലൊരു ഭാര്യയെ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ അവരും ഭാഗ്യവാനായിരിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രത്യാശിക്കാൻ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് കഴിയൂ.

പിന്നീട് അവർ പരസ്പരം ചുംബിച്ചു. രാജകുമാരൻ വളരെക്കാലം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു. നിങ്ങൾ അതുപോലെ ആയിത്തീരണമെങ്കിൽ വളരെക്കാലം ഇനിയും കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കുട്ടികളേ."

സ്വന്തം ദാമ്പത്യത്തിലേയ്ക്ക് പുരുഷനും സ്രീയും കൊണ്ടുവരുന്ന ഭിന്നമായ സ്വപ്നങ്ങളുടെയും പ്രത്യാശകളുടെയും പ്രതീക്ഷകളുടെയും സമസമായ ഒരു വിവരണമാണ് ഈ കഥ പിന്തുടരുന്നത്. ഈ കഥയിലെ രാജകുമാരൻ സന്തുഷ്ടിയോടെയുണ്ടെന്നേയ്ക്കും ജീവിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ രാജകുമാരിയോ? തന്റെ ഭാവിജീവിതം മുഴുവൻ മുറികൾ അടിച്ചുവാരിയും ഇടനാഴികൾ വൃത്തിയാക്കിയും സന്ദർശകരെ സൽക്കരിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന് അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമോ? ഭാവിയിൽക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ എന്തായിരുന്നു? അവളുടെ നവവരന്റേതുപോലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നുവോ അവൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നത്?

സൗഭാഗ്യപ്രദമായ ദാമ്പത്യജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും സുപ്രധാനഘടകങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഭിന്നാഭിപ്രായം പുലരുന്നു. ഏകിലും, മിക്കവാറും വിവാഹങ്ങളുടെ വിജയത്തിനോ പരാജയത്തിനോ കളമൊരുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയിൽ വധുവരന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക്-ഭാവി

സങ്കല്പങ്ങൾക്കു്— എല്ലാവരുംതന്നെ വളരെ ഉയർന്ന സ്ഥാനം നൽകുന്നുണ്ടു്. അതേസമയംതന്നെ ബേതിമാരുടെ പ്രതീക്ഷകളിൽ സാർവത്രികമായി കാണുന്ന ഭിന്നതകൾ സാമൂഹ്യമനഃശാസ്ത്രജ്ഞർക്കേയും ഉപബോധകരേയും അലട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവളുടെ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പങ്കാളി, ഇന്നലത്തെ തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നു് ഒരു ദിവസം ഇണകൾ കണ്ടെത്തുമ്പോഴാണ്, വൈവാഹികശുഭകളും തർക്കവും പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവും ആരംഭിക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ചാർമിംഗ് രാജകുമാരൻ കണ്ടതു് ഇത്തരം അസാധ്യമായ സ്വപ്നമായിരുന്നു.

സ്രീകളെക്കാരും പുരുഷന്മാർ ഓമ്പതുജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷമാണു് മതിമോഹവിമുക്തരായിത്തീരുന്നതെന്നതിനു് സൂചനകളുണ്ടു്. കാരണം, സ്രീകളേക്കാരും ഭാവിയിലേക്കു് ചുള്ള പുരുഷ സങ്കല്പങ്ങൾ തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ വേരുന്നീയതല്ല. എന്നാൽ ഭാഗ്യയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെയോ ഭാഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്വപ്നനാശം, താമസിയാതെ മറ്റൊ പങ്കാളിയേയും ബാധിക്കുന്നു. അവരുടെ ബന്ധം പവപ്പിലേയ്ക്കും പളിപ്പിലേയ്ക്കും നീങ്ങുന്നു. രാജകുമാരൻ തന്റെ ഭക്ഷാഭവചങ്ങൽ നഷ്ടമാകുന്നു; രാജകുമാരി സിന്ധുവില അലർമാത്രം വരെ അടുക്കളയിൽ പാത്രം തേയ്ക്കുന്ന ഒരു ഗൃഹപരിചാരിക മാത്രമായിത്തീരുന്നു. ഒരിക്കൽ തങ്ങൾ പരസ്പരം പ്രേമബന്ധിതരാണെന്നു അവർ കരുതിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവർ തികച്ചും അപരിചിതരാകുന്നു. അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേക്കാം:

“ഞാൻ കരുതിയിരുന്നതുപോലുള്ള ഒരു പുരുഷനല്ല അദ്ദേഹം.” അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കാം: ഒരിക്കൽ ഞാൻ പരിചയപ്പെടുകയും വിവാഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത സ്രീയേക്കാരും അവർ വ്യത്യസ്തന്മാരാണ്.” ഇങ്ങനെ, യാഥാർത്ഥ്യബോധമില്ലാത്ത പ്രതീക്ഷകൾ, സുന്ദര

മായ സ്വപ്നങ്ങളുടെ അന്ത്യം കുറിക്കുന്നു. വിവരമണി സ്നേഹത്തിന്റെ തമരം മുഴക്കുന്നു.

ഭൂതയാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടമ്പോൾ, ആളുകൾ കാച്ച് യാത്രാസാമഗ്രങ്ങളും കൊണ്ടുപോവുക പതിവാണല്ലോ. ഏതാണ്ട് അതുപോലെ ദാമ്പത്യത്തിലേയ്ക്ക് ഒരുമിച്ച് യാത്ര ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഏതാനും സാമൂഹികവും മാനസികവുമായ 'പടക്കോപ്പുകൾ' തങ്ങളോടൊത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു. വ്യക്തിഗതമായ ഈ സാധനസാമഗ്രികളിൽ അനേകം ഘടകങ്ങൾ ഉൾപ്പെർന്നിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായ അനന്യത, കടംബചക്രിതം, പഴയകാലാനുഭവങ്ങൾ, ഭാവിസങ്കല്പങ്ങൾ, ചിലപ്പോൾ യോഗകകളും ഉത്ഭവകളും അതിലുണ്ടാകാം.

തങ്ങളുടെ സൂട്ട് കേയ്സുകളിൽ പങ്കാളികൾ നിറയുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുടെ തമരേടം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് എന്തെല്ലാമാണ്?

1. സ.സ്താമം: ആളുകൾ ജീവിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം അവരെ വലയം ചെയ്യുന്ന സ.സ്താമം.-അവരുടെ പ്രതീക്ഷകളോടു വളരെയേറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ, സിനിമ തുടങ്ങിയ മാധ്യമങ്ങളും ജനങ്ങളെ ശക്തിയായി സ്വാധീനിക്കുന്ന-യഥാർത്ഥത്തിൽ അതവർ അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും ഡോ. തോമസ്. എ ഹാമിസ് ബേതിമാരുടെ സ്വപ്നലോകത്തെ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

"അവർ വായിക്കുന്ന ശൃംഗാരപരമായ നോവലുകളിൽനിന്ന് വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ധാരണ ബേതികൾ കടമെടുക്കുന്നു. അത്തരം കല്പനാസൃഷ്ടികളിലെത്തോവിന്, പ്രശസ്തമായ ഒരു കമ്പനിയിൽ ഒരു ജൂനിയർ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എന്ന നിലയിൽ നല്ല ഉദ്യോഗമുണ്ട്. അയാൾ എല്ലാ ദിവസവും രാത്രിയിൽ റോസാ പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച പുല്ലുണ്ട് ഭാര്യയ്ക്കു കൊ

ണ്ടുവരുന്നു. മെലിഞ്ഞ സുന്ദരിയായ ഭാര്യ, മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ജനാലകളും മൊസൈക്ക് പാകിയ തറയുമുള്ള ആകർഷകമായ വീട്ടിൽ അയാളെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ എല്ലാ വിളക്കുകളും പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടാകും. സ്റ്റീരിയോ പ്രേമജനകമായ സംഗീതം ആലപിക്കുന്നുണ്ടാകും."

സാധാരണ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് തനതായുള്ള ചില സിനിമമാതൃകകളും ഈ മിഥ്യാദർശനത്തിന് സംഭാവന നൽകുന്നു. യുവതി തന്റെ ഭാവനയിലൂടെ, ബോധപൂർവ്വമോ അബോധപൂർവ്വമോ, തന്റെ ഭാവിവരൻ തന്റെ ഇഷ്ടതാരത്തെപ്പോലെ ശാന്തനും നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവനും പൗരസ്ത്യമുള്ളവനുമായിരിക്കണം. എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അയാൾ അമിതാബ്ബപ്പനെപ്പോലെ സുന്ദരനും കമലാഹാസനെപ്പോലെ ചുണയുള്ളവനും, നസീറിനെപ്പോലെ ശാന്തനുമായിരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽ, അയാൾ തന്റെ ഷർട്ടും കാലറകളും നിലത്തു വലിച്ചെറിയുന്നു; ടെലിവിഷന്റെയോ റേഡിയോയുടെയോ മുമ്പിൽ സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു—ഭാര്യയുമായി പ്രേമപ്രകടനത്തിനോ നർമ്മഭാവത്തിനോ പരസ്പരധാരണയ്ക്കോ ശ്രമിക്കാതെ. അവൾ അമ്പരക്കുന്നു. വിഷാദനിമഗ്നയാകുന്നു.

ഭാവിവധുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ സ്വപ്നങ്ങളും, ഇതുപോലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതാവില്ല. സീമയെപ്പോലെ അവൾ സുന്ദരിയായിരിക്കണം. ഷീലയെപ്പോലെ സാമാന്യികതയും ധീരതയും ഉള്ളവളാകണം. കവിയൂർ പൊന്നമ്മയെപ്പോലെ നല്ലൊരു വീട്ടമ്മയും കടംബിനിയുമായിരിക്കണം. ബെററി ഫെർണാണ്ടസിനെപ്പോലെ നല്ലൊരു ശിശുനന്ദശാസ്ത്രജ്ഞയും ജെയ്ൻ ഫോണ്ടെയെപ്പോലെ നല്ലൊരു ആതിഥേയയും പാപകവിഭവയും ആയിരിക്കണമെന്ന് പുരുഷൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൾ അവരെപ്പോലെയല്ലെന്നും വെറും സാധാരണ സ്ത്രീയാണെന്നും,

അവളുടെ മനോഭാവങ്ങൾ നിരീക്ഷപ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അവൾ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങാതെ കളിമുറിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ വെറുമാരുടെ 'അശ്രീകരം' ആണെന്നും കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അയൽ അമ്പരക്കുന്നു. അയാളുടെ അസാധ്യമായ സ്വപ്നങ്ങൾ വാടുന്നു.

2. കുടുംബപരിത്രം: ഒരാളുടെ കുടുംബപുറുപാടുകൾ, മാതാപിതാക്കന്മാരുമായുള്ള ബന്ധനിലവാരം. എന്നിവയും അയാളുടെ പ്രതീക്ഷകളുടെ മാതൃക നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഒരു കൗൺസലിംഗ് സമ്മേളനത്തിനുവന്ന ഒരു കഥാരി ഇങ്ങനെ പ്രതിജ്ഞപെയ്തു: "ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല. കഴിഞ്ഞ പതിനേഴു വർഷങ്ങളായി ഞാൻ എന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ വിവാഹജീവിതം നിരീക്ഷിച്ചുവരികയാണ്. അവർ സഭാസമയവും പരസ്പരം തർക്കിക്കുകയും മല്ലടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ബന്ധത്തിന്റെ മീതി, സ്രീപുരുഷബന്ധത്തിന്റെ ശക്തിമത്തായ മാതൃക കുട്ടികൾക്കു നൽകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും, തന്റെ ഭാവിപങ്കാളിയിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പെരുമാറ്റശൈലിയുടെ മഹത്തായ ഒരു ഉദാഹരണം അവർ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു.

റൂത്തു ഹാമീസിന്റെ 'ഭഗവതൻ' എന്ന നോവലിലെ ഈവ് ലീൻ തന്റെ ഭർത്താവുമായുള്ള ബന്ധം ഒരു പ്രശ്നമായിത്തീർന്നു. തന്റെ പ്രിയതമനായ നാറ്റുമായുള്ള ഈ പ്രതിസന്ധിക്ക് സംഭാവന നൽകിയത് തന്റെ കുടുംബപശ്ചാത്തലമായിരുന്നുവെന്ന്, ഒരു മന:ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സഹായത്തോടെ അവൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു.

കൂടുതൽ കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള തന്റെ കഴിവില്ലായ്മ ഈവ് ലീൻ പരിശോധിച്ചു. തന്റെ സാമ്പത്തികമായ നിർവ്വഹാരതയും, അത് നാറ്റിൽ വരുത്തിയ പരിണാമവും അവൾ അവലോകനം ചെയ്തു.

തന്റെ പിതാവിൽ നിന്ന് താൻ സ്വീകരിച്ച അതേ കാരുണ്യം തന്നെയാണ് തന്റെ ഭർത്താവിൽനിന്ന് താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതെന്നും അവൾ മനസ്സിലാക്കി- അച്ഛനെപ്പോലെതന്നെ, ഭർത്താവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിശ്വാസ്യതയും പരിപൂർണ്ണവിധേയത്വവും, തനിക്കുവേണ്ടി പാദസേവ ചെയ്യാനുള്ള സന്നദ്ധതയുമാണ് താൻ നേരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ വിസ്മയഭരിതയായി. അദ്ദേഹം ഡാഡിയും താൻ സ്വയം ഗിശുവും ആയിരിക്കണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംശയാതീതമായി ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഈവ്ലീൻ സ്വയം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുപോയി: “എന്നാൽ പിതാവും ഭർത്താവും ഭിന്നരാണ്!”

പിതാക്കന്മാരും ഭർത്താക്കന്മാരും അസദൃശമായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ അമ്മമാരും പുത്രന്മാരും ഭിന്നരാണ്. മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനോടുള്ള ചർച്ചയിൽനിന്ന്, തന്റെ സ്വന്തം മകൾ ജോയ്സുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളുടെ പരാജയത്തിന് തന്റെ അമ്മയുമായുള്ള ബന്ധമാണ് സ്വാധീനം പെച്ചത്തിയതെന്നും ഈവ്ലീൻ കണ്ടെത്തി. തന്റെ സ്വന്തം മാതാവിനോടുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ ശക്തിപ്പകർപ്പാണ് ജോയ്സുമായുള്ള തന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ബന്ധമെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ സ്തബ്ധയായി. ഈവ്ലീനും അമ്മയും തമ്മിൽ വളരെ അകന്ന ഒരു ബന്ധം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവർ തമ്മിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഉള്ളതാണു സംഭാഷണം. നടത്തിയിട്ടില്ല. അവർ പരസ്പരം ഒരിക്കലും പൂർണ്ണ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഈവ്ലീൻ തന്റെ അമ്മ തികച്ചും ഒരു നിഗൂഢതയായിരുന്നു. അപരിചിതയായിരുന്നു. അതുപോലെ, താൻ ജോയ്സിനും ഒരു ഹെസ്യമായിരിക്കും എന്നവൾ ഗ്രഹിച്ചു. ഒരു വ്യത്യസ്തം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്—കട്ടികൾ മാതാപിതാക്കന്മാരെ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ്

ഈവ് ലീൻ വളർന്നുവന്നത്. തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ പരസ്യമായി വെറുക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും പോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്താലും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ജോയ്സ് വളർന്നത് എന്നും ഈവ് ലീൻ വിവേകം കണ്ടെത്തി.

ഇങ്ങനെ കടുംബപശ്ചാത്തലം, പുറംപാടുകൾ, കടുംബാംഗങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം, അച്ഛനമ്മമാരുടെ ദാമ്പത്യമാതൃക എന്നിവയെല്ലാം വ്യക്തിയിൽ അത്യധികം സ്വാധീനം പെലുത്തു. ആ അനുഭവങ്ങൾ അവരുടെ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലും അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ ഉരുവിപ്പിക്കുന്നു.

അഞ്ചു്

അബോധപൂർവ്വമായ ആവശ്യങ്ങൾ

സമകാലിക സമൂഹത്തിൽ 'സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രണിതഹൃദയർ' സുലഭമാണ്. പക്ഷതത്വം പുത്തീകരിക്കപ്പെടാത്ത പഴയകാലാവശ്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി പടയങ്ങിയൊരുകുന്ന ധാരാളം ആളുകളെ നമുക്കുകൊണ്ടാം. സ്വയം മനസ്സിലാക്കാതെയൊന്നിടത്തുപോലും, ഈ മൗലികാവശ്യങ്ങളുടെ സാഹചര്യത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമെന്നനിലയിൽ ചില സ്രീപുരുഷന്മാർ വിവാഹത്തെ കണ്ണെണ്ണ; വിവാഹിതരാകുന്നു.

ഒരു ഉദാഹരണം: തിരക്കുള്ള ഒരു ഡോക്ടറുടെ ഏക സന്താനമായിരുന്നു ഹമി. അവന്റെ അമ്മ ഒരു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകയും. അവർക്ക് തന്റെ പ്രവർത്തനമേ വലയായിരുന്നു സർവപ്രധാനം. ഹമിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാനോ അവനു സ്നേഹം പകർന്നുനൽകാനോ അവർക്ക്

കഴിഞ്ഞില്ല. അമ്മയോടുള്ള ഹരിയുടെ ബന്ധത്തിൽ ഊഷ്മളതയും സ്നേഹവും നന്നേ കറവായിരുന്നു. തീരെ അടുപ്പമില്ലാത്തതും അയഞ്ഞതും. തന്മൂലം പിൽക്കാലത്തു് മറ്റുള്ളവരുമായി ഉററുസ്നേഹബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ അവൻ പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. അവന്റെ കോളേജിലെ ആദ്യവർഷങ്ങൾ, അവൻതന്നെ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു 'പരാജിത'നേർതായിരുന്നു. അവന്റെ ദർമ്മവത്തോടുകൂടിയ മെച്ചമാറ്റം, വസ്രധാരണത്തിലെ ശോപനീയത എന്നിവയെല്ലാം ഹരിയെ സുഹൃത്തുക്കൾ കയ്യൊഴിയാൻ ഇടയാക്കി.

ജെനി ഒരാടത്തം കടുംബത്തിലെ മുത്ത പുത്രിയായിരുന്നു. ഇളയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട അവൾക്കു് തന്റെ യൗവ്വനാകംത്തിൽത്തന്നെ ഒരു മണ്ടാനമ്മയും വന്നുകൂടി. എന്നാൽ അവൾ കോളേജു് ജീവിതം ആസ്വദിച്ചു. ഏകിലും മറ്റു സുഹൃത്തുക്കളെപ്പോലെ അവൾ സാമൂഹ്യബോധമുള്ളവളായിരുന്നു. ഗാർഹികകാര്യങ്ങളോടായിരുന്നു അവൾക്കു താല്പര്യം.

ഒരു ദിവസം ഹരി അവളെ കോളേജു് കാമ്പസിൽ വെച്ചു കണ്ടുമുട്ടി. ആദ്യകൂടിക്കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ അവർ പരസ്പരം അനുരക്തരായിത്തീർന്നു. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി, തന്റെ ഏകാന്തതയുടെയും വിഘടനത്തിന്റെയും മതിലുകൾ പാളക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ ഹരി അവളിൽ കണ്ടെത്തി. തന്റെ അപര്യാപ്തതകളും പരാജയങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്ന, തന്റെ ജീവിതത്തിനു് ലക്ഷ്യം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു വനിതയെ കണ്ടറിഞ്ഞു. തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, തനിക്ക് നിസ്സീമമായ സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥമായ ശുശ്രൂഷയും ധാരാളമായി നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളെ അവൾ ഹരിയിലും കണ്ടുപിടിച്ചു. ഹരിയ്ക്കു് ഒക്കെയെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു; ജെനിയ്ക്കു് തന്റെ 'നഷ്ടപ്പെട്ട കൊച്ചുകുട്ടി'യെയും. ആവശ്യം ആവശ്യത്തോടു

പ്രതിപ്രവർത്തിച്ചു. അവരുടെ ഭാഗ്യജീവിതം വലിയൊരളവിൽ, പക്ഷംപരമുള്ള ഈ ആവശ്യങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയതായിരിക്കുമല്ലോ.

ഇതിന്റെ അർത്ഥം, സംസ്കാരവും, കടംബചരിത്രവും അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യവുമാണ് ബേതികളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ ഭിന്നമായിരിക്കുന്നതിനുകാരണം എന്നാണ്. ചിലർ അമിതമായി അല്ലെങ്കിൽ ക്രമാധികമായി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ പതറിപ്പോകുന്നു. ഇച്ഛിച്ചതു കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ അവർ എല്ലാം കഷ്ടത്തിലാകുന്നു. ഇതെല്ലാം വിവാഹത്തിൽ ഒരു സങ്കീർണ്ണാവസ്ഥ അല്ലെങ്കിൽ സംഭ്രമം ജനിപ്പിക്കുന്നു.

“ഞങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ സാലി വളരെയേറെ വികാഭവതിയും പ്രണയശീലയുമായിരുന്നു” അലക്സ് ഓർമ്മിക്കുന്നു. “തന്മൂലം, വിവാഹത്തിനുശേഷം ലൈംഗികമായി അവൾ വളരെയേറെ പ്രതികരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ പലപ്പോഴും അവൾ മഞ്ഞുപോലെ നിർവ്വികാരയാണ്. എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവൾ പതിവായി നിർദ്ദേശങ്ങൾ തരാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഞാൻ അവ പരിഗണിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ അവൾ എന്നെ ക്ഷണമോടെ തൊട്ടതിനെല്ലാം കറപ്പെടുത്തുന്നു.”

ഇതിന് സാലി ഇങ്ങനെ പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്നു: “ഞാനൊരു നാണംകണക്കില്ല; എന്നാൽ സ്നേഹം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, സദാ ഒരു ലൈംഗിക ബോധമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയല്ല. ആർദ്രഹൃദയം എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുകയെന്നെങ്കിൽ, അലക്സിനെപ്പോലെ വസ്ത്രധരിക്കുന്ന ഒരാൾ എന്നോടു് വളരെക്കുറേയെ സ്വയം സംസാരിക്കുന്നതായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.”

ഭാരതം ഒരിക്കലും മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ പുണ്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല-പ്രത്യേകിച്ചു വ്യത്യസ്തപത്മാഭയങ്ങളിലും ഭിന്നസംസ്കാരങ്ങളിലും നിന്നു വരുന്ന ബേതിമാർ. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയിലും അവർ ഭിന്നരായിരിക്കും. ഇതിനുപുറമേ, സ്രീപുഷ്പന്മാർ ഗാഢീകികമായും മാനസികമായും പൊരുത്തപ്പെടുന്നവരുമല്ല, അതുപോലെ, മുഖ്യങ്ങൾ, ലൈംഗികമനോഭാവങ്ങൾ, വൈകാരിക വശ്യങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നിവയിലും അവർ തമ്മിൽ അകലമുണ്ട്. ഇത്തരം ഭിന്നമായ പ്രതീക്ഷകൾ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പരസ്പരം വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ അലിഞ്ഞുപേരതെ വിചലിച്ചുനില്ക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, വൈവാഹികതകുലപ്പിള്ളിയിലേയ്ക്ക് ഇതുകൂട്ടിയും അറിയാതെ നടന്നടക്കുന്നു.

ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ അല്ലെങ്കിൽ ഇരുവരും പങ്കാളിയിൽനിന്നും ക്രമാധികമായി പ്രതീക്ഷിക്കുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരാൾക്കു സാധ്യമാകുന്നതിലധികം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ അമിതമോ അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമില്ലാത്തതോ ആണെന്നു പറയാം. ചാർമിംഗ് രാജകുമാരൻ തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നവവധുവിനോടു് പറഞ്ഞപ്പോൾ, വാസ്തവത്തിൽ തന്റെ ഭാര്യ ജ്ഞാപിരിക്കണമെന്നതിനേക്കാൾ, തന്റെ സ്വന്തം പ്രതീക്ഷകൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. ഭാര്യയുടെ പങ്ക് വെറുമൊരു ഗൃഹപരിപാരികയുടെതും അമ്മയുടെതുമായെന്നാണ് അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നതെന്നും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

സമകാലിക സ്രീയുടെ പങ്ക് രാജകുമാരന്റെ ഈ സങ്കല്പിത വീക്ഷണത്തിന് പാറിയതാണോ? അവളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാകുമ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കും? തന്റെ പിതാവിന്റെ ഒരു കാർബൺകോപ്പിയായിരിക്കണം നാറന് എന്ന ഈവ്ലിന്റെ പ്രത്യാശ യഥാർത്ഥ്യത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന

തായിരുന്നുവോ? അവളുടെ രഹസ്യസ്വപ്നങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ നാറു് അപ്രാപ്തനായപ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിച്ചതു്?

ദാമ്പത്യജീവിതലക്ഷ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് സുഖ്യക്തമായ ധാരണ ബന്ധിതപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രത്യേകിച്ചു്, വൈവാഹികസന്തോഷത്തെക്കുറിച്ച് ഒരറിവില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ പരിമിതമാകുന്നു. കടംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമ്മേളനങ്ങളിൽ, 'വിവാഹജീവിതത്തിൽനിന്നു് നിങ്ങൾ പ്രധാനമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്താണ്?' എന്ന് യുവബന്ധിതമാരോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ, 'എല്ലാവരും തന്നെ ഏകദേശം ഒരേ ഉത്തരം നൽകുന്നു. — "സന്തുഷ്ടരായി ജീവിക്കുക എന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം." ഇക്കാലത്തു് വിവാഹബന്ധങ്ങൾ പൊട്ടിത്തകയുന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണം, ദാമ്പത്യഭ്രാന്തപ്രകാരം വൈവാഹികസന്തോഷം അന്വേഷിക്കുന്നതാണെന്നു് ഡോ. റിച്ചാർഡ്. എച്ച്. കെമർ പറയുന്നു. തീർച്ചയായും, ദാമ്പത്യജീവിതം സന്തോഷം നേടുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമെന്നതിലയിൽ തന്നെ നാം കാണണം; "കണ്ണുനീരിന്റെ ഈ താഴ്വരയിൽ മനുഷ്യൻ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഐഹികസന്തോഷങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ അളവു്" നാം പ്രതീക്ഷിക്കണം.

എന്നാൽ സന്തോഷം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പല ബന്ധിതമാരെയും കഴപ്പുത്തിലാക്കുന്നു. ഡോ. റിച്ചാർഡ് കെമർ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. "വിവാഹത്തോടുകൂടെ ഈ സന്തോഷം വരണമെന്നു് പലപ്പോഴും പലരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ നിലനില്പിന്നു് ആവശ്യമായതിൽ കൂടുതൽ ഒട്ടും അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സന്തോഷം ഇന്നു് മുമ്പത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ യഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ള ഒരു ലക്ഷ്യമാണു്. എന്നാൽ പ്രധാനപ്രശ്നം ആ സന്തോഷം എങ്ങനെ നേടാമെന്നതാണു്. എന്നാൽ അതുണ്ടാകുന്നതിന്നു് ഒന്നും നൽകാതെ തന്നെ വിവാഹത്തിൽനിന്നു് ഓരോ പങ്കാളിയും സമൃദ്ധമായ

സന്തോഷം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരും നിരാശരുകുന്നു. വിവാഹം നല്ലത് ഒരു ബന്ധമാണ്— പ്രത്യേകിച്ചു ശിശുക്കൾ ഉണ്ടായശേഷം. ഇതിന് ഒരു കലും മാറ്റമുണ്ടായിട്ടില്ല. നൂറു നൂറാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പെന്ന് പോലെ, ഇന്നും ഇതൊരസത്യമാണ്.

നല്ല ഒരു കാരോ, ഒരു സ്ത്രീരിയയോ വാങ്ങിയാൽ സ്വന്തം ജീവിതം സമ്പന്നമാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാണ് പല ആളുകളും അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്—ഒരു ഉല്പന്നമെന്ന നിലയിൽ ആളുകൾ ദാമ്പത്യസൗഹൃദത്തെ കണക്കാക്കുന്നു. മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള സംഗ്രഹിയുടെ ഭാഗം. വിവാഹമെടുത്തതിനു ബദലായി സ്വായത്തമാക്കാമെന്ന് അവർ അന്ധമായി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ സന്തോഷം ഒരു മനുഷ്യാനുഭവമാണ്. ദാമ്പത്യയോഗത്തിലേക്ക് പങ്കാളികൾ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ മൂലധനം ഇറക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ആ അനുഭൂതി ഉണ്ടാകുന്നുവു. ദാമ്പത്യബന്ധം അഗാധവും സുദൃഢവുമാക്കി നിലനിർത്തുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥമായി ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ദാമ്പത്യസൗഹൃദം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ എങ്കിലും പരിപൂർണ്ണ സംഗ്രഹിയും സൗഹൃദവും ആർക്കും ഉറപ്പുപറയാനാവില്ല—സന്തോഷം ആർജിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ നിഷ്ഠയോടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ.

സൗഹൃദകരമായ ഒരു ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലെ സുപ്രധാന ഘടകം പ്രതീക്ഷകളല്ല രണ്ടു വ്യക്തികൾ കൂട്ടായി തങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സമഞ്ജസമായി സമന്വയിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ഭാവിയിൽ സംബന്ധിച്ച കല്പനാസൃഷ്ടികളല്ല ദമ്പതിമാരുടെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലെ സജീവ പങ്കാളിത്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിനൊരുങ്ങുന്നവർ അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹിതർ, തങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ഇരുവരും കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രതീക്ഷകളെ സത്യസന്ധമായി പരിശോധിച്ചു ഉചിതവും സാധ്യവുമായ ഇനങ്ങൾ ഏതെ

തെന്ന് തിരിച്ചുകാണേണ്ടതു് വളരെ പ്രധാനമാണ്. കാലദൈവങ്ങളിൽ അവ പുനർനിഷ്ഠയിക്കുന്നതിനും കണ്ടെത്തുന്നതിനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ സംജാതമാക്കുന്നതു് ദൈവത്വവിജയത്തിന്നു് അനിവാര്യവുമാണ്.

വിവാഹത്തിനുമുമ്പു് പ്രതിസ്യുത വധുവരന്മാർക്കു് കൗൺസലിംഗു് കോഴ്സുകൾവഴി പ്രതീക്ഷകളുടെ പരസ്പരമുള്ള പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കാനും പ്രത്യാശകൾ സമീകരിക്കാനും കഴിയും. വിവാഹിതർക്കു് മാന്യേജ് എൻകൗണ്ടറുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു് തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളും പ്രത്യാശകളും ആവശ്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും പങ്കുവെക്കുവാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ ദൈവത്തിനോടു് സ്വയം അനുപാധികമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കൂടുതൽ സത്യസന്ധമായി പ്രായോഗികമായവ മാത്രം തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു്, ഈ പ്രതീക്ഷകളെ സമീകരിക്കാനും സമയോചിതമാക്കാനും കഴിയും. പ്രതിസന്ധിപ്പട്ടങ്ങൾ നല്ലൊരവസരം അവർക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ദൈവത്തിനുമുമ്പിൽ ഒരൊരു വളരെയധികം തിരക്കുള്ളവനാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷീണിതനോ ക്ഷീണിതയോ ആണ്. അല്ലെങ്കിൽ വളരെയേറെ താമസിച്ചു വന്നതുകൊണ്ടു് അന്നു അമ്മയ്ക്കു് കഞ്ഞിനെ കളിപ്പിക്കാതെ ഉറക്കാനയയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. അപ്പോഴല്ലോ സ്വാഭാവികമായും ഒരു തക്കം ഉരുവിക്കാം.

തക്കം അവസാനിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ, അതിന്റെ കാരണം മറന്നുപോകുന്നതിനുമുമ്പു് “ഈ രംഗത്തിലേക്കു നയിച്ച എന്തു കാര്യങ്ങളാണ് കഴിഞ്ഞ 24 മണിക്കൂറിൽ എനിക്കു സംഭവിച്ചതു്.” എന്ന പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഓരോ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക. അതിനുശേഷം അവർക്കു് അവ അന്വേഷണം താമസമുണ്ടാക്കുന്നതിനോ കഴിയും. ‘എനിക്കു് നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രശ്നങ്ങൾ, ഞാൻ കാരണം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങൾ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നു് എന്തു പ്രതീക്ഷിച്ചു, എന്നിൽനിന്നു് നിങ്ങൾ എന്തു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു്

ഞാൻ വിചാരിച്ചു. 'ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കുക.

പങ്കാളികളുടെ അഭിപ്രായം ഭിന്നമാകുമ്പോൾ 'പ്രായോഗികമായി ഭഞ്ജിതമാണ്' കരുതണമെന്നത് പൊതുവേ ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു പ്രായോഗികമാർഗ്ഗമാണ്. ഉദാഹരണമായി ബേതിമരമിലൊരാരം, 'നമ്മുടെ പത്താം വിവാഹവർഷികം വരെ നമുക്കു കുഞ്ഞുങ്ങളൊന്നും വേണ്ട' എന്നു പറയുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. 'നമ്മുടെ വിവാഹം എത്രപോലെ ആയിത്തീരും. എന്റെ പക്വത എങ്ങനെയിരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്?' എന്തായിരിക്കണം. എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യയുടെ പക്വത? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അഭിപ്രായസമന്വയം ഉണ്ടാക്കുകയും സംഖ്യമായ ഭാവി നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യും.

വേറൊരു പ്രശ്നം ഏതെന്നും. 'ഭർത്താവ് ജോലിക്കുവേണ്ടി പുറത്തുപോയി താമസിക്കേണ്ടിവരികയാണെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും.' നമ്മുടെ കട്ടികളിലൊന്നും, 'ഒരു അസാധാരണ ശിശു' ആണെങ്കിൽ എന്തു? എന്താണ് ഭാര്യയുടെ പക്വത? ഭർത്താവിന്റെ പക്വത എന്തായിരിക്കണം? എന്നാൽ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് 'ഉടൻ ഉത്തരം' കണ്ടെത്തുന്നതിന് കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. മറിച്ച്, മൂല്യങ്ങളും മുൻഗണനകളും കണക്കിലെടുത്ത് ഭാവി പ്രതീക്ഷകളിൽ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടുകൂടെ പങ്കാളികൾക്ക് പങ്കുപേരൻ കഴിയുന്നു. ഭാര്യമാരുടെയും തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താനും അവസരം നൽകുന്നു. ഈ സഹകരണവും പങ്കാളിത്തവും സ്വരച്ചേർച്ചയും അവരുടെ ദമ്പത്യജീവിതം സൗഭാഗ്യപ്രദമാക്കാൻ ഉപകരിക്കാതിരിക്കില്ല.

നാളത്തെ പ്രഭാതം, പ്രശാന്തമോ ഇരുളടഞ്ഞതോ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത് വലിയൊരുളവിൽ, ഇരുവരും ദമ്പത്യജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രതീ

ക്ഷകളാണ്. നാളത്തെ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ഭാവിസ്വപ്നങ്ങൾ, ഭീതിജനകമായ ദുഃസ്വപ്നങ്ങളായോ അല്ലെങ്കിൽ സത്യസന്ധമായ പ്രത്യുൾകളായോ, തീരുന്നത്, ഇന്ന് സ്വന്തം പങ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരസ്പരപ്രതീക്ഷകളിലെ അവരുടെ പങ്കാളിത്തമാണ്; അവരുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെയും വൈവാഹിക മുൻഗണനകളെയുംകുറിച്ചുള്ള പരസ്പര ധാരണകളാണ്. ഏതു പ്രശ്നത്തിലായാലും വിട്ടുവീഴ്ചയും പങ്കാളിത്തത്തിനുമുള്ള ഇണകളുടെ കഴിവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും ഭാവിസത്യസന്ധത.

ആറ്

നിശബ്ദമായ വാക്കുകൾ, സംസാരിക്കാത്ത വികാരങ്ങൾ

വിവാഹത്തിന് മുമ്പ്, ആനിയും സിജിയും വളരെ യധികം സംസാരിച്ചു. അവർക്ക് പൊതുതാല്പര്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ ശാന്തമായും അനായാസമായും സംഭാഷണം നടത്തി-സുഹൃത്തുക്കൾ, സെക്സ്, സിനിമകൾ, കായിക വിനോദങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം. ഭാവിയിലെക്കുറിച്ചും അവർ സംസാരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ പറയാനും, വളരെയധികം കാര്യങ്ങളിൽ ഒക്കമിച്ചു പങ്കെടുക്കാനും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഈ ആശയവിനിമയം വഴി പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കാനും പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പിക്കാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

സിജി ഒരുദ്ധ്യാപകനും ആനി ഒരു ക്ലാക്കുമായിരുന്നു. അവർ വിവാഹിതരായിട്ട് ഇപ്പോൾ ഏതാനും മാ

സങ്ങളായി. ഈ ആളയിൽ ആനിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സന്ദർശിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അയാളുടെ ഏറ്റവും നല്ല ചാൻസ് ഷർട്ട് ധരിക്കാൻ അവർ അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഏറ്റവും ആകർഷകമായ നല്ല വസ്ത്രത്തിൽ ഏറ്റവും സുന്ദരനും സുഖവനുമായി ബന്ധുക്കളുടെ മുമ്പിൽ തന്റെ പ്രിയതമനെ അവതരിപ്പിക്കണമെന്ന് ആ സമംഗലി സ്വപ്നസ്സാ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ മറ്റൊരു പുരുഷനെയും പോലെതന്നെ സിജി, അവളുടെ വികാരത്തേക്കാൾ വാക്കുകൾ മുഖവിലയ്ക്കെടുത്തു. അതിനാൽ മോടിയിൽ വസ്ത്രധരിക്കുന്നതിനുള്ള ആനിയുടെ നിഷ്ക്കർഷയും വൈകാരിക പിന്താഗതിയും അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ആനിയുടെ വികാരങ്ങൾക്കും ഇച്ഛകൾക്കും കാര്യമായ പ്രതികരണം നൽകാതെ, പത്രത്തിൽ കണ്ണുനട്ടുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു: "ഓ, നമ്മൾ നിന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ അടുത്തേയ്ക്കല്ലേ പോകുന്നത്..... ഈ വസ്ത്രങ്ങൾതന്നെ ധാരാളം മതിയാകും."

എന്നാൽ അവളുടെ വാക്കുകൾക്കുപിന്നിൽ ഒരു സന്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. സ്രീയെന്നനിലയിൽ ആ വികാരങ്ങളോട് അവൾക്ക് പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിതന്നെയുണ്ട്. എന്നാൽ സിജിയുടെ ഉത്തരത്തിൽ ഇത്തരമൊരു വൈകാരിക മധഃസ്ഥിതി അഥവാ ഉദ്ഭവവികാരം അവൾക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "ഇവ ധാരാളം മതിയാകും" എന്ന അലക്ഷ്യമായ സിജിയുടെ ഉത്തരം, അയാൾ ഇതൊരു അപ്രധാന സന്ദർഭമാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്നതായി അവൾക്കുതോന്നി. അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിശ്ശബ്ദമായി ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന് അവൾ കരുതി. "നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഈ വസ്ത്രമാണ് ധരിക്കാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ നിന്റെ യോ നിന്റെ മാതാപിതാവിന്റെയോ വികാരങ്ങൾക്കു യാതൊരു പരിഗണനയും നൽകുന്നില്ല."

ആനി കരയാൻ തുടങ്ങി. എന്താണു തെറ്റായി നടന്നതെന്ന് സിജി ചോദിക്കുന്നു. "ഒന്നുമില്ല." ആനി പ്രതിവചിക്കുന്നു. താൻ അന്യായമായി എന്താണു പറഞ്ഞതെന്ന് അതുതത്തോടുകൂടെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് സിജി സ്തബ്ധനായി ഇരിക്കുന്നു. തനിക്കെന്തിനെയും സ്രീയെ മനസ്സിലാക്കേൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിശ്ശബ്ദമായി അയാൾ ചിന്തിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾക്കു ആശയവിനിമയത്തിനു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് ബേതിമാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർക്കു ആദ്യോച്ചകളിലും, ആദ്യമംസങ്ങളിലും ധാരാളം സംസാരിക്കാൻണ്ടാകും. പിന്നീട്, ആനിക്കും സിജിക്കും അനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെ ആശയവിനിമയത്തിൽ ഒരു സ്തംഭനമുണ്ടാകുന്നു. അവിടെ സംഭാഷണം പൂർണ്ണമായി നിലയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ചില ബേതിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രമേണ സംഭാഷണം തന്നെ വിരളമായിത്തീരുന്നു. ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കാനില്ലെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. വിമസതയും മുഷിപ്പും ക്രമത്തിൽ ഉറയ്ക്കുന്നു. നാറ്റിന്റെയും ഇരവ് ലീന്റെയും ഇടയിൽ ക്രമമായി സംഭവിച്ച സൗഹൃദക്ഷയം, റൂത്ത് ഹാമിസ് ഇങ്ങനെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ നാറ്റു മണിക്കൂറുകളോളം അവളോടു സംസാരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അയാൾ പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ തന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ, ആശങ്കകൾ, ഭയങ്ങൾ, അമച്ഛിതതപ്പങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള തന്റെ അന്തരംഗരഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവിട്ടു. അൽമാറൂിവരെ കരങ്ങൾ പരസ്പരം കോർത്തു പിടിച്ചും ശങ്ങളെക്കുറിച്ചും തങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചും അവർ സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ നാറ്റിന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആശങ്കകളെക്കുറിച്ചും ഇരവ് ലീനു ഒന്നുംതന്നെ അറിയില്ല. കാരണം, അയാൾ അവയെപ്പറ്റി അവളോടു പറയാറില്ല. എന്തു

കൊണ്ടാണ് തന്നോടു കൂടുതലൊന്നും സംസാരിക്കാത്തതെന്ന് അവർ നോറിനോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു: 'ഞാൻ എല്ലാം നിന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ' എന്ന്. അവർക്ക് ഉത്തരം മുട്ടുന്നു. ശരിയാണ്. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങൾ തന്റെ ഭർത്താവിനോടു താൻ വളരെ അടുത്തു എന്ന വികാരം ഈവ് ലീനയ്ക്കായില്ല. സാധാരണത്തിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതം ശാശ്വതമായി വേർപെടുകയായിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സഹായതയോടെ ഈവ് ലീൻ ഗ്രഹിച്ചു. അവളുടെ നേത്രങ്ങൾ സജലമായി.

എന്തുകൊണ്ടാണ് സംഭവങ്ങളിൽ ഇതുപോലെ ജീണ്ണുത സംഭവിക്കുന്നത്? എന്താണ് തെറ്റായി നടക്കുന്നത്? അതിൽ നികവധി കാരണങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. അവയിൽ ചിലത് സാസ്ക്കാമികമാണ്. കുട്ടികളുടെ സംഭവണം ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കു ചില സൂചനകൾ നൽകുന്നു. കൊച്ചുപെൺകുട്ടികൾ സുഹൃത്തുക്കളോടു ധാരാളം സംസാരിക്കാൻ താൽപര്യം കാണിക്കുന്നു. പ്രധാനവും അപ്രധാനവുമായ അത്ഭവധി കാര്യങ്ങൾ അവർ സംസാരിക്കുന്നു. നേക്കെറിച്ചു, ആൺകുട്ടികൾ കുളികളെക്കുറിച്ചും യന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരേ സാഹചര്യത്തിൽതന്നെ ബാലികാബാലന്മാർ വ്യത്യസ്തനിലപാടു സ്വീകരിക്കുന്നു. ആൺകുട്ടികൾക്ക് പൊതുവായ കാര്യങ്ങളിലും പെൺകുട്ടികൾക്ക് വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളിലുമാണ് താൽപര്യം.

പുരുഷന്മാർ ജോലിക്കുചോകുമ്പോൾ ദിവസം മുഴുവൻ പ്രായമായവരോടുകൂടെ ചെലവഴിക്കുന്നു. ധാരാളം സംസാരിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ തിമിപ്പെത്തുമ്പോൾ, അല്പം സമാധാനവും ശാന്തിയും വിശ്രമവും അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജോലിക്കു പുറത്തുപോകാത്ത സ്ത്രീകൾ, ദിവസം മുഴുവനും ഏകാന്തമാണ്. വസ്തുക്കളോടു മാത്രം

മാണ് അവർക്ക് സമ്പദ്. അതിനാൽ, ഭർത്താക്കന്മാർ വീട്ടിൽ കാലുകത്തുമ്പോൾതന്നെ സംഭാഷണം ആരംഭിക്കാൻ അവർ ജാഗ്രത പുലർത്തുന്നു.

ആശയവിനിമയ രീതികളെപ്പോലെതന്നെ എന്തു കൊണ്ട് സംസാരിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുണ്ടാകണം. ആനിയെയും സജിയെയുംപോലുള്ള ദമ്പതിമാർ, വിവാഹത്തിലൂടെയാണ് ആദ്യമായി ഊറ സൗഹൃദയബന്ധം അനുഭവിക്കുന്നത്. അവർ ആദ്യമെല്ലാം ശാന്തമായി, സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കുകയും. എന്നാൽ യഥാർത്ഥസംഭാഷണം വ്യത്യസ്തമാണ്; വളരെ പ്രയാസവുമാണ്. വാക്കുകൾക്കിടയിൽ, വികാരപരമായ മനോഭാവങ്ങളും പ്രാധാന്യമാണ്. അതോടൊപ്പം വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ദമ്പതിമാർക്കു കഴിയണം.

വാചികവും വാചികമല്ലാത്തതുമായ സംഭാഷണശൈലി ദമ്പതിമാർ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. വാക്കുകൾ മുഖേന സന്ദേശം കൈമാറുക എന്നാണ് വാചികമായ സംഭാഷണം. "എനിക്കൊരു കപ്പ് കാപ്പിവേണം," "ഈ പത്രത്തിന്റെ ആദ്യപേജ് എവിടെയാണ്?" ഇങ്ങനെ ചങ്ങട പ്രയോഗിച്ചും ലഘുവായ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന രീതിയാണവ. നമ്മുടെ ആശയവിനിമയത്തിൽ ഈ രീതിക്ക് വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആശയവിനിമയത്തിൽ വെറും 30% മാത്രമാണ് വാചികമെന്ന് ഗവേഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, നാം മറുത്തുവരുമായി കൈമാറുന്ന സന്ദേശങ്ങളുടെ 70 ശതമാനവും വാക്കുകൾ കൂടാതെയുള്ളവയാണെന്നാണ്. ഇത്തരം സംഭാഷണമാണ് വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

വാചികമല്ലാത്ത സംഭാഷണം അനേകം തരത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അതു വാക്കുകളുടെ പിന്നിലുള്ള വൈകാരികമനോഭാവമാകാം - അതായിട്ടി

കുറും നാം അപരനെ കൈമാറാനുദ്ദേശിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ സന്ദേശം. ഉദാഹരണമായി ഒരു കോളേജ് പാപ്പിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സുഹൃത്തു ഇങ്ങനെ ഒരു സന്ദേശം അയയ്ക്കുന്നുവെന്നു കരുതുക: "പാർലി ഇത്രയധികം പ്രായമായിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് അതു വീണ്ടും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു!"

അന്നത്തെ ഒരു സ്റ്റോർട്സ് ലേഖനത്തിൽ കോളേജിന് പാമ്പൻപദവി ലഭിച്ചതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ആ ഫോൺസന്ദേശം. സുഹൃത്തിന്റെ അഭിനന്ദന സന്ദേശത്തിൽ പാപ്പിന് സന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്നു. എന്തെന്നാൽ ആ വാക്കുകളിലൂടെ സഹവൈദികൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അഭിനന്ദനത്തിന്റെയും ആദരവിന്റെയും വികാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇതേ പുരോഹിതനെ വിളിച്ച്, ഒരു ബിഷപ്പ് ഇതേ ശൈലിയിൽ മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ സംസാരിച്ചാൽ, പ്രതികരണം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും! ഇതിന്റെ സാരം, ഒരു ആശയപ്രകടനത്തിന്, വ്യക്തമായും വാക്കുകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തിൽനിന്നും തികച്ചും ഭിന്നമായ ഒരുതരം ലഭിക്കുവെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ചില സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു പുരുഷൻ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ കരയുന്നത്. കാരണം, അയാളുടെ സംസാരത്തിന്റെ പിന്നിൽ വിരസമായ, ബോധിക്കുന്ന, വികാരങ്ങളെ മാനിക്കത്തക്ക രോഗയമാണ് അവർ കേൾക്കുന്നത്. മറ്റൊരുദാഹരണം: ഒരു പുരുഷൻ വിലകൂടിയ ഒരു സമ്മാനം നൽകി ഭാര്യയെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കളിവാക്ക് പ്രയോഗിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവൾ സാധാരണ പറയുന്നു: "ഞാൻ നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു" എന്നാൽ അവളുടെ വാക്കുകൾ വെറുപ്പിന്റേതല്ല, സ്നേഹത്തിന്റേതാണെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

കൈകൾകളും മുഖത്തിന്റെ പലനവും, അംഗവിക്ഷേപങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചും നമ്മുടെ ഇംഗിതം നമുക്ക്

മരറാരുടെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ. മരറനേകം മാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടിയും നമുക്ക് പരസ്പരം നിശ്ശബ്ദമായി സന്ദേശങ്ങൾ കൈമാറാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഭാര്യ എന്നെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടായിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഭർത്താവ് നിശ്ശബ്ദമായി തന്റെ കസേരയിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് മലിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കരങ്ങൾ തലയിൽവെച്ച് മയങ്ങുന്നു. ഈ രീതിയിൽ അയാൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം: "ഞാൻ അതു വാങ്ങിയില്ല." അല്ലെങ്കിൽ "നിനക്കു അതിനെന്ന് നിർബന്ധിക്കാനാവില്ല."

ബേതിമാർ തങ്ങളുടെ സ്വകാര്യഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി ആനി റൂയിഫേ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

"സന്ദേശം നൽകുന്നതിന് സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ധാരാളം നിശ്ശബ്ദമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ട്. തടി കൂടുതൽ വേണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാര്യ, മരറാരു സ്ത്രീക്ക് തടിവെറുക്കുന്നതായി പറയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ തലമുടി കറുപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൾ തന്റെ നമയ്ക്കാത്ത മുടി കാണിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നേരിട്ട് ആവശ്യപ്പെടാൻ മടിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, മറുതരത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്നു.

ഒരു മനുഷ്യന് വളരെയധികം സമയം ഭാര്യയോടു കൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ അയാൾ സൂക്ഷ്മതയുള്ള ഗോഷ്ഠം കളിക്കാൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ഭർത്താവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കറി പാചകം ചെയ്യുന്നതുവഴി അയാളോടുള്ള തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ സൂചന നൽകുന്നു. ഒരു പുരുഷന് ഒരു വിനോദപരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്യാനോ, സിനിമ കാണാൻ മുൻകൂട്ടി വാങ്ങിക്കൊണ്ടോ തന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കാം. ഒരു ഭർത്താവ് എപ്പോഴും ക്ഷീണിതനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സൂക്ഷ്മതയുമായി പുറത്തുകഴിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റങ്ങൾവഴി അയാൾ ഭാര്യയോടു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഞാൻ സ്വയം നിന്നിൽനിന്ന് അകന്നുനില്ക്കുകയാണ്. എനിക്കത്"

ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ഒഴുകിനൊത്തു നീങ്ങാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ബേതിമാർക്കിടയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം നടക്കുന്നത് സെക്സിനെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് തോന്നുന്നു. "ഞാൻ അവളോട് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു." ഒരു ഭർത്താവ് പറയുന്നു. "എന്നാൽ 'ഇന്ന് രാത്രി വേണ്ട' എന്നവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിരാശയോടെ ഉറങ്ങാൻ പോയി. എന്നാൽ അവൾ അർദ്ധരാത്രി വരെ ഉണർന്നിരുന്നു കയ്യുകയായിരുന്നു."

താൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ പിന്നിലുള്ള യഥാർത്ഥ സന്ദേശം ഭർത്താവിന് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് അവൾ കരഞ്ഞത്. അയാൾ എല്ലാവരിലും എതിർപ്പുകളെയും തമിഴ് ചെയ്ത്, തന്റെ ആഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് താൻ അയാൾക്കു വഴങ്ങിയതെന്ന് ഭർത്താവ് മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് അവൾ വിചാരിച്ചു! പരവം ഭർത്താവുണ്ടോ അതറിയുന്നു!

സൂര്യപുരുഷന്മാർക്കിടയിലുള്ള 70 ശതമാനം ആശയവിനിമയവും ഇത്തരത്തിലുള്ളതാണ്. ചിലർക്ക് ഇതിൽ പ്രത്യേക വാസനതന്നെയുണ്ട്. തന്റെ ഭാര്യ ഒരു നല്ല പാത്രമായി, കേവലം ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ അതു തനിക്കു മനസ്സിലായി എന്ന് അവളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ചിലർക്കു കഴിയും.

എന്നാൽ ബേതിമാർക്കിടയിൽ ആശയവിനിമയ സങ്കേതങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കണ്ടുവരുന്ന അമിതമായ താല്പര്യത്തെ മിസ്സിസ് ആനി റൂയിഫേ വിമർശിക്കുന്നു. "സന്ദേശസംപ്രേഷണം സാങ്കേതികവിദ്യയ്ക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ബേതിമാർക്ക് കിടക്കയിൽ വെച്ച് പരസ്പരം നന്നായി സംസാരിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും കഴിയും; മല്ലടിക്കാനും, ദർമ്മം കോട്ടാനും, തിരി

പ്രദിക്കാനും, മന്ത്രിക്കാനും, ചിരിക്കാനും കഴിയും. സന്ദേശങ്ങളുടെ വിനിമയം പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് കാർക്കും ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണുവേണ്ടത്. . .

എഴു

പ്രതികരണം എങ്ങനെ ഭേദപ്പെടുത്താം?

സ്വേതികൾ തമ്മിലുള്ള ഫലപ്രദമായ ആശയവിനിമയത്തിൽ പരസ്പരം പ്രതികരിക്കുന്നരീതി സുപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകമാണ്. അതു ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം:

1. വികാരങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരാകുക

സംഭാഷണങ്ങളിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള വൈകാരികമനോഭാവം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഒരു ഭാര്യ ദിവസേന അത്താഴത്തിനെന്തുവേണമെന്ന് ആഹ്വേദം അയക്കുകൊണ്ട്, അവൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ അളുതപ്പെടുന്നു എന്ന് ഒരാൾക്ക് പറയാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, പതിവിലേറെ അയാൾ ഭാര്യയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയാൻ കഴിയും. തിയോഡോർ റോയ്ക് ഇതിനെ "മൂന്നാം കണ്ണം" എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഒരു വ്യക്തിയുടെ വികാരങ്ങളോടു നാം പ്രതികരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു-വാക്കുകളിൽനിന്നും അതു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമ്പോൾ.

ഒരമ്മ തന്റെ പതിനൊന്നുവയസ്സുള്ള മകൻ ബോബനോടുള്ള കടയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതിന് അല്പം

മുമ്പ്, അവൻ ചെയ്യാൻ മറന്നപോയ എന്തോ കാര്യത്തിന് അവന്റെ അച്ഛൻ അവനെ വഴക്കുപറഞ്ഞു. അമ്മയും മകനും കടയിലേയ്ക്കു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ബോബൻ പറഞ്ഞു: "ഈ വീട്ടിലെ എല്ലാവരും എന്നെ വെറുക്കുന്നു."

എന്നാൽ അവന്റെ അമ്മ ഇപ്പോൾ പ്രതികരിച്ചു. "നിന്നെ ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ശരിയാണോ?" ഈ പ്രതികരണം അവന്റെ വികാരത്തെ തൃപ്തിയാക്കിയില്ല. "ബോബൻ, ഞങ്ങളെല്ലാം നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു." എന്ന് പറഞ്ഞ് അവൻ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണം നൽകുന്നതിനുപകരം അവ്യക്തമായ ഉത്തരമാണ് അവർ നൽകിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ഉറപ്പു ലഭിച്ചില്ല. അപ്പനും അമ്മയും നിശ്ശബ്ദമായി കടയിലേയ്ക്കു നടന്നുപോയി. അങ്ങനെ സ്നേഹം ഉഴുതിയുറപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു അമൂല്യനിമിഷം കടന്നുപോയി.

ഇത്തരത്തിൽ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ അനേകം അനർഘനിമിഷങ്ങൾ നാം ചാഴിക്കുന്നുണ്ട്—യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത പക്ഷേ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതു സംഭവിക്കുന്നത്. പങ്കാളികൾക്ക് ഗുപ്തമായ വികാരങ്ങൾ ശ്രവിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, വെറും വാക്കുകൾക്കുമാത്രമാണ് പ്രതികരണം നൽകുന്നതെങ്കിൽ, ജീവിതത്തിലെ അമൂല്യമായ നിരവധി സന്ദർഭങ്ങൾ അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ഫലം.

തന്റെ ഭാര്യ കളിമുറിയിലെ കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ നിന്ന് വളമെയ്ക്കെ സമയം ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുന്നതായി ഒരു ഭർത്താവു കാണുന്നു. കാരണം, നമുക്കുണ്ടു തലമുടികൾ അവൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. തന്റെ യൗവനം നശിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതായി അവൾ കരുതുന്നു. ചില ഭർത്താക്കന്മാർ ഇതിന് ഇങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു. "കൊള്ളാം, അത് നിന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നെങ്കിൽ,

എന്തുകൊണ്ട് നിന്റെ മുടി നിനക്കു 'ഡൈ' ചെയ്യുക
ടാ?' എന്നാൽ ധാരണാശേഷിയുള്ള ഒരാൾക്ക് ഒരു
പരസ്യത്തിലെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്ത് ഇങ്ങനെ പ്രതി
കരിക്കാൻ കഴിയും: "ഹണി, നിനക്കു പ്രായം വർദ്ധി
ക്കുകയല്ല, നീ ചെറുപ്പക്കാരായിത്തീരുകയാണ്!"

നാം ഫലപ്രദമായ ആശയവിനിമയം ആഗ്രഹിക്കു
ന്നവെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സ്വന്തം വാക്കുകളുടെ പിന്നിലു
ള്ള മനോഭാവം ശ്രദ്ധിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. നമുക്ക് നമ്മു
ടെ വികാരങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കണം. അവ
വാചികമായി പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ഉണ്ടാക
ണം. നമ്മൾ അറിഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും, നാം ഉദ്ദേശി
ച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, അത്തരം വികാരങ്ങൾ വാചിക
മല്ലാത്ത മീതിയിൽ നാം പുറത്തുവിടുന്നുണ്ട്—പ്രത്യേ
കിച്ച് അവ നിഷേധാത്മക വികാരങ്ങളാണെങ്കിൽ.
വികാരങ്ങൾ അടിച്ചമർത്തുകയും അവ നിലനില്ക്കുന്നി
ല്ലെന്ന് നാം അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും,
അവ നാം പലതരത്തിലും പുറത്തുവിടുന്നുണ്ടാകും. മര
ത്രമല്ല, നിഷേധവികാരങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽവെച്ചുതന്നെ
പൊട്ടിയെറുപ്പിക്കുന്ന വ്രണമായിത്തീരാൻ കഴിയും. മുഴു
വൻ ബന്ധമെന്തും ക്ഷയിപ്പിക്കാനും അന്തിമമായി
നശിപ്പിക്കാനും അതു കാരണമാകുകയും ചെയ്യും.

2. പരസ്യരവിജലമായ പ്രതികരണം ഒഴിവാക്കുക.

ടോണി പത്രം വായനയിൽ എല്ലാം മറന്നിരിക്കു
ന്നു. ഭാര്യ അയാളുടെ കസേരയുടെ പിന്നിൽനിന്ന്
സംസാരിക്കുന്നു. അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി തോന്നു
ന്നില്ല. "ടോണി, ഞാൻ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾ
ക്കുന്നുണ്ടോ!" ഭാര്യ ചോദിക്കുന്നു. അയാൾ പത്രത്തി
ന്റെ പേജ് കളിയിൽത്തന്നെ കണ്ണുകളുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
പറയുന്നു: "ഏയ്, ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ശ്രദ്ധി
ക്കുന്നുണ്ട്" ഇപ്രകാരം, ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്കു വിപ

മിതമായി ഒരേ സംസാരിക്കുമ്പോൾ പരസ്പരമുള്ള ആശയവിനിമയം തകരുന്നു.

ബ്രതിമാരുടെ സംഭാഷണം ടോണിയുടേതുപോലെ ഭാഗ്യവശം സന്ദേശവിനിമയരീതി സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്, പ്രശ്നകടംബങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് വിർജീനിയ സെറായർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒരു വ്യക്തി ഇത്തരം ഇമട്ടസന്ദേശരീതി കേൾക്കുമ്പോൾ നാലുതരം പ്രതികരണങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് സെറായർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു: വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വാചികമല്ലാത്തവ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക; വാചികമല്ലാത്തവയ്ക്ക് പ്രതികരിക്കുകയും വാക്കുകളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക; മുഴുവൻ സന്ദേശവും തിരസ്സാക്കുക; നമ്മൾ ഒരു ഇമട്ട ആശയം കേൾക്കുകയാണെന്ന വസ്തുതയിലേയ്ക്ക് മനസ്സുതിരിക്കുകയും നമ്മൾ ആവൃത്തതയിലാകപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക.

ഈ നാലു തരത്തിലുള്ള പ്രതികരണങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതും നാലാമത്തേതും മാത്രമാണ് ആശയവിനിമയം തുടരാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് വാക്കുകളെ അവഗണിച്ച് നേരിട്ട് മനോഭാവത്തിനോടു പ്രതികരിക്കുകയാണ് തമ്മിൽ ഭേദം കടയിലേയ്ക്ക് മകനോടുള്ള പോയ അമ്മ ചെയ്തതുപോലെ.

3. നല്ല ആശയവിനിമയത്തിന് വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ആവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ വീട്ടിലുള്ള പെടികൾക്ക് നല്ല ശുശ്രൂഷയും ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമാണ്. ധാരാളം വെള്ളവും വേണ്ടത്ര സൂര്യപ്രകാശവും നല്ല ഇനം മണ്ണും അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണെന്നു നമുക്കറിയാം. അവ വളരാൻ ശക്തിയായ കാലാവസ്ഥയും കൂടിയേ തീരൂ. അതുപോലെ, ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയത്തിനും ശക്തിയായ തരത്തിലുള്ള 'വളക്കൂറുള്ള മണ്ണ്' ആവശ്യമാണ്—ശക്തിയായ കാലാവസ്ഥയും, ആശയവിനി

യെത്തിന്റെ മണ്ണ് സൂക്ഷിതത്വമാണ്; അതിന്റെ കാലാവസ്ഥ വിശ്വാസമാണ്. നമ്മുടെ വികാരങ്ങൾ ദർശ്യമായ പുഷ്പങ്ങളെപ്പോലെയാണ്. അവ നാം അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നിരാകരണത്തിന്റെ ശിഥിലമായ വാതിലുകൾ തുറക്കാൻ നാം നിർബന്ധിതരായും, വികാരപുഷ്പങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ വാടുകയും ഉണങ്ങുകയും ചെയ്യും. പിലപ്പോൾ വീണ്ടുമൊരിക്കലും അവ വിടൻ ശോഭ പരത്തുകയുമില്ല.

ആശയവിനിമയത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിബന്ധം യേശാണ്. ചില ആളുകൾ വികാരങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാറില്ല. കാരണം, അവർ നിരാകരണം ഭയപ്പെടുന്നു. താൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ തന്റെ സൂക്ഷിതത്വത്തെ ഭീക്ഷണിപ്പെടുത്തുമോ എന്നവർ സംശയിക്കുന്നു. അത് വാദപ്രതിവാദത്തിന് ഇടയാക്കുമോ എന്ന് ആശങ്കിക്കുന്നു. അത് മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങളെ പ്രണപ്പെടുത്തുമോ എന്ന് ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നു. അവ അപരന്റെ സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തുമോ എന്ന ഭീതികൊണ്ട് ഉഴലുന്നു.

വികാരങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നതിൽ പല ഭയത്തോടുകൂടിയും വെറുപ്പുള്ളവരാണെന്ന് ഭാര്യമാർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. പലരും അതു ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. വികാരങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നത് കൂടുതൽ കഴുപ്പങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നതായി ഭയത്തോടുകൂടിയും പറയുന്നു. തങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ അപരന്മാർക്കു മുന്നിലായി ഭാര്യമാർ തള്ളിക്കളയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അല്പസമയത്തേക്കു മാത്രം അവ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേറൊരു സന്ദർഭത്തിൽ ആ വികാരങ്ങൾ അവർക്കെതിരായിത്തന്നെ ഭാര്യമാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. തങ്ങളെ തല്ലാനുള്ള വടിയായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു.

പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വികാരങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നതിൽ വ്യക്തിപരമായ ചില തടസ്സങ്ങളുണ്ടെന്നത് പരമാർത്ഥമാണ്. അവർ ജോലി ചെയ്യ

ന്ന ചില ഓഫീസ്സുകളിലും വ്യവസായശാലകളിലും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും സംശയത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം നിലനിൽക്കുന്നു. ഇത്തരം വൈകാരിക സമ്മർദ്ദത്തിന്റെയും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും സാഹചര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് വീട്ടിലും നിരുപാധികവിശ്വാസം കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ വൈകുന്നേരം സ്വന്തം വികാരങ്ങൾ ഭാര്യ മാരോട് വെളിപ്പെടുത്താൻ പലർക്കും കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. പകരം കോപവും ഹൃദയവുമായിരിക്കും അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുക. 'അങ്ങാടിയിൽ തോറാതിന്' അമ്മയേട് എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് ഇവിടെ അനവർതമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ അവർ പ്രതികരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അംഗീകരണത്തിനും അഭിനന്ദനത്തിനും അതിയായ കൊതിയുണ്ട്. നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻനാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മൾ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ കററങ്ങളോടും പരാജയങ്ങളോടും കൂടി നമ്മെ സ്വീകരിക്കുന്നവരെ കാണാൻ നാം അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളിയുടെമുഖത്തു് നാം സ്നേഹത്തിന്റെയും ധാരണയുടെയും പ്രകാശനാളം അന്വേഷിക്കുന്നു. നാം അവരോട് മനസ്സിൽ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നുണ്ടാകും: 'എന്നെ ഞാനായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരുവനാണോ നിങ്ങൾ? എനിക്കു് യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളാണോ നിങ്ങൾ?'

ഈ ലോകത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള അംഗീകാരവും വിശ്വാസവും നാം നമ്മുടെ പങ്കാളിയിൽ കണ്ടെത്തുന്ന കിത് മാത്രമേ ദാവത്യം സൗഭാഗ്യപ്രദമാക്കാൻ കഴിയൂ. അന്യോന്യം ആത്മസമർപ്പണത്തിന് ഒരുങ്ങുന്ന ദമ്പതിമാർക്ക് അതിനു കഴിയും. അവർ അനുഗൃഹീതമാണ്. അത്തരം സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണം കൂടാതെ, വിശ്വാസം

ക്കൂടാതെ, ഒരിക്കലും ആശയവിനിമയം ഫലപ്രദമായി സംഭവിക്കുന്നില്ല!

4. സത്യസന്ധമായ സംഭാഷണം വിവേകം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ഭവേത്യബന്ധത്തിലെ ഫലപ്രദമായ ആശയവിനിമയം എന്നതിന്റെ സാരമെന്താണ്? ഭാര്യയും ഭർത്താവും പഠിപ്പുണ്ണവും സമ്പുണ്ണവുമായി സത്യസന്ധമായിരിക്കുകയും ഒന്നും മറച്ചുവയ്ക്കാതെ ഉള്ളതുറന്ന അന്വേഷനുമുള്ള വികാരങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ഒരു ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനും എന്തും അന്വേഷനും പങ്കുവയ്ക്കാനും പരസ്പരം കൈമാറാനും കഴിവുണ്ടായിരിക്കണം.

എന്നാൽ ഇരുവശങ്ങളിലും മുറിവേല്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഇരുതലവർമാണ് ഈ ആത്മാർത്ഥത. ഒരുവശം സംഘർഷം സ്വപ്നമാക്കുന്നു, വികാരങ്ങൾ അടിച്ചമർത്താതെ പുറത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നു. അത് ഭവേതിമാരെ അവരുടെ യഥാർത്ഥനിലയിൽ പരസ്പരം ഗ്രഹിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ശൈശവത്തിന്റെ മുഖംമൂടികളും പാപലയങ്ങളും വലിച്ചെറിയാനും അത്വകൈ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ മറുവശത്തിന് ആത്മാർത്ഥതയെ മുറിപ്പെടുത്താൻ കഴിയും—അതാണ് ക്രൂരമായ നിഷ്കാപട്യം. അതിനു ചിലപ്പോൾ ആക്രമണത്തിന്റെ സ്വഭാവം സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയും. അല്ലെങ്കിൽ ഘോരമായ വാക്സമരം ഉണ്ടാക്കാനും അതിനു കഴിയും.

വികാരങ്ങളുടെ സമഗ്ര പങ്കാളിത്തത്തിൽ, പൂർണ്ണ വിശ്വാസ്യതയും തുറന്ന മനസ്സും ഒരു ആദർശമാണ്—അത് പക്ഷപതയുടെയും ആത്മസംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വ്യക്തിത്വത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മിൽ ഭൂരിഭാഗവും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിരവധി കാരങ്ങളും കറവുകളുമുള്ളവരാണ്. നമ്മൾ മറുത്തവരെ മുറിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവരുമാണ്. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാം സഹിക്കുന്നു.

ള്ള കഴിവു നമുക്കു കറവാണം. ഏകിലും, ദാമ്പത്യംപോലുള്ള ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരു ബന്ധത്തിൽ, നാം ക്രമേണ നമ്മുടെ തൊറുകളും പോരായ്മകളും അന്യോന്യം ഗ്രഹിക്കുന്നു. പങ്കാളിയെ ഏറ്റവും വേദനിപ്പിക്കുന്ന സുനതയും നമുക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട്, എപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തുറന്നുപർച്ചയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നത് പ്രായോഗികമല്ല. ഇണയുടെ പ്രണത്തിൽനിന്നു ചുടക്കം പ്രവഹിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തൊറുമില്ല. തോറവ് ഭാര്യയ്ക്ക് ജനദിനസമ്മാനമായി വാങ്ങിയ സാരിയുടെ നിറം അവൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെന്നുവരും. അത് ഒരുപക്ഷേ, അവളുടെ തോറവിന് കൂടുതൽ ഇണങ്ങുന്നതുമാകാം. എന്നാൽ അതിന്റെ നിരമാകണമെന്നും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട തുറന്ന സംഭാഷണവും, തോറവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയെ തന്നെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നതും അനാവശ്യമായ വേദന അയാൾക്കുണ്ടാക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഒരു തോറവിന് തന്റെ ഓഫീസ് സെക്രട്ടറിയോടു ആരോഗ്യകരവും ഭാര്യഗോപികവുമായ നല്ല ബന്ധമുണ്ടാകാം—തന്നെ സഹായിക്കുന്നള്ള അവളുടെ സന്നദ്ധതയും അവളുടെ വ്യക്തിഗതമായ കഴിവുകളും അയാൾക്ക് അഭിനന്ദനാർഹമായും അന്നോം. എന്നാൽ വീട്ടിൽ ഭാര്യയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അവളെ പരസ്യമായി പ്രശംസിക്കുന്നതിൽ അയാൾ കരേക്കൂടി ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം.—പ്രത്യേകിച്ചു, ആ ബന്ധം അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ ഭാര്യ വിഷമം കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ.

അക്രമാസക്തവും വാങ്മയവുമായ കൊടുങ്കാറ്റുകൾവഴി ദമ്പതിമാർ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിനു മുഷിപ്രഹരമേൽപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ ബന്ധത്തെപ്പോലും പക്ഷമല്ലാത്ത ഭാഗ്യവശവിനിമയത്തിനു തക്കൊരി കഴിയും. എന്നാൽ വിവാഹത്തെ നിലനിറുത്തതിന് പര്യാപ്തമായ ഏകകാര്യം ദമ്പതിമാരുടെ സംയോഗമാണ്—ഭാര്യാഭ

തർക്കനാർക്കിടയിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും വളർച്ച; പ്രത്യേകിച്ചും, അവർതമ്മിൽ പറയുന്ന വാക്കുകൾ.

വാക്കുകൾ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; ശാന്തി നൽകുന്നു. അതു് ചിമിയും സന്തോഷവും കൊണ്ടുവരുന്നു. അതു് പ്രത്യാശ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ശ്രദ്ധ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേസമയംതന്നെ അതു് ദുഃഖത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങളും നിരാശയുടെ സന്ദർഭങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എങ്കിലും, സ്രീയും പുരുഷനും സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ അമൂല്യമാണ്. തീച്ചയായും അവ നിശ്ശബ്ദതയുടെ സ്വരമാണ്—ആ 'നിശ്ശബ്ദമായ സ്വരത്തിന്' ആയിരം കഥകൾ പറയാനും കഴിയും. "ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു" എന്ന ഇമ്പമുള്ള വാക്കുകൾ, ഒരാൾക്കും കേട്ടാൽ മടുപ്പില്ലാത്ത വാക്കുകൾ, പറയാനും അതിന് കഴിയും. അതിനാൽ ദമ്പതിമാർക്ക് അന്യോന്യം "തവ വാചികം അഴൽ മോചകം" എന്ന് ഹൃദയംഗമമായി പറയാൻ കഴിയുന്നവിധത്തിൽ ആശയവിനിമയം നടത്താൻ കഴിയണം.

സ്നേഹത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെയും ഉറു പങ്കാളിത്തം

നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലെ എല്ലാ അംശങ്ങളേയും ഇന്ന് കൺസ്യൂമറിനും സ്വാധീനിക്കുന്നു. നമ്മുടെ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽപ്പോലും 'ന്യായമായ വില' എന്ന മനഃസ്ഥിതിയാണ് നിലവിലിരിക്കുന്നത്. അബോധപൂർവ്വമായിത്തന്നെ നാം പരസ്പരം കമ്പോളവിലയുടെ നാടകകൊണ്ടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ സേവനത്തിനും സ്നേഹത്തിനും പ്രതിഫലം ഇച്ഛിക്കുന്നു. ശരിയായ വില നൽകുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ നാം മറ്റുള്ളവരോട് പ്രതികരിക്കുന്നതിന് തയ്യാറാകുന്നുള്ളൂ. ഈ കൺസ്യൂമറിസത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിവാഹബന്ധത്തെ നാം ഒരു '50-50 അനുപാതത്തിൽ' കാണുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ 'അവകാശങ്ങളും പുരുഷലകളും' എന്ന സങ്കേതംകൊണ്ട് വിവരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ചില ദമ്പതിമാർ ദേവോലയത്തിലേയ്ക്കു നടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വിശദമായ കരാറുകൾ എഴുതിവയ്ക്കുന്നു. ആ ജീവിത കരാറുകളിൽ പങ്കാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ, പുരുഷലകൾ, പങ്കുകൾ, കർത്തവ്യങ്ങൾ എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് ജാക്വിലിൻ കെന്നഡിയും അനുമിച്ച അമിസ്സോളിൽ ഓനോസിസും തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കരാറിൽ 170 ഇനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി നാം പത്രത്തിൽ വായിച്ചതാണല്ലോ.

ഇത്തരം വിവാഹക്കരാറുകൾ ഭാര്യഭർത്തൃബന്ധത്തിന്റെ മുഴുവൻ മേഖലയേയും സ്വപർഗിക്കുണ-പണം, ഗാർഹികജോലികൾ, സെക്സ്, കുട്ടികൾ, വിശ്വസ്തത, ചിലകരാറുകൾ വെറും 'ജോലിവിതരണങ്ങൾ' മാത്രമായിത്തീർന്നേക്കാം.....' ഞായറാഴ്ച അത്താഴമൊഴികെ, എല്ലാദിവസവും സുനിത ഡിന്നർ ഒരുക്കും. ഞായറാഴ്ച അത്താഴം തോമസ് തയ്യാറാക്കും. സുനിത വീട്ടിലില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്ഷണം പാകംപെരുത്തു പുറത്തു തോമസിനായിരിക്കും. വീട്ടിലേയ്ക്കു വിരുന്നുകാരെ ക്ഷണിക്കുന്ന ആൾ ഷോപ്പിംഗ് നടത്തുകയും ഭക്ഷണം ഒരുക്കുകയും വേണം. ആ ക്ഷണം സുനിതയും തോമസും കൂടിയാണ് നടത്തുന്നതെങ്കിൽ ഡിന്നറിന്റെ പുറത്തുകൾ തുല്യമായി പങ്കിടും.....'

ഗ്രിഗറിയുടെയും കരോളിന്റെയും ഉദാഹരണം പരിശോധിക്കാം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അവർ കരാറുണ്ടാക്കിയത്. ഗ്രിഗറി ഒരു കോളേജ് അദ്ധ്യാപകനും കരോൾ ഒരു കമ്പനിയിലെ ടൈപ്പിസ്റ്റുമായിരുന്നു. വിവാഹാനന്തരവും അവൾ ജോലി തുടർന്നുപോന്നു. അവരുടെ വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യവർഷങ്ങൾ തികച്ചും ക്ഷേമകരവും സൗഭാഗ്യകരവുമായിരുന്നു. ജോലികഴിഞ്ഞു, സായാഹ്നങ്ങളിൽ അവർ ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം പാകംപെടുത്തും. ഗാർഹികജോലികളിൽ ഇരുവരും സഹകരിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവർ വിരുന്നുകാരെ സ്വീകരിച്ചു. വാരാന്ത്യങ്ങൾ അവർ ഒരുമിച്ച് പെലവഴിച്ചു. നദീതീരങ്ങളിലും ബീച്ചുകളിലും സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ നടന്നു. ഇങ്ങനെ മൂന്നുവർഷങ്ങൾ ശാന്തമായി കടന്നുപോയി.

നാലാംവർഷം അവർക്ക് ഒരു കുഞ്ഞു ജനിച്ചു-നല്ലൊരോമനക്കുട്ടൻ. ഒന്നര കൊല്ലംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവനൊരു കുഞ്ഞു സഹോദരികൂടെ ഉണ്ടായി. പെട്ടെന്ന്, കരോളിന്റെ ജീവിതം തികച്ചും വിഷമസ്ഥിതിയിലായിത്തീർന്നു. പുത്രന്റെ ജനനത്തോടുകൂടെ അവൾ

ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു. കടുബസംരക്ഷണവും ശിശുപരിപാലനവും ഗർഭവികാസകരമായവകളും അവർ ഏറ്റെടുത്തു. കട്ടിയോടു് വളരെയധികം സ്നേഹം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ 'ഒരു നല്ല അമ്മ'യായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടോ അല്ല അവർ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചത്. പരിശീലിച്ചവന കടുബാവശ്യങ്ങളും നിരന്തരമായ ശിശുപരിപാലനവും കടുബത്തിൽ സ്വയം തള്ളിടാൻ അവളെ നിർബന്ധിതയാക്കിയതാണ്.

അവൾക്ക് വീടിനപ്പുറത്തുള്ള ജീവിതമാണ് സുഖമിഹിതം. സഹപ്രവർത്തകരുമായുള്ള സഹവസവും പ്രായപൂർത്തി വന്നവരോടുള്ള സൗഹൃദവും വളരെയധികം അവൾ ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. ജോലി അവളുടെ സ്കൂൾഷിക്ക് സഹായകരവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് ശുഷ്കമായ നിമിഷങ്ങളാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരുന്നത്. നാലുമതിലുകൾക്കുള്ളിൽ താൻ വീർപ്പു മുട്ടുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. രണ്ടു കസ്യതിക്കുടക്കുകളോടുകൂടെ ദിവസം മുഴുവൻ അവൾക്ക് മലിനം ഭേദിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്ന-വളർന്നു വരുന്ന കുട്ടികളുടെ ശാശ്വതങ്ങളും വികൃതികളും സഹിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രഭാതം മുതൽ രാത്രി വരെ പ്രായപൂർത്തിയായവരുടെ സമ്പർക്കമില്ലാതെ, ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത വീട്ടുജോലികളും കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങളുമായി ഏറ്റെടുത്ത് അവൾ കഴിഞ്ഞുകൂടി.

വിരസമായ ഈ ദിനചര്യ അവൾക്ക് കുട്ടികളോടു് നിരസമുണ്ടാക്കി. അതേസമയംതന്നെ, തന്റെ നിരസങ്ങളോടു് അവൾക്ക് കുററബോധവും തോന്നി. കാരണം, 'നല്ല' അമ്മമാർ ആ വിധത്തിൽ ചിന്തിക്കാറില്ലെന്ന് കരോളിനറിയാം. മിക്കസമയവും അവൾ ഗ്രിഗറിയോടു തന്റെ നിരസം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കുട്ടികളുടെ വരുവു് ഗ്രിഗറിയുടെ ജീവിതത്തിൽ മടുത്തെന്നു മാറ്റമുണ്ടാക്കിയില്ല. എന്നാൽ കരോളിന്റെ ജീവിതം വീട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ മാറിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ അർദ്ധരാത്രിവരെ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ത്രീയു

ടെജീവിതമായി അതു പരിണമിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ പങ്കാളിത്തം, കേവലം ഒരു ഭൃത്യയുടേതും, കട്ടകിളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു വളർത്തുന്ന പരിചാരികയുടേതും, അടിച്ച തളിക്കാരിയുടേതും, ചുരുങ്ങിയനിമിഷത്തിൽ ക്ഷണം പരപകം ചെയ്യുന്നവളുടേതും വീട്ടിനുള്ളിൽ തളപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വീടുകാവശിക്കാരിയുടേതും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. താൻ ഇത്തരം ജോലികൾക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടവളാണോ എന്ന്പോലും അവൾക്ക് തോന്നി!

എന്നാൽ കരോളിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഗ്രിഗറി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നവെങ്കിൽ, അവളുടെ പുതിയ ഈ പങ്കാളിത്തത്തിലേയ്ക്കുള്ള അവസ്ഥാന്തരം കറച്ചുകൂടെ എടുപ്പാക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ കട്ടികളെ ഒന്ന് കളിപ്പിക്കാനോ അവരെ ഒന്നെടുത്തു് ഉറക്കാനോ സന്നദ്ധനായിരുന്നെങ്കിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും. എന്നാൽ ഗ്രിഗറിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കോളേജിലെ ടിവസ. മുഴുവൻ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന ജോലിക്കുശേഷം അത്തരം ഗാർഹികവൃത്തികൾ പൊരുത്തപ്പെട്ടുപോകുന്നതായിരുന്നില്ല; ഒരു തേന്താവിന്റെ ചുമതലയായിരുന്നില്ല.

ഒരു ടിവസം കരോൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. അന്നവൾക്ക് ക്രമത്തിലേറെ വിഷമവും അലാപനഭാവവും അനുഭവപ്പെട്ട ടിവസമാണ്. അവൾ ഗ്രിഗറിയോടു് കട്ടികൾ വാരിവീതിയിട്ടിരിക്കുന്ന കളിക്കോപ്പകളും ക്ഷണാവശിഷ്ടങ്ങളും കടലാസ്സുതുണ്ടുകളും പെറുക്കിയെടുത്തുകളയാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഗ്രിഗറി ഒരു കള്ളപ്പഞ്ചിരിയോടുകൂടെ പറഞ്ഞു: "ടിവസ. മുഴുവൻ ടേലിവിഷന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന് വൃത്തിയാക്കുക വീടു് നീനക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല!"

അവൾ തന്റെ കഠിനമായ അമിഷം കടിച്ചമർത്തി. അല്പം നർമ്മസം കലർത്തിയും എന്നാൽ കാര്യമായും കരോൾ പ്രതികരിച്ചു. "എല്ലാ തൃശ്ശുക്കളും ഞാനാണ് സഹിക്കുന്നത്", നിങ്ങൾ യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല; സു

വരായി ചരയിയിരുന്ന് പത്രം വായിക്കുകയല്ലാതെ ഒരു വീട് സൂക്ഷിക്കുന്നതും കട്ടികളെ വളർത്തുന്നതും എത്രമാത്രം തരാശയാണെന്ന് ഇനി നിങ്ങൾക്കു കാണാം. നാളെ ഞാൻ തിരികെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണ്!'' അവരുടെ വിവാഹ ജീവിതത്തിലാദ്യമായി അന്നു മാത്രം ഗ്രിഗറി തനിയെയാണ് ഉറങ്ങാൻ പോയത്.

പിറ്റേ ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ കരോൾ വീടുവിട്ടിറങ്ങി. ജോലി ചെയ്യാനല്ല ഒരു അഭിലാഷകനെ കാണാനാണ് അവൾ പോയത്. ഭാഗ്യവശാൽ, അവളുടെ വക്കീൽ അവരുടെ ഒരു കടംബസുഹൃത്തായിരുന്നു. അയാൾക്ക് കരോളിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ സഹതാപം തോന്നി. എന്നാൽ വേർപാടിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, കരോളും ഗ്രിഗറിയും അന്യോന്യമുള്ള അവരുടെ പങ്കുകളും ചുമതലകളും സത്യസന്ധമായി പുനർനിർണ്ണയം ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. അതായത്, അവരുടെ വികാരങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനും മൂല്യനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിനും ഒരു പുതിയ ശ്രമം നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ വിലയിരുത്തലിന്റെ ഫലമായി ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ ഒരു ലിഖിതകരൻ ഉണ്ടായി-അഭിലാഷക സുഹൃത്തു് സാക്ഷിയായി. അതിൽ അവരുടെ അന്യോന്യമുള്ള 'അവകാശങ്ങളും ചുമതലകളും' വിശദീകരിച്ചിരുന്നു.

ഇപ്പോഴും കരോൾതന്നെയാണ് പാപകം നിവ്ഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഗാർഹികവൃത്തികളിൽ സഹായിക്കാൻ ഒരു ഭൃത്യയെക്കൂടെ ഗ്രിഗറി നിയമിച്ചു. ഗ്രിഗറിക്ക് ശനിയാഴ്ച 'ഒഴിവാ'ണ്, കരോളിന് എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും. ആഴ്ചയിൽ മൂന്നുദിവസം അത്താഴം ഒരുക്കേണ്ടതും കട്ടികളെ കുളിപ്പിക്കേണ്ടതും ഗ്രിഗറിയുടെ കർത്തവ്യമാണ്. അപ്പോൾ കരോൾ വായിക്കുകയോ സഗ്ഗാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയോ ചെയ്യും.

അവർക്ക് ഒരു പാർട്ട് കടം ജോലിയും ഒരു ഓഫീസിൽ തരപ്പെടുത്തി.

ആദ്യമെല്ലാം അവർ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ കരാർ പിന്തുടർന്നുപോന്നു. ഇപ്പോൾ അതവർക്ക് ഹൃദിസ്ഥമാണ്. അവരുടെ ജോലികൾ സാമ്പത്തികമായി മറ്ററിവയ്ക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രയാസങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനും അവർക്കു കഴിയുന്നുണ്ട്. ഗ്രിഗറിക്ക് ഈയിടെ എന്തോ ആവശ്യത്തിന് പട്ടണത്തിനുവെളിയിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. അന്ന് കരോൾ ജോലിക്കു പോകാതെ വീട്ടിലിരുന്ന് കാര്യങ്ങൾ നോക്കി. അതിനുപകരം ഫിറോദിവാസം പകുതിയിലെടുത്ത് ഗ്രിഗറി കട്ടികളെ മൃഗശാല കണിക്കരൻ കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ കരോൾ സുഹൃത്തിനോടുകൂടെ ഷോപ്പിംഗിനു പോയി.

ഒൻപതു

ഭരണഘടനാപരമായ കരാറുകൾ

വൈദിക പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ സംഘർഷം ഉണ്ടാക്കുന്ന മേഖലകളെ സംബന്ധിച്ച് ബേതിമാർ ഭരണഘടനാപരമായ കരാർ ഉണ്ടാക്കുന്നത്, പ്രശ്നവിവാഹ ബന്ധങ്ങൾക്ക് ഒരു സാങ്കേതികപരിഹാരമായിരിക്കുമെന്ന് കടുബന്ധനാശയമായിരുന്നു. ഉപബോധകന്മാരും നിർദ്ദേശിക്കാറുണ്ട്.

കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. കഴിഞ്ഞ കാലത്തിനു വിപരീതമായി ഇന്ന്, പല സ്ത്രീകളും തങ്ങളുടെ ഗാർഹിക ചുമതലകൾ വ്യത്യസ്തനിലയിൽ കാണുന്നു. വീട്ടുജോലികൾ സ്ത്രീപുരുഷവ്യത്യാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാ

കുറി തരംതിരിക്കുന്നതിനെ അവർ പോറ്റുംപെയ്യുന്നു. സ്രീവിമോചനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവായ മിസ്സിസ് അലിക്സ് കോംസ് ഷുൾമന്നിനെപ്പോലെ, വനിതകൾ “ഭാര്യയും ഭർത്താവിനും തങ്ങളുടെ കട്ടികളുടെയും വീടിക്കിറയും ചുമതലകൾ തുല്യമാണ്” എന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. അതായത്, ഗർഭാധിപവൃത്തികളും ചുമതലകളും “ലിംഗഭേദത്തിനനുസരിച്ചല്ല, നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങളും ഇച്ഛകളും സന്ദർഭങ്ങളും” അനുസരിച്ചാണ് വിഭജിക്കേണ്ടതെന്ന് ഈ സ്രീകൾ കരുതുന്നു, വൈവാഹികക്കുടുംബങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വം, ‘സമത്വവും സ്വയം തീരുമാനവും’ ആയിരിക്കണമെന്ന് ഷുൾമാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതിന് ഉപോദ്ബലകമായി തന്നെ ഭർത്താവും ഭാര്യയും രാക്കിയിട്ടുള്ള കുടുംബചുമതലകളെക്കുറിച്ചുള്ള പരസ്പര പങ്കാളിത്തം അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

കുറേക്കൂടെ ഗഹനമായ കാരണങ്ങൾകൂടി ഈ വാദത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതായി കാണാം. ചില യുവജനവിഭാഗം, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ദുഃഖകരമായ ദാമ്പത്യപരാജയങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായി വളർന്നവർക്ക് അനുഭവപരമായ ഒരു വൈകാരിക കാലാവസ്ഥയുടെ അഭാവവും അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആകെയും നിരുപദായികം വിശ്വസിക്കുന്നവരില്ലെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. വ്യക്തിപരമായ അടുപ്പത്തിനുള്ള ആവശ്യത്തിനും, വിവാഹം ഒരു കെണിയാണെന്നുള്ള വികാരത്തിനും ഇടയിൽ അവർ വല്ലതെ തിങ്ങിത്തങ്ങുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഈ വിഷമാലട്ടം അഭേദ്യമായ ഒരു കാര്യം വെച്ചുവെച്ച് തന്നെ, പെയ്യാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു-വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു “ഇൻഷുറൻസ് പോളിസി” പോലെ പരാജയത്തിന്റെ അപകടം ഇത്തരം കാര്യം ഒഴിവാക്കുന്നതായി അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിവാഹപങ്കാളിത്വം തന്നെ ഒരു ‘50-50 അനുപാത’ത്തിൽ അവർ കാണുന്നു.

“കരാർ” എന്നതു്. ഒരു സാമ്പത്തിക സാങ്കേതിക സംജ്ഞയാണെന്നിരിക്കിലും, മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു ഉപകോശം പ. നമുക്കുണ്ടാക്കാൻ സഹായകരമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു്, ഭവനവ്യവസ്ഥാപന രണ്ടുവ്യക്തികൾ തമ്മിൽ ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു ബന്ധത്തിൽ, വിവാഹകൗൺസലർമാർ വിവിധതരം ഭവനവ്യവസ്ഥാരീതികളെക്കുറിച്ച് പരിപാടി നടത്തുന്നുണ്ടു്—മാനസികകരാർ, സാമൂഹ്യകരാർ എന്നിങ്ങനെ. ഈ കരാർകൊണ്ടു് ഒരു ബന്ധം തുറക്കണമെന്നു് ചിലർ പറയുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതു് ഭവനവ്യവസ്ഥാപനം ‘അടച്ചുകുളയുന്ന’തായും ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ഏതൊരു ഭവനവ്യവസ്ഥത്തിലും അതിന്റെ സ്വഭാവം ഒരു കരാർ നമുക്കു കാണാം. അതു് ചിലപ്പോൾ അനുപാപപരീക്ഷണമായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കാത്തതാകാം. ചിലപ്പോൾ അതു് ഗുപ്തമോ അല്ലെങ്കിൽ നിഗൂഢമോ ആകാം.

വിവാഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ, അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടതും അവർക്കു താല്പര്യമുള്ളതുമായ മാതൃകകൾ, പങ്കുകൾ, പ്രതീക്ഷകൾ, സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ചില ധാരണകളും ഉപാധികളും ഭവനവ്യവസ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ മുൻകൂട്ടി കാണാത്തതായ ചില കാര്യങ്ങളും ഒരു കരാറിൽ വിവരിക്കാം. ഈ രീതിയിൽ സമഗ്രമായി തയ്യാറാക്കുന്ന ഒരു കരാർ വ്യക്തികളുടെ മൂല്യങ്ങൾ സമാഹരിക്കാനും, അവരുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ഗഹനമായ ഉപകോശം നൽകാനും, അവരെ വളരാനും സഹായിക്കുന്നു. അതിനാൽ, സ്വഭാവം ഭാഗഭാഗീകത്വങ്ങൾ നിർവ്വചിക്കാനും, അന്യോന്യം കൂടുതൽ നന്നായി ഗ്രഹിക്കാനും പരസ്പരം സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഉപാധി എന്നനിലയിൽ ആധുനിക ഭവനവ്യവസ്ഥാപനം വിവാഹകരാർകളിൽ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നതിൽ അതുതത്തീനവകാശമില്ല.

ഇപ്രകാരം, ഒരു സാമൂഹ്യയഥാർത്ഥ്യമെന്നനിലയിൽ, മതനീതിപ്രകാശമായ ഇന്നത്തെ നിയമവിധി

ബേതിമരക്കു് മണ്ട തുല്യപങ്കാളികൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു സമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക കരാറാണ് ഭവത്യബന്ധം. എന്നാൽ മണ്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലോ കൗടംബികമായ ഒരു സ.യോജനമെന്നനിലയിൽ, കേവലം കരാർ എന്ന പദമുപയോഗിച്ചു് വിവാഹബന്ധത്തെ വിവരിക്കാൻ കഴിയില്ല. "അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും" വിവരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത കരാർ എന്ന നിലയിലുള്ള സമൂഹ്യധാരണ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, വിവാഹത്തിന്റെ ഒരു തത്ത്വവിശദീകരണത്തിന്റെ വികസനത്തിനാണ് ഇന്ന് നാം ശ്രമിക്കുന്നതും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നതും. ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രസ്തുത വിഷയങ്ങളിൽ, ഭവത്യബന്ധത്തെ "ഉടമ്പടി" എന്ന കൂടുതൽ അർത്ഥസമ്പന്നമായ പദംകൊണ്ടു് നാം വിവരിക്കുന്നു.

മണ്ടം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ക്രൈസ്തവവിവാഹത്തെ, "ഭവത്യജീവിതത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഏറ്റവും അടുത്ത പങ്കാളിത്തം....ദൃഢചയ്യാനോ മറ്റൊന്നോ സാധ്യമല്ലാത്ത വൃക്കിപരമായ സമ്മതത്തിന്റെ ഭവത്യ ഉടമ്പടിയിൽ വേരൂന്നിയിട്ടുള്ള ബന്ധം" എന്നവിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. 'പങ്കാളിത്തം', 'ഉടമ്പടി' എന്നിങ്ങനെ കൂടുതൽ ഗഹനവും കൂടുതൽ സവിശേഷസമ്പന്നവുമായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു്, സ്രീപ്രഭുവന്മാരുടെ ഇരുശരീരം ഒന്നായിത്തീരുന്ന ഐക്യത്തിന്റെ പ്രക്രിയയായി വിവാഹബന്ധത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഉടമ്പടിയെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ഈ ധാരണ കിതൻ വരുന്നത് ദൈവവും യഹൂദജനതയും തമ്മിൽ നടത്തിയ അതുല്യമായ വാഗ്ദാനത്തിൽനിന്നാണ്. അതു് വെറുമൊരു പ്രതിജ്ഞയെക്കൊണ്ടു മഹത്തരമായ ഒരു ഉടമ്പടിയിലെന്നു. അതിനു മുൻകൈ എടുത്തതു് ദൈവമാണ്. ഉടമ്പടി എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേകനിശ്ചയം ഒരു സഖ്യം എന്നാണ് അർത്ഥം. യാഹോവയും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളും

ളം തമ്മിലുള്ള 'ഞാനും നീയും' എന്ന ഉറബന്ധത്തെയാണ് ഈ വിവരിക്കുന്നത്. ഈ ഐക്യത്തിലൂടെ ദൈവത്തോടു പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായവർ ഒരിക്കലും മറ്റു ദൈവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യാഹോവയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന കാര്യവും ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതേസമയംതന്നെ അവർ ഒരിക്കലും സ്വയംപര്യപൂരല്ല- അവർ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വശക്തികളും ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഏകദൈവത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടവരുമാണ്. അതിനുപകരമായി, യഹോവ ഇസ്രായേൽജനതയെ തന്റെ സ്വന്തമായി സ്വീകരിക്കും.

ഈ ഉടമ്പടിബന്ധത്തെ നിരവധി രീതിയിൽ വിവരിക്കാൻ പ്രാവചകന്മാർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലർ ഇതിനെ 'ഇടയനും അവന്റെ ആടുകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തോടു സമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ 'പിതാവും അവിടുത്തെ പ്രിയപുത്രനും' തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തോടു ഉപമിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന് അവന്റെ ശിശുവിനോടുള്ള ഊഷ്മളമായ സ്നേഹസാദൃശ്യവും ചിലർ ഈ ബന്ധത്തിൽ കാണുന്നു.

എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഈ സ്നേഹബന്ധത്തെ വളരെ ആഴമായി, കറേക്കൂടി സൂചിപ്പിക്കുമായി, ഒരു സ്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹസംയോഗത്തോടു ഉപമിക്കാം. ഹോസിയ പ്രാവചകന്റെ കഥവഴി, ദൈവത്തിന്റെ നിരുപാധികസ്നേഹത്തെ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലൂടെ ആദ്യമായി സൂചിപ്പിക്കും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹോസിയായുടെ ട്രോർ ഗോമെർ എന്ന ഒരു സ്രീയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവളെ ജീവനതുല്യം സ്നേഹിച്ചു. എന്നാൽ രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയും ജനിച്ചശേഷം, ഗോമെർ അവളുടെയൊന്നിനെയും കടുംബത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റു പല കന്മകന്മാരുടെയും പിന്നാലെ പോയി. ഹോസിയ അന്ധനായിപ്പോയി. കോപിഷ്ടനായിത്തീർന്നു. അവളെ എന്നെന്നേക്കുമായി പരിത്യജിക്കുന്നതിന്

അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. ഇങ്ങനെയെല്ലാം സംഭവിച്ചുകി
ലും, ആ ബന്ധം മുറിച്ചുകളയാൻ അദ്ദേഹം അശക്തനാ
യിത്തീർന്നു. "അവളെ ഒരിക്കൽക്കൂടെ സ്നേഹിക്കുക"
എന്ന ദൈവം തന്നോടു പറയുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു
തോന്നി.

അതുകൊണ്ട് ഹോസിയ അത്തോന്നിയായ തന്റെ
ഭാര്യയെ പിന്തുടരുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഹോസിയുടെ
വികാരങ്ങൾ വീ. ബൈബിളിൽ ഇങ്ങനെ ഭേദപ്പെട്ട
തൂണു: ".....ഞാൻ അവളെ വിജ്ഞപ്രദേശത്തേയ്ക്ക്
ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടുപോയി, അവളോട് ഹൃദയമായി
സംസാരിക്കും.....അവൾ എന്നെ 'എന്റെ ഭർത്താ
വ്' എന്നു വിളിക്കും. അവൾ എന്നെ പിന്നീടൊരിക്കലും
'എന്റെ ബാലി' എന്നു വിളിക്കുകയില്ല.....
ഞാൻ നിന്നെ വിശ്വസ്തയോടേ എന്റെ ഭാര്യയായി
സ്വീകരിക്കും." (ഹോസിയ 2: 14-20)

ഹോസിയയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിശ്വസ്തയായ
ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള ദാമ്പത്യത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടം
എന്തായിത്തീർന്നുവെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. എന്നാൽ
ഹോസിയ വ്യക്തിഗതമായ ഈ അനുഭവത്തിലൂടെ, ഇ
സ്രായേലിനോടുള്ള യഹോവയുടെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
അഗാധമായ ഉൾക്കാഴ്ചനേടി. ഗോക്കെറുരുള്ള അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ സംഘർഷത്തിലൂടെ, ഹോസിയ ദൈവത്തി
ന് തന്റെ ജനങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം പ്രതിബിംബിപ്പി
ക്കുന്നു. -വിശ്വസ്ത, മറപ്പുനൽകൽ, തന്റെ ഉടമ്പടി
യിലെ പങ്കാളികളോടുള്ള നിരുപാധികമായ സ്നേഹ
സംരക്ഷണം.

ഹെൻറി നോവ്വെൻ ഈ ബന്ധം ഇങ്ങനെ നി
രീക്ഷിക്കുന്നു. "യഹോവ തന്റെ ജനങ്ങളുമായി ഒരു
കരാറല്ല ഉണ്ടാക്കിയത്, ഒരു പരസ്പര ഉടമ്പടിയാണ്.
ഒരു കരാർ പങ്കാളികളിലൊരാൾ തന്റെ വശാനം മുറ
കെ പിടിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അവസാനിക്കുന്നു. ഒരു

അൽ ഒരു കോഴി തന്റെ ഡോക്ടറിനു പ്രതിഫലമൊന്നും നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അയാൾക്കു പകരം മറ്റൊരാൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നതിന് ഡോക്ടർ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അതേപ്രകാരം മറ്റൊരു തന്റെ നെ:ശാസ്ത്രജ്ഞനോടുള്ള നിയോഗം പാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മന:ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അയാളെ സന്ദർശിച്ച് എന്തുകൊണ്ടു അയാൾ വന്നിട്ടില്ലെന്നു ചോദിക്കാനുള്ള കടമയുള്ളതായി വിചാരിക്കുകയില്ല. ഉടമ്പടിയിൽ വിശ്വസ്തതയ്ക്ക് യാതൊരു പാധിയും അടിച്ചേല്പിക്കുന്നില്ല. അത്....നിരുപാധികമായ അർപ്പണമാണ്.

ഇപ്രകാരം ക്രൈസ്തവവിവാഹം ഉടമ്പടിയുടെ തത്ത്വപരമായ അടിസ്ഥാനം സജീവമാകുകയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഉഭയസമ്മതപ്രകാരമുള്ള തൊഴിൽസംബന്ധമായ ഒരു കരാറിൽനിന്നും തികച്ചും ഭിന്നമായ ഒരു ബന്ധമാണിത്. ക്രൈസ്തവവിവാഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം 'അവകാശങ്ങളും ചുമതലകളും' പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന അന്യോന്യമുള്ള ഒരു സംബന്ധിതത്വമാണ്; പ്രത്യേക യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും കൂടാതെ സ്നേഹിക്കുന്നതായ ഒരു കൈവിക ഉടമ്പടിയാണ്.

ഈ വ്യത്യാസം ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ മോനിക്ക ഹെൽവിഗ് ഇങ്ങനെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. "ഒരു കരാറിൽനിന്നും ഭിന്നമാണു ഒരു ഉടമ്പടി. കരാർ പ്രത്യേക കടമകളിലേയ്ക്കു വിമർശിച്ചുവരുന്ന പ്രതിജ്ഞകളുടെ അല്ലെങ്കിൽ കൃത്യനിർവ്വഹണങ്ങളുടെ ഒരു കൈമാറ്റമാകുന്നു. ഒരോ വ്യക്തിക്കും എന്താണ് ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, എന്താണ് തന്റെ ചുമതലകളെന്നും വ്യക്തമായി അറിയുന്നതിനുവേണ്ടി മുൻകൂട്ടി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള കടമകൾ. എന്താൽ സഖ്യത്തിന്റേയും സൗഹൃദത്തിന്റേയുമായ ഉടമ്പടിയിൽ, പ്രതിജ്ഞ അതോടുകൂടി പരസ്യമായി അവസാനിക്കുന്നു. പകുതിയ്ക്കു നിയമപരമായും മുൻകൂട്ടി പ്രഖ്യാപിക്കാനാകാത്തതുമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും നിലനില്ക്കുന്ന വ്യക്തിപര

മായ വിശ്വസ്തതയുടെ നിത്യമായ പ്രതിജ്ഞയുണ്ടാകും. ദാമ്പത്യം, തരുലം ഒരു ഉടമ്പടിയാണ്. എന്നെന്നാൽ, വ്യക്തികളുടെ അന്യോന്യമുള്ള സന്ധിർണ്ണ ആത്മസമർപ്പണമാണത്രെ. പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽപോലും ആ സമർപ്പണം സോപാധികവുമില്ല.

പത്തു

ദാമ്പത്യത്തിലെ ആത്മസമർപ്പണം

പങ്കാളികളുടെ ആത്മസമർപ്പണവും ശാശ്വതമായ വിശ്വസ്തതയുമാണ് ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ സൗഭാഗ്യകരവും പരിപൂർണ്ണവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. ഈ ആശയം ഒരു ഉദാഹരണംവഴി വ്യക്തമാക്കാം. ടോമി സമർത്ഥനായ ഡോക്ടറാണ്. അയാളുടെ സുന്ദരിയായ ഭാര്യ അന്ന കോളേജ് അദ്ധ്യാപികയും പുറത്തുനിന്നു നേർക്കുന്നവർ അവരെ അനുഗ്രഹീതബന്ധികളായി കണക്കാക്കുന്നു. വിജയകരമായ വിവാഹബന്ധം അവരിൽ നിലനില്ക്കുന്നുവെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു.

ഒരിക്കലും തങ്ങൾക്കു സ്വന്തം കണ്ണുങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ട എന്നു് ഇരുവരും അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ, ഏതാനുംവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്ന അസ്വസ്ഥയായി. അതിനെക്കുറിച്ച് അവൾ സ്വയം ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. തന്നിക്കും കണ്ണുങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്ന ആഗ്രഹം ഉള്ളതായി അവൾ കണ്ടെത്തി. ടോമിയുടെ ജീവിതം സൃഷ്ടിപരമായിത്തന്നെങ്കിൽ, അവൾ തന്റെ ജീവിതം ശൂന്യമായും അപര്യാപ്തമായും കരുതി. ശിശുക്കളില്ലാത്ത ഭവനം വ്യക്തിപരമായ തന്റെ പരാജയമായി അവൾ ഭർശിച്ചു. തൊഴിൽപരമായ വിജയം പുരുഷന്റെ

വിജയമായി കാണുന്നതുപോലെ, സ്രീയുടെ വിജയത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ് 'അമ്മയായിത്തീരുക' എന്ന് അവർക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അവരുടെ 10-ാം വിവാഹവാർഷികദിനം അമിതമായി മദ്യപിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ ആഘോഷിച്ചത്. ടോമി ആശുപത്രിയിൽനിന്ന് താമസിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടും ഏകദേശം ഒഴിവാക്കാനായി അവർ മദ്യപാനം ഒരു ശീലമാക്കി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ടോമി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, നിശ്ശബ്ദമായ ഒരു ഭവനമാണ് അയാളെ എതിരേറ്റത് - ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ശയനമുറിയും. അവരുടെ ഇരുളടഞ്ഞ കിടക്കമുറയിൽ അനുവിന്റെ ഒരു കത്തുണ്ടായിരുന്നു. താൻ കോളേജിൽവെച്ചു കണ്ടുമുട്ടിയ മെല്ലേമായി പുതിയൊരു ജീവിതം നയിക്കാൻ സ്ഥലം വിട്ടുകയാണെന്ന് അവർ അതിലെഴുതിയിരുന്നു. 'ദൈവമായി എന്റെ പിന്നാലെ വരരുത്'. ഈ വേദന ഇനിയൊട്ടും എനിക്കു സഹിക്കാനാവില്ല' അവർ എഴുതി.

ടോമി ആദ്യം നിശ്ശബ്ദമായി ഞെട്ടി. അനന്തരം കോപത്തോടെ, പിന്നീട് അഗാധമായ ദുഃഖത്തോടെയും ഇതിനോടു പ്രതികരിച്ചു. 'അന്തരാരംഭ പുരുഷന്റെ കൈകളിൽ.' പിന്തിരിച്ചപ്പോൾ അയാൾക്കു സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ എപ്പോഴും വിശ്വസനായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ തന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ലംഘിച്ചു. ടോമിയുടെ ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കൾ അതുതപ്പെട്ടു. സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഒരു വിവാഹമോചനത്തിന് ശ്രമിക്കാൻ അവർ അയാളെ നിർബന്ധിച്ചു. അനുവിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ട ടോമിക്കു, തന്റെ സ്വന്തം ജീവിതം പുനർനിർമ്മിക്കാനും പുതിയതൊന്നാരംഭിക്കാനും എല്ലാ അവകാശങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് അയാളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ വിചാരിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ടോമിയുടെ ഹൃദയവ്യഥ കുറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒരർത്ഥം അയാളെ വേട്ടയാടി.

താൻ ആദ്യമായി അനുവദിക്കുന്ന കണ്ടടിവസ്ത്രം തന്റെ ഹൃദയം കൂടുതൽ മിടിച്ചുതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷണകരം, അവരുടെ വളർന്നുവന്ന അടുപ്പം, താൻ അവളോടു വിവാഹവാഗ്ദാനം ചെയ്ത രാത്രി, എല്ലാം അയാൾ ഓർത്തു. അവരുടെ വിവാഹമരത്രിയെക്കുറിച്ചും അയാൾ അനുസ്മരിച്ചു—തങ്ങൾ കൈമാറിയ പ്രതീജ്ഞകളും, താൻ അവൾക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളും. അവൾ തന്നോടു അവിശ്വസ്തതയായിത്തീരുന്നതിനുമുമ്പ്, തന്റെ വികാരങ്ങൾ അവളോടു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ താൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ഏകിലും താൻ ഇപ്പോഴും അനുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതായി അയാൾ ഗ്രഹിച്ചു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടോമിക്കു അനുവിന്റെ പുതിയ കേൾവിലാസം എങ്ങനെയോ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അയാൾ അവൾക്ക് എഴുതി: “എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അറിയില്ലെങ്കിലും, ഞാൻ വെറുക്കരുതെന്നായിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോഴും നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എപ്പോഴും നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും. എപ്പോഴെങ്കിലും നിനക്ക് ഏതെങ്കിലും ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ കാത്തിരിക്കും.”

അയാൾ മറുപടി പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. മറുപടി വന്നു മില്ല. രണ്ടുവർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ടോമി ആതുരസേവനത്തിൽ മുഴുകി സർവ്വതും ഓക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ വേർപാടിനു കൃത്യം രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം വളരെ ദൂരത്തിൽനിന്ന് ടോമിക്കു ഒരു ഫോൺ സന്ദേശം ലഭിച്ചു. അത് കരയുകയായിരുന്നു. അവൾ അല്പം മദ്യപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവൾക്ക് തികച്ചും ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. “ടോമി, എനിക്ക് നിങ്ങളെ വേണം.” അവൾ പറഞ്ഞു. “യെവരായി എന്നെ തിരികെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോവുക.” ടോമി അപ്പോൾതന്നെ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അന്ധനായിരുന്നു. അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ധാരാളം സംസാരിച്ചു. തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അന്യോന്യം വികാരങ്ങൾ പങ്കിട്ടു. അവർ പരസ്പരമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ പങ്കാളിയെ കൂടുതൽ അടുത്തറിയാനും അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. ഓരോ തന്റെ വൈദ്യസേവനത്തിന്റെ സമയം വെട്ടിച്ചുരുക്കി. മിക്കവാറും എല്ലാദിവസവും രാത്രിയിൽ അയാൾ വീട്ടിലുണ്ടാകും. അനുകൂല നിർത്തി. അവൾ ഏതൊക്കെയാണോ അതുപോലെതന്നെ സ്വയം അംഗീകരിക്കാൻ അനുതീതമാണിട്ടു. മുറിവുകൾ ഉണ്ടായി. കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം മറന്നു. മരപ്പനൽകേണ്ടതിനെല്ലാം മരപ്പന കൊടുത്തു. അവർ ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവരായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ജീവിതം സമ്പന്നമായിത്തീർന്നു. പരസ്പരമുള്ള അവരുടെ സ്നേഹം വളരെ ആഴത്തിൽ വളർന്നു. ഇഗ്നാർ ബർഗ്ഗ് മറന്നു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, "അവർ കണ്ണനീരിന്റെ താഴ്വരയിൽക്കൂടി നടന്നു" അതിനെ സമ്പുഷ്ടമായ വസന്തമാക്കിത്തീർത്തു." അവരുടെ ജീവിതത്തെ സ്വാഭാവിഷ്ടാലകങ്ങൾകൊണ്ട് സമൃദ്ധമായ, ആസ്വാദിക്കാൻ വിഭവങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഐശ്വര്യംകൊണ്ട് നിറച്ചു.

ഒരു കക്കാരും ഓരോദമ്പതിമാരുടെ ബന്ധവ്യംതമ്മിൽ തികഞ്ഞ അന്തരമുണ്ട്. സാമൂഹ്യയാഥാർത്ഥ്യമെന്ന നിലയിലുള്ള കക്കർ വിവരഹങ്ങൾ, "അവകാശങ്ങളും ചുമതലകളും", പങ്കുകളും കർത്തവ്യങ്ങളും എന്നുപേരിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും ദമ്പതികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ദമ്പത്യബന്ധത്തിലേയ്ക്ക് ഇരു പങ്കാളികളും കൊണ്ടുവരേണ്ടത് 'ആത്മാർപ്പണം' ആണെന്നും കാര്യം റോബർട്ട്സ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

"അർപ്പണം വ്യക്തിപരമാണ്. എന്നാൽ ശാശ്വതമായ, പ്രയാസക്കേറിയ, അപകടകരമായ ജോലിയായ

൯....ഒരുമിച്ച നിർവഹിക്കപ്പെടേണ്ട, ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത പ്രയത്നമാണ്. ഒരു ബന്ധം ശാശ്വതമായി നിലനിൽക്കുന്നതുകണമെങ്കിൽ, അത് വർത്തമാനകാലനിമിഷത്തിൽ ദൃഢമായിനിൽക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതുകണമെന്ന് ഇത് ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. അത് കഴിഞ്ഞകാലത്തിലെയോ ഭാവിയിലേയോ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള കാര്യമായ ശ്രമമെന്നും നടത്തുന്നില്ല-അതിനു ശ്രമിച്ചാൽ ഇപ്പോൾ തുടങ്ങി ഇരുവർക്കും ജീവിതം അസന്തുഷ്ടിയുള്ളതാക്കിത്തീർക്കാമെന്നതൊഴികെ പ്രയോജനവുമില്ല. അത് അരുവിപ്പോലെ പ്രവഹിക്കുന്ന ബന്ധത്തെ കാണുന്നു; നിശ്ചലഘടകങ്ങളെയല്ല. അത് തന്നിലോ വൃക്കിയിലോ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നില്ല....പ്രത്യേക, രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന, തൊട്ടടുത്ത ബന്ധത്തിന്റേതല്ല ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെ സാൻദികമായി അത്യന്തമായ ഒരു പ്രത്യേക ധർമ്മം അതു നേടുന്നു. ബുദ്ധർ ഈ ആശയം നന്നായി ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു:....“മുഴുവൻ അസ്തിത്വത്തോടുകൂടെ മാത്രമേ ‘ഞാൻ-നി’ എന്ന പ്രഥമപദം സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. നീ എന്നപരയുമ്പോൾ, സംഭവകന് തന്റേതായി യാതൊരു വസ്തുവും ഉണ്ടാവില്ല....അയാൾ പരസ്പരബന്ധത്തിലൂടെ തന്റേതായി നില സ്വീകരിക്കുന്നു....നീ എന്നതിന് യാതൊരു പരിധിയുമില്ല....ഇവിടെ യാതൊരു പരിധിയും നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല; ഇവിടെയാണ് യഥാർത്ഥജീവിതത്തിന്റെ തൊട്ടിൽ.”

ഈ വാഗ്ദത്തിൽ ദാവത്യജീവിതത്തെ അപ്പുറം നിത്യപ്രതിജ്ഞയുമായി കാണുന്നുവെങ്കിൽ, ശിശു വളർന്നുവരുന്നതുപോലെ ബന്ധപ്പെട്ട പങ്കാളികൾക്കും വളച്ച ആരംഭിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് റോഗോഴ്സ് ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

കാൾ റോഗോഴ്സ് വിവരിക്കുന്ന വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ ആത്മീയമായ 'അർപ്പണം' എന്ന ആശ

യ. 'സ്നേഹിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യത' എന്ന സാങ്കേതിക സംജ്ഞകൊണ്ട് ചരകികമായി വ്യവഹരിക്കാം.

പോല പാമർ ഉടമ്പടിയും കരാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കരേളയുടെ വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. "ഒരു ഉടമ്പടി അപരനെ കേന്ദ്രമാക്കിയാണെങ്കിൽ, ഒരു കരാർ സ്വാഭാവികമായും വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലനിൽക്കുന്നു. ഉടമ്പടി വ്യക്തികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. കരാർ പ്രത്യക്ഷമായും സേവനങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. ഉടമ്പടി ആത്മസമർപ്പണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കരാർ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഉടമ്പടി ശ്വാശതമാണ്, എന്നാൽ കരാർ അവസാനിപ്പിക്കാം. ഉടമ്പടിയിൽ പ്രായപൂർത്തിയായവർ മാത്രം പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, കുട്ടികൾക്കുപോലും കരാർ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. ഉടമ്പടി പരസ്പരബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നു; കരാർ കർത്തവ്യങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ബേതിമാർ കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതായ വിശ്വാസമാണ് ഉടമ്പടി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകത്തോ അല്ലെങ്കിൽ മണിക്കൂറുകൾക്കകത്തോ കരാറിന് പരസ്പരബന്ധത്തിലെത്തുവാൻ കഴിയും."

തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദമ്പതൃക്കൾ കരാറിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമ്പടിയുടെയോ മൂല്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്രീജ്ഞം പുലർത്തും എങ്ങനെ വിലയിരുത്താനാകും. ഈ മൂല്യനിർണ്ണയം അനവധി ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. ചില ബേതിമാർക്ക് ഒരു ലിഖിത കരാറും തങ്ങളുടെ ദമ്പതൃബന്ധത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ ഒരു ക്രിയാത്മക നടപടിയാകുമിരിക്കും. അത് അപരയാപ്തമോ അപൂർണ്ണമോ ആയാലും അത്തരം കരാറുവഴി തങ്ങളുടെ പങ്കുകൾ നിർവ്വചിക്കാൻ ബേതിമാർക്ക് കഴിയുന്നു. അതവർ സ്വയം ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നത് വളരെ പ്രധാനമാണ്. നവചൈതന്യവും ഓജസ്സും നിലനിറുത്തേണ്ടതായ തങ്ങളുടെ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ഒരു

യാഥാർത്ഥ്യബോധവും ലക്ഷ്യഗതരവവും സമ്പാദിക്കാൻ അതവരെ സഹായിക്കുന്നു.

കുടുംബത്തിനെയും ഗ്രിഗറിയെയും പോലുള്ള വിവാഹിതർക്ക് ഒരു ദമ്പത്യകരാർ, അവരുടെ പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ, മറ്റാരുമില്ലാത്ത പുതിയ ചുമതലകളും തിരിച്ചറിയുന്നു. അഭിമുഖീകരിക്കാനും, അവരുടെ ബന്ധം പുതുക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാനും അവരെ സഹായിച്ചതായി നാം കണ്ടുവരുന്നു. അവരുടെ ദമ്പത്യത്തിന്റെ നൂതന ഭീഷണിയെ ക്രമീകരിക്കാനും അതവരെ പ്രാപ്തമാക്കി.

2. ചില ദമ്പതിമാരെ സംബന്ധിച്ച് അത്തരമൊരു കരാർ പഴയ നിഷ്കൃഷ്ടമായ നിയമവിധേയത്വത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ പതിപ്പായിത്തീരുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള കരാർ പരസ്പരം ശത്രുതയുള്ള ബന്ധത്തിലേയ്ക്ക് അവരെ നയിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കേണിയിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നു. അത് അവരെ വളർച്ചയിലേയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമായി വിടുന്നില്ല. ആ കരാർ അവരെ പുതിയ തക്കങ്ങളിലേയ്ക്ക് അന്തരിച്ചാൽ കശാപിശയിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തെ ഒരു മനുഷ്യബന്ധമായി ദമ്പതിമാർ കാണുന്നു. അതിന്റെ വിജയത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രചാരണം, പരസ്പരവിശ്വാസം എന്നിവ ആവശ്യമാണ്. ചിലപ്പോൾ ദമ്പതിമാർക്ക് "പരസ്പരം തെളിവു ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ശരിയെന്ന് അംഗീകരിക്കേണ്ട" സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. അംഗീകാരവും പരസ്പരമായും പോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ ബന്ധത്തിൽ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ അഭേദമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ഒരു കരാറിൽ പ്രശ്നമുണ്ടായാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അവർക്ക് വൈകാരികോജ്ജ് പെലവഴിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു.

3. ക്രൈസ്തവവിവാഹത്തിന്റെ കാര്യം ഉടമ്പടിയാണ്; കരാറല്ല. അവരുടേത് മരണത്തെപ്പോലും വെല്ലുവിളി

ജന ശക്തമായ സ്നേഹബന്ധമാണ്. സഹിക്കാനുള്ള അതിന്റെ ശക്തിയും പ്രത്യുഷ്ണവും പരിധിയുമില്ല. ഒരു ഉടമ്പടിയിലെ സ്നേഹം, വിശ്വാസ്യതയും മഹത്തായ പക്ഷതയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തോടുള്ള നീണ്ടകാലത്തെ അർപ്പണവും അതിൽ അന്തർവേദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ കൺസ്യൂമറിസത്തിന്റെയും വൈകാരിക പ്രണയങ്ങളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആധുനിക ഭാവതൃപ്തത ഒരു ഉടമ്പടിയുടെ ആശയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചില ബേതിമാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നിയേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും ഉടമ്പടിയെന്ന നിലയിൽ ബേതികൾക്ക് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു ലക്ഷ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇത് ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു അർപ്പണമാണ്. "എനിക്കു കഴിയും" എന്ന് വിവാഹദിവസം പറയുന്നതിന്റെ തുടർച്ചയാണ്.

വിവാഹത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ തോബിയായ്സ് തന്റെ ഭാര്യ സാരായോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അവളോടുള്ള തന്റെ ബന്ധം ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കി. "ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, ...ഞങ്ങ് കളിമണ്ണുകൊണ്ട് ആദത്തേ സൃഷ്ടിച്ചു. ഫവയെ ആദത്തിനു സഖിയും സഹായിയുമായി അവിടുന്നു നൽകി. അവരിൽനിന്നുണ്ടല്ലോ മനുഷ്യസമുദായം വർദ്ധിച്ചത്. 'മനുഷ്യൻ ഏകനായി കഴിയുന്നതു നന്നല്ല' എന്ന് അങ്ങ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ജഡികമോഹം കൊണ്ടല്ല, പ്രത്യുത, അങ്ങയുടെ നാമം എന്നേയ്ക്കും പ്രകീർത്തിക്കുന്ന അനന്തര തലമുറയെ പ്രതീക്ഷിച്ചാണ്, ഞാൻ ഇവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് അങ്ങയ്ക്ക് അറിയാമല്ലോ. എനിക്കു കരുണ കണ്ടെത്താനും അവളോടുകൂടെ സുഖത്തോടെ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കാനും ഞങ്ങ് അനുവദിക്കണമേ'

“അവൾ ആമേൻ എഴുപറഞ്ഞു. അനന്തരം അവൾ മാത്രയിൽ ഉറങ്ങാൻപോയി” (തോബി 8: 5-9)

വിവാഹമുടമ്പടിയിലെ ‘നന്മയിലും’ അല്ലെങ്കിൽ ‘തിന്മയിലും’ മരണംവരെ വേർപിരിയാത്ത ഒരു ബന്ധമായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ തോബിയംസിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ, സഖിയോടുകൂടെ സൗഖ്യത്തോടെ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുന്ന ജ്ഞ ‘ഒരു ബന്ധമാണ്’ ‘അതെന്ന്’ വിവരിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ലളിതമെന്നു പറയാം. അതായിരിക്കട്ടെ, ഓരോ ബന്ധിമാരുടെയും ലക്ഷ്യം!

പതിനൊന്ന്

ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലെ തളർച്ചയും വളർച്ചയും

വിവാഹിതരെപ്പോലെ തന്നെ വിവാഹിതരോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും വൈവാഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സൗമ്യമായ നിർവ്വഹണത്തിലും അതിന്റെ മാതൃകയിലും ചില ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നേടേണ്ടതു് അനിവാര്യമാകുന്നു. കാലാകാലങ്ങളിൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കാനും, പുതിയൊരു ധാരണ നേടാനും, തങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം ശുദ്ധിയുടെയും ജീവിതമീതിയുടെയും രൂപം കണ്ടെത്താനും ഇത്തരം ആത്മജ്ഞാനം അവശ്യകമാണ്. നമ്മുടെ വ്യക്തിഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചും നല്ലൊരു ജ്ഞാനം നമുക്കില്ലെങ്കിൽ നാം ഒരു തെറ്റുകാര്യം ആവർത്തിക്കും; നമ്മുടെ ജീവിതം കേവലം നൈമിഷികമായ അഭിനയപാത്രങ്ങളുടെ വിരസമായ തുടർച്ചമാത്രമായിത്തീരും. അനുഭവങ്ങളിലൂടെ നാം സ്വായത്തമാക്കുന്ന ആത്മവിജ്ഞാനവും

ഉൾക്കാഴ്ചയുമാണ് ഓവിയെ സമ്പന്നമാക്കാൻ സഹായിക്കുക.

ഉദാഹരണമായി, ഒരേ ഭാഗം ആവർത്തിച്ച വിമർശനമായി തുടർന്ന വെറും അവസാനമില്ലാത്ത ഓട്ടമായിരുന്നു മോളിയുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം. അവൾക്ക് സ്വന്തം അനുഭവത്തിലൂടെ യാതൊന്നും പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവളുടെ ഭർത്താവ് സ്ഥിരം മദ്യപാനിയായിരുന്നു. -സ്വയം കടിച്ചമറിക്കുന്നവൻ. ഇത് അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിസന്ധികൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഓരോ പ്രതിസന്ധിപ്പട്ടത്തിലും സഹതാപത്തിനും സാന്ത്വനത്തിനും ഉപദേശത്തിനുമായി മോളി തന്റെ ആത്മീയ പാര്യനായ ഇടവകവികാരിയെ കണ്ടുക പതിവായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം അവളോടു ചോദിച്ചു: "വേണ്ടത്ര അനുഭവിച്ചുവെന്ന് നിനക്കു തോന്നുന്നില്ലേ?" അവൾ തലകുലുക്കിക്കൊണ്ട് സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം, ഒരിക്കലുള്ള എല്ലാം 'പെറ്റത്തുനില്പാൻ' അവൾ തീരുമാനിക്കും. 'കുട്ടികളുടെ മക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്' താൻ ഈ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതെന്നവൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

അമിത മദ്യപാനികളെ പിടികൂടുന്ന കമലപ്പൂവ് ബാധിച്ച് മോളിയുടെ ഭർത്താവ് അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മോളിയുടെ കുപ്പങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ആ വൈകിട് നെടുവീർപ്പിട്ടു. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് അവൾ വീണ്ടും വിവാഹിതയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിതത്തിൽ കറേളയുടെ വളരെ നല്ല തുല്യത്തിന് മോളി അർഹയാണെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾ ശാന്തമായി കടന്നുപോയി. ഒരു ദിവസം മന്ത്രി മോളി വീണ്ടും അപ്പന്റെ മുറിയെ

ടെ വാതില്ലുതി മുട്ടി. എന്താണവളുടെ പ്രശ്നം? പുരോഹിതൻ വിസ്മയിച്ചു. അവളുടെ ഒന്നാമത്തെ ഭർത്താവും മുഴക്കിയനായിരുന്നു. രോഗിയുടെ കണ്ണനീരും ശോചനീയാവസ്ഥയും ആ വന്ദ്യവയോധികന്റെ കണ്ണനനച്ചു. അവൾ അയാളെ ഉപേക്ഷിക്കുമോ? അദ്ദേഹം ചിന്താമഗ്നനായി. എന്നാൽ അവളുടെ കണ്ണനീർ തോന്നപ്പോൾ 'കുട്ടികളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി' ഒരിക്കൽക്കൂടി തന്റെ ഭാഗ്യവും നിലനിൽപ്പും അവൾ ത്വന്ത്യാനിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

മദ്യപനാലായ ആ രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാർ, തങ്ങളുടെ ഭാര്യയിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഒരേപോലുള്ള, പ്രതികരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ചതാണോ? അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിപരമായ ഏതെങ്കിലും ശീലത്തോടുബന്ധപ്പെട്ട ആവർത്തനരൂപമാണോ? വിവാഹബന്ധങ്ങളെ വിശദമായി പരിശോധിക്കുന്ന വിദഗ്ദ്ധരും കുടുംബ ഉപബോധകരും രോഗിയുടെ പ്രശ്നം ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ചതാണെന്നു കരുതുന്നില്ല. അർത്ഥപൂർണ്ണമായ വ്യക്തിഭാവങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ആ ബന്ധത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അവർ ഗണിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗ്യവശത്തിലെ ബന്ധമാത്രക ഏതെല്ലാമാണ്? ചില ഭർത്താക്കന്മാരും ഭാര്യരും എന്തുകൊണ്ടാണ്, വ്യക്തിപരമായ അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടായ വളർച്ചയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്? മറുചിലർ എന്തുകൊണ്ട് വളർച്ചയും വികാസവും ഒരിക്കലും അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല? ഒരിക്കൽ വളരെയധികം ആവേശം കണ്ടെത്തിയ ഭർത്താക്കന്മാരോടു ചില സ്ത്രീകൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് പിന്നീട് മുഷിപ്പുള്ളവരായിത്തീരുന്നത്? ഒരേ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇടവിട്ട് വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടും ചില ഭാര്യമാർ എന്തുകൊണ്ടാണ് 'ഒരന്തരംഗങ്ങൾ' നിലനിൽക്കാൻ പ്രേരിതമാകുന്നത്? ചകാളികളുടെ പെരുമാറ്റം ശൈലികളും അവരുടെ ഭാഗ്യശാസ്ത്രകളും വ്യക്തി

ഗതമായ അവരുടെ ഭാവങ്ങളുമാണ് ഈ പ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം.

ഈയിടെ ഏതാനും ഉപബോധകരും ചില ബേതിമാരും ദാമ്പത്യമന്ത്രകകളും തദ്ഫലമായി ഉത്ഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാനുള്ള ആവേശജനകമായ ഒരു സാങ്കേതികമാറ്റം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്; 'വ്യക്തിബന്ധാപഗ്രഥനം'. ഇത് ഉത്കൃഷ്ടതയിനുള്ള മാറ്റമാണ്. തങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റങ്ങളുടെയും, കൃത്യങ്ങളുടെയും ഇടപാടുകളുടെയും, പ്രവൃത്തികളുടെയും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും ഒരു വിശകലനപ്രക്രിയയാണിത്. സ്വന്തം വികാരങ്ങളുടെ ഉറവിടം കണ്ടെത്താനും ബേതിമാർ പതിവായി ബന്ധപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായം ഗ്രഹിക്കാനും ഈ അപഗ്രഥനം സ്രീപുരുഷനാരെയും ബേതിമാരെയും സഹായിക്കുന്നു. ടി. എ എന്ന പുരുഷപ്പെരിൽ ഈ അപഗ്രഥനരീതി ഇന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്. മനു:ശാസ്ത്രപരമായ ഈ രീതിയുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന് മൂല്യവികാരം വ്യക്തിയിൽ ജനിപ്പിക്കുകയാണ്. ശൈശവഘട്ടത്തിൽ ചിലപ്പോൾ നാം സമ്പാദിച്ച 'ശരിയല്ല' എന്ന വികാരത്തിൽനിന്ന് നമ്മളെ മോചിപ്പിച്ച് 'ശരിയാണ്' എന്ന അവസ്ഥയിലേയ്ക്കു മാറ്റുകയാണ് ഇതിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം. മനുഷ്യവ്യവഹാരങ്ങളുടെ സമസ്തമായ ഗ്രഹണത്തിന്റെ പ്രായോഗികതയും അതിന്റെ സാധാരണ സംഭാഷണരീതിയുമാണ് ഈ രീതിക്ക് ഇത്രമാത്രം പ്രപഞ്ചപ്രവാഹം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ ഇരുണ്ട മൂലയിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങാൻ അത് ആരെയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത, സമകാലിക സാഹചര്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ 'വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ' സ്വയം കണ്ടെത്തുവാൻ അതു വ്യക്തികളെ പ്രേരണാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ഒരുതരം സ്വയം വ്യവഹാരദർശനം അഥവാ വ്യക്തിഭാവവിപാരണയാണ്; സ്വയം കേസുവിസ്താരം. വ്യവഹാരവിഷയം നാം തന്നെയാണ്. അത് നാം സ്വയം നടത്തുന്നു.

“ഈവിന്റെ മൂന്നു മുഖങ്ങൾ” എന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ പുസ്തകം ഇംഗ്ലീഷിലുണ്ട്. ക്ഷേണ അമേരിക്കയിലെ ഒരു യുവകടംബിനിയാണ് ഈ വ്യാപാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥജീവിതകഥയാണ് ഇതിൽ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. ഒരു യുവതിക്ക് അനുയോജ്യമായ നടപടികളും, ഔചിത്യവും ലജ്ജാബോധവും ഉണ്ടായിരുന്ന ആ സ്ത്രീക്ക്, വേദാദികൾ വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു - സംസ്കാരശൂന്യവും ഉത്തമവാദിത്തരഹിതവുമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം. അതിനെ അവളുടെ ഡോക്ടർ ഈ വ്യാപാരം (ഇരുണ്ട ഈ വ്യാപാരം) എന്ന് വിളിച്ചു. പക്ഷേ, ദോഷബദ്ധമായ, കറുത്ത പടച്ചട്ട ധരിച്ച ഈ വിവരണമാണ് ഇവിടെ നാം കാണുക. അവളുടെ ചികിത്സയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ, പക്ഷാത്ഭുതം, പ്രായപൂർത്തിയായ, നല്ലവണ്ണം സമതുലനം നേടിയ മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തിത്വം കൂടെ അവളിൽ ഉടലെടുത്തു. ഈ വ്യക്തിത്വമാണ് ഈ വ്യാപാരത്തിന്റേതെന്ന്.

ഈ വ്യാപാരത്തിന്റെ കഥയും അവളുടെ ‘മൂന്നു മുഖങ്ങൾ’ മനോരോഗ ചികിത്സാചരിത്രത്തിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവമാണ്. എന്നാൽ രോഗമില്ലാത്ത നമ്മുടെ സാധാരണ വ്യക്തിത്വത്തിൽപ്പോലും മനോരോഗമായ മൂന്നു മുഖങ്ങളുള്ളതായി മനുഷ്യന്റെ ‘വ്യക്തിബന്ധാപഗ്രഥനം’ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ മൂന്നു മാനസികഭാവങ്ങൾ അഥവാ വ്യക്തിഭാവങ്ങൾ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാനും കഴിയും. മാതാപിതാക്കളാൽനിന്നും ആദ്യം തന്നെ വ്യക്തിഭാവം, ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട പ്രായപൂർത്തിയായവന്റെ വ്യക്തിഭാവം, ശിശുവിന്റെ വ്യക്തിഭാവം എന്നിവയെയാണ് നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ അന്തർലീനമായിട്ടുള്ള ഈ മൂന്നു മാനസികലക്ഷ്യങ്ങൾ സാങ്കേതികമായി നാമകരണം ചെയ്യുന്നത്. നമ്മളിലെല്ലാം - നമ്മുടെ ബാഹ്യമായ സംഭാവനകളിലും അന്യോന്യമുള്ള നമ്മുടെ പെരുമാറ്റങ്ങളിലും -

ഈ മൂന്നു വ്യക്തിത്വങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് മിക്കപ്പോഴും അധീശത്വം പുലർത്തുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നു—ഒന്നുകിൽ പിതൃഭാവം, അല്ലെങ്കിൽ പകുതനേടിയ പ്രായപൂർത്തി വന്നവന്റെ ഭാവം. അതായത് പകുതഭാവം, അല്ലെങ്കിൽ വെറുമാരുടെ ശിശുവിന്റെ പ്രകൃതം, അതായത് ശിശുഭാവം.

നമ്മുടെ ദൈവം: ടിനാൻഭവങ്ങൾതന്നെ ഈ മൂന്നു മാനസികാവസ്ഥകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉറപ്പിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ചിലപ്പോൾ, ഉദാഹരണമായി, കട്ടികളില്ലെങ്കിലും നാം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഭാവം സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒരു കടുംബസുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിൽ മരണമുണ്ടാകുമ്പോൾ നാം ഓടി എത്തി ദുഃഖിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു. നമ്മുടെ ഒരു സഹപ്രവർത്തകൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ അവനുനേരേ വിമർശിച്ചുണ്ടി നാം പറയുന്നു: "ഞാൻ നിന്നോടു് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞില്ലേ. നൂറുപ്രാവശ്യം ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നോ? എന്നീട്ടും നീ....!" നമ്മുടെ ബസ്സ് താമസിച്ചാൽ, അല്ലെങ്കിൽ മാവേലി സ്റ്റേഷനിലെ ആളുകളുടെ നീണ്ടനിര കാണുമ്പോൾ, അടുത്തു നില്ക്കുന്നവനോടു നാം പറയുന്നു: "ഇതു് യേക്കബല്ലേ? - യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനു് സർക്കാർ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം!" ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളിൽ ഏതൊരാളും ഒരു മാതാവിനെയോ പിതാവിനെയോ പോലെ പെരുമാറുന്നു, സംസാരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പിതൃഭാവമൊണ് അതിനു നിദാനം.

എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും തെറ്റായി നടക്കുന്ന ചില ദിവസങ്ങൾ നമുക്കനുഭവപ്പെടാം. അപ്പോൾ നാം ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ വ്യക്തിത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. നമുക്ക് മൂന്നുത അനുഭവപ്പെടുന്നു. നാം ഒഴിവുകഴി വകൾ പറയുന്നു. സ്വയം ദുഃഖിതരായി ഭാവിക്കുന്നു. വിമർശനംകൊണ്ടു് പെട്ടെന്നു നാം വാടുന്നു. എല്ലാവരിധത്തിലുള്ള ചുമതലകളിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറാനും

എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി ഓടിയകലാനും നാം വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു. നമ്മിലൊരു ശിശുരേഖം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഈ പെരുമാറ്റങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

നാം 'പകുത' വന്നവനെപ്പോലെ പെരുമാറ്റം വർത്തമാനകാലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നു. നാം സാഹചര്യങ്ങളോട് ഉചിതമായി പ്രതികരിക്കുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായവന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും പ്രതിപ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ് ആരോഗ്യമുള്ള വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഉറവിടം. ആ പ്രവൃത്തികൾ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കുകയും യുക്തിസഹമായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും ശിശുവിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും ആവശ്യത്തിനും ചിലപ്പോൾ അത് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. ശിശുവിനെപ്പോലെ അവൻ ജീജ്ഞാസുവാണ്; ജീവിതം ആവേശകരമായി കാണുന്നു. നമ്മുബോധം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ നിഷേധാത്മകാവശ്യങ്ങളെ ആ വ്യക്തിത്വഘടന നിരോധിച്ചു നിൽക്കുന്നതിൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു-അകാലികമായി ഉപദേശങ്ങൾ നൽകാനുള്ള പ്രവണത. സത്യസന്ധമായ വൈകാരികവളർച്ചയെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഇത്തരം അമിതവും അനുചിതവുമായ ഉപദേശങ്ങളും പിതൃഭാവപ്രതികരണങ്ങളുമാണ്.

വ്യക്തിബന്ധാപഗ്രഥനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സ്വന്തം ചികിത്സകളിലും പെരുമാറ്റരീതികളിലും സ്വന്തം നിലപാടിലുമുള്ള വ്യത്യസ്ത വ്യക്തിഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കുകയാണ്. പെരുമാറ്റത്തിൽ ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ ഇത്തരം ബോധം വ്യക്തിയെ സഹായിക്കുന്നു. ഈ പരിവർത്തനം മൂലം സ്വന്തം മാനസിക സംഘർഷങ്ങളെ ഭരിച്ചുവാങ്ങാൻ വ്യക്തി ഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ ഗ്രഹണമൂലം വ്യക്തിത്വ

ത്തിന്റെ ഈ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ നമ്മിലുള്ള സമഞ്ജസമായ സഹവർത്തിത്വവും സാധിക്കണം. എന്നാൽ ഒരു വ്യക്തിത്വഭാവത്തെയും അത് നശിപ്പിക്കുകയോ നിഷ്പ്രഭമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എറിക് ബ്രൺ എന്ന മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് ഇതിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ്. സാമൂഹ്യസമ്പർക്കങ്ങളുടെയും, സാമൂഹ്യസാഹചര്യങ്ങളിൽ വ്യക്തികളുപയോഗിക്കുന്ന 'കളികളുടേയും' ഒരു അപഗ്രഥനമാണ് ഈ രീതിയെന്നു പറയാം.

പന്ത്രണ്ടു്

വ്യക്തിത്വഭാവങ്ങളും വിവാഹബന്ധങ്ങളും

നമ്മിലോരോരുത്തരിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പിതൃഭാവം, നിമവധി ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. അവ ആവശ്യമുള്ളതാകാം, ആവശ്യമില്ലാത്തതാവാം. ഉദാഹരണം: 'റോഡു മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ, ഇരുവശവും ശ്രദ്ധിക്കുക' 'സത്യസന്ധത മഹത്തായ കാരുണ്യമാണ്'; 'ഇണങ്ങാത്ത നായ്ക്കളെ ഓമനിക്കരുത്'; 'ചൂടുള്ള സ്റ്റേവിൽ തൊടരുത്' തുടങ്ങിയവ. ഇതുപോലെ ജീവിതത്തിലുടനീളം നമ്മെ സഹായിക്കാനുപകരിക്കുന്ന പല അറിവുകളും ഈ ഉപദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ചില ഉപദേശങ്ങൾ വിഡ്ഢിത്തമോ അബദ്ധമോ ആകാം; അനാവശ്യവും അമിതവുമായിരിക്കാം. ഇത്തരം സന്ദേശങ്ങൾ പക്ഷാത്ഭവന പ്രായപൂർത്തിയായവനുമത്രമേ അവഗണിക്കാനാകൂ.

കുട്ടികളുടെ വ്യക്തിത്വഭാവം സന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നില്ല. വെറും വികാരങ്ങൾ പുറത്തുവിടുന്നു-കഴിഞ്ഞ

കാലങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളോടും സുപരിചിത വ്യക്തികളോടുമുള്ള വൈകാരികപ്രതികരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ശൈശവത്തിലെ പരാജയത്തിന്റെയും ശിഥിലീകരണത്തിന്റെയും പഴയ മംഗങ്ങൾക്കു സമാനമായ ഒരു സാഹചര്യം ഒരു വ്യക്തി ഏതെങ്കിലുമൊരു അവസ്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, വർത്തമാനകാലത്തിലും ആ വികാരങ്ങൾ പൊട്ടുന്നതെ പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുന്നു. മോഹം, ഗവ്യം, മൂല്യനഷ്ടവും അവനെ പിടികൂടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉദാഹരണം, ഡേവിഡിന്റെ മാനസികനില. അയാൾ ഒരു സ്വകാര്യസ്ഥാപനത്തിലെ ഗുമസ്തനാണ്. ഓഫീസിലെ ഹസേരയിൽ സ്വസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ പോലും അയാൾ കണക്കിലേറെ വിഷണ്ണനും അസ്വസ്ഥനുമാണ്. ബോസ്റ്റിന്റെ ചെറിയൊരു കണക്കുപരിശോധനപോലും തന്നെ നിസ്സാരനും നിഷ്ക്രിയനുമായെന്നായി അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു.

അയാളുടെ ഈ വൈകാരികാഘാതത്തിന്റെ ഉല്പത്തി ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ വികൃതികൂടിയതിന് ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ അടുക്കലേക്ക് അയാളെ അയച്ചതോടെയാണ്. കാലം ഏറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും, അത്തരം ചില സാഹചര്യങ്ങൾ അയാളെ സ്തുരകാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. അന്നയാളുടെ മനസ്സിലേറെ വൈകാരികാഘാതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശൈശവ വികാരങ്ങൾ അയാളിൽ ഇപ്പോഴും സജീവമായി നിൽക്കുന്നുവെന്നാണ് ഇതു സ്പഷ്ടമാക്കുക.

എന്നാൽ നമ്മിലെ പ്രായപൂർത്തിയായവന്റെ മാനസികഭാവം പ്രവർത്തനനിമിതമാകാൻ നാം അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ പിതൃ-ശിശു, ഭാവങ്ങളുടെ ശക്തി മിതമായി നിലനിൽക്കാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ അഹംബോധത്തിന്റെ അവസ്ഥകൾക്കിടയിൽ ശമിയായൊരു സമതുലനം സ്ഥാപിക്കാനും, അവയുടെ അനുവശ്യമായ വൈകാരികാനിശ്ചിതത്വം ഇല്ലാതാക്കാനും ഇതു് നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ജീവിതസംഗീതത്തി

തന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വരമായും കേട്ട് ആസ്വദിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നു—പക്ഷതവന്ന പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു വന്ദനപ്പോലെ, അപ്പോൾമാത്രം വർത്തമാന പരിതഃ സ്ഥിതികളോട് ഞങ്ങളി ജീവിക്കാൻ വ്യക്തികൾ സാധിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെ അർത്ഥം, നമ്മിലെ പ്രായപൂർത്തിയായ വൻ മാതാപിതാക്കൾ നമുക്കു കൈമാറിയ മുഖ്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മിലെ ശൈശവത്തിലാശങ്ങളോട് നാം നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുന്നുവെന്നല്ല. എന്നെന്നാൽ വികാരങ്ങൾ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. തീർച്ചയായും മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം വെച്ച് നാം സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിമിഷങ്ങളുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ആദ്യയസ്സുകാരനായ കുട്ടിയെപ്പോലെ എല്ലാ 'നിയന്ത്രണപാധികളും' വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ജീവിതത്തിന്റെ ദൈനംദിനമുറകളുടെ വിരസതകളിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടുന്ന അവസ്ഥകളും നമുക്കുണ്ടാകാം. എന്നാൽ മുഖ്യമായ സംഗതി പക്ഷതയുടേതാണ്. വ്യക്തിയുടെ പ്രായപൂർത്തിയായ വ്യക്തിത്വത്തിൽനിന്നുവരുന്ന സാധാരണ പെരുമാറ്റശൈലികളാണ് പക്ഷത എന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

തന്റെ സ്വന്തം പെരുമാറ്റങ്ങൾ ഈ മൂന്നു വ്യക്തിത്വഭാവങ്ങളിൽ ഏതിൽനിന്നാണ് പുറത്തുവരുന്നതെന്നു വ്യക്തി തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, അതായത് തന്നെപ്പറ്റി സ്വയം ഗ്രഹിക്കാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ആണ് വ്യക്തിബന്ധാപഗ്രഥനം ഏറ്റവും ആവേശജനകമായി അനുഭവപ്പെടുക.

'പഞ്ചമായ നോട്ടം', നൊറുപ്പുകളിൽ, ഉയർന്ന ശബ്ദം, ചുണ്ടാണിവികൽ ചുണ്ടിയുള്ള സംസാരം, തൊണ്ട ശക്തിപ്പെടുത്തൽ തുടങ്ങിയവ പിതൃഭാവത്തിന്റെ വാചികമല്ലാത്ത ചില പ്രതീകങ്ങളാണ്. ആ ഭാവത്തിന്റെ വാചികപ്രകടനങ്ങൾ 'എല്ലായ്പ്പോഴും', 'ഒരിക്കലും', 'എപ്പോഴും', 'എപ്പോഴും', 'എപ്പോഴും'.

കലും', 'ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുക', 'ഞാൻ നിന്നെ പറയുന്നത് നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്' തുടങ്ങിയ പദസഞ്ചയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ശിശുവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ശാരീരികഭാഷ, ഭീനമായ നോട്ടം, വിറയുന്ന ചുണ്ടുകൾ, വിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ, അക്ഷമയോടുകൂടിയ ഇടപെടൽ, ഉറക്കത്തോടുകൂടിയ പെട്ടെന്ന് എന്നിവയെല്ലാം ഇവയാണ്. അതിന്റെ വാക്കുകൾ, കൊഞ്ചിക്കേണ്ടതുള്ള സംസാരം, 'ആരും എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല', 'എനിക്ക് കഴിയില്ല', 'ഞാൻ വെറുക്കുന്നു' തുടങ്ങിയവയാണ്.

ഒരേയൊരു വ്യക്തിക്കും പ്രായമായവന്റെ മാനസിക ഭാവമുണ്ട്. മിക്കവാറും ആളുകൾക്ക് പക്ഷാത്ഭവനവനെപ്പോലെ ജീവിക്കാനും കഴിയും. നമ്മിലെ പ്രായപൂർത്തിയായവന്റെ വ്യക്തിത്വം യഥാർത്ഥ്യത്തോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. സംഭ്യുതകൾ കണക്കുകൂട്ടുന്നു. അനുഭവങ്ങളിലൂടെ വളരുന്നു. ആ മാനസികസ്ഥിതി ശിശുവിന്റെ ശബ്ദകോലാഹലം നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അതിന്റെ അർപ്പിക്കുമില്ലാത്ത വികാരങ്ങൾ നിരോധിക്കുന്നു. അതേസമയം തന്നെ ശിശുവിന്റെ ജീജ്ഞാസയും ഉദ്യോഗത്തിനുള്ള അവസരവും അനുവദിക്കുന്നു.

ഡോ. ഹാമീസ് ഈ പട്ടിക ഇങ്ങനെ നീട്ടുന്നു. '.... പ്രായപൂർത്തിയവന്റെ മൗലിക പദസഞ്ചയത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട്, എന്ത്, എവിടെ, എപ്പോൾ, എങ്ങനെ, ആർ, എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. മറ്റു പദങ്ങൾ ഇവയാണ്: എത്ര, എത്രവിധത്തിൽ, താരതമ്യേന, യഥാർത്ഥം, സത്യം, മിക്കവാറും, സംഭ്യുത, അജ്ഞാതം, വസ്തുനിഷ്ഠം, 'ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.', 'ഞാൻ കറുക്കുന്നു', 'ഇത് എന്റെ അഭിപ്രായമാണ്' തുടങ്ങിയവ. ഈ വാക്കുകളെല്ലാം പ്രായപൂർത്തിയവന്റെ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന നടപടിക്രമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'ഇത് എന്റെ അഭിപ്രായമാണ്' എന്ന ശൈലിയിൽ,

അഭിപ്രായം പിതൃവേദത്തിൽനിന്നും വ്യതിപാദിപ്പിച്ച
താക്കം. എന്നാൽ പ്രസ്താവന പ്രായപൂർത്തിയായവ
ന്റേതാണ്. . .

വ്യക്തിയിൽ ലീനമായിട്ടുള്ള ഭിന്നവ്യക്തിത്വഭാവ
ങ്ങൾക്ക് വൈവാഹികബന്ധത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച
ജ്ഞാപിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. സ്രീപുരുഷനാർ പരസ്പര
ം പ്രതികരിക്കുന്ന ഭിന്നമീതികൾ, ഭാവത്യസംയോ
ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഭിന്നപങ്കാളികളുടെ വ്യക്തിത്വനി
ലവാരങ്ങൾ എന്നിവ ഗ്രഹിക്കാൻ വ്യക്തിബന്ധാപഗ്ര
മനം സാധ്യമാക്കുന്നു. പങ്കാളികൾ ആശയവിനിമയം
ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരോരുത്തരും മറ്റൊരാളോടു് വാചികമോ വാചി
കമല്ലാത്ത മീതിയിലോ ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ, ഓരോരു
ത്തരും എന്തു മാനസികഭാവത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു
വെന്ന് ആ വിശകലനം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ
വ്യക്ത്യന്തര കൈമാറ്റങ്ങളുടെ വിശകലനമാണ് 'വ്യ
ക്തിബന്ധാപഗ്രമന'ങ്ങളുടെ സാങ്കേതികമീതി.

ഉദാഹരണമായി, ബേതിമാമായ റോയിയും ജാന
ററും ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കളോടുകൂടെ ഒരു രാത്രിയിൽ
ഒരു പാർട്ടിയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. റോയിയും ജാനററും
അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ട് പരസ്പരം ആസ്പദിക്കുന്നു. വി
ശ്രമിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരോടു് പങ്കുചേർന്ന് ധാരാളം
ചിരിക്കുന്നു. ഇരുവരും തമാശകളിൽ പങ്കുചേരുന്നു.
അവരുടെ രണ്ടുപേരുടെയും അപ്പോഴത്തെ മാനസിക
ഭാവം തികച്ചും ശിശുവിന്റേതായിരുന്നു. ആവശ്യത്തി
ലധികം മദ്യപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും റോയി തന്റെ ഒഴി
ഞ്ഞ ഗ്ലാസ്സുമായി വീണ്ടും ജാനററിനെ സമീപിക്കുന്നു.
'ഇനിയുംവേണമോ?' എന്നവൾ ചോദിച്ചെങ്കിലും,
ജാനററു് അപ്പോൾ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനെക്കുറി
ച്ചാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്. അധികം മദ്യപിച്ചാൽ വീ
ട്ടിലെത്താൻ കഴിയില്ലല്ലോ എന്ന് അവളുടെ പിതൃഭാ
വം ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൾ തന്റെ ശിശുഭാവ
ത്തിൽനിന്നും പുറത്തു കടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ

അപ്പോഴും തന്റെ ശൈശവപ്രകൃതം പരിത്യജിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അയാൾ പ്രതിവചിച്ചു: "ഓ, എനിക്ക് ഒരു ഗ്രാസ്സ് കൂടെ മതിയാകും.." രോഗിയും ജാനറും അവരുടെ '30കളുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു വെങ്കിലും, രോഗിയുടെ സംഭാഷണം ഏതാണ്ട് ഒരു ബാലൻ തന്റെ അമ്മയോടു ഒരു കൗണം കേക്കുകൂടി പോലിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരുന്നു. അവർ ഈ വ്യക്തി ഭാവങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നിടത്തോളം അവരുടെ ആശയവിനിമയം അഭോഗ്രഹം തുടങ്ങും.

എന്നാൽ, ജാനററിന്റെ പിതൃഭാവം ഇങ്ങനെ പോലിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ: 'വളരെയധികം കടിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ലേ?' അപ്പോൾ രോഗി തന്റെ വ്യക്തിത്വം പ്രായപൂർത്തിയായവന്റേതിലേയ്ക്കു പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും, പരിതഃസ്ഥിതി വിലയിരുത്തുകയും പക്ഷമായ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞെത്തുടങ്ങും..

"ഞാൻ കാറിലെൻ്റെ താക്കോൽ നിന്നെ ഏല്പിക്കാം.. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് നാം വീട്ടിലെത്തില്ല" അപ്പോൾ രോഗിയുടെ പക്ഷഭാവം ജാനറിലെ പക്ഷമായ വ്യക്തിത്വത്തോടാണ് സംസാരിക്കുക. അതവൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, തന്റെ പിതൃഭാവം തുടർന്നാൽ അവരുടെ പ്രതികരണം അന്യോന്യവിരുദ്ധമായിത്തീരുന്നു. മിക്കവാറും വിവാഹബന്ധങ്ങളിലെ പരസ്പരതെറ്റിലാണുകൾക്കു കാരണമാകുന്നതു ഇത്തരം പ്രതികരണങ്ങളാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സംഭാഷണം തകരാറിലാകുന്നുവെന്നു മാത്രമാല്ല, അതിനെ തുടർന്ന്, നിഷേധവാദികൾക്കുള്ള ശിഥിലീകരണപ്രവണതകളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനം അതു് വഴക്കിൽ കലാശിക്കുന്നു.

അന്യോന്യം നല്ല അടുപ്പമുള്ള ഭൗതികവ്യക്തികൾക്കു് ഒരുനിമിഷത്തിൽ പല ഭാവങ്ങളും കൈമാറാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ ഒരു നിമിഷത്തിലെ സാമ്പർഭിക പ്രതികരണങ്ങളേക്കാൾ പ്രധാനം

നം, പ്രതിദിനമുള്ള, ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ആ ബന്ധത്തിന്റെ പ്രത്യേക ശൈലിയാണ്. വ്യക്തി ബന്ധാപഗ്രഥനം ബന്ധികളെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മാനസികഭാവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും, അവർ പതിവായി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുന്ന സഹജപെരുമാറ്റരീതികൾ തിരിച്ചറിയാനും സഹായിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗ്യവും ഭർത്താവും അന്യോന്യമുള്ള തങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റത്തിലെ മാനസികപങ്ക് ഗ്രഹിക്കുന്നത് വളരെ പ്രധാനമാണ്. എന്നെന്നാൽ പക്ഷമായ ഭാവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ മാത്രമേ തുറന്ന, വളർച്ച നിറഞ്ഞ ഒരു ഭാവതൃപ്തി സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഏതാനും പില ഭാവതൃപ്തിപെരുമാറ്റങ്ങളുടെ ശൈലികൾ പരിശോധിക്കുന്നത് ഇക്കാദ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാൻ സഹായിക്കാതിരിക്കില്ല.

പതിമൂന്നാം

വ്യക്തിഭാവങ്ങൾ ഭിന്നമായിരിക്കുമ്പോൾ....

ഡേവിഡ് കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം ഉപേക്ഷിച്ച ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആയിടത്ത് ബസ്സിൽ വെച്ചാണ് യാത്രക്കായി ലൂസിയിലെ പരിപാടിയെടുത്തത്. ഒരു ശിശുപാഠശാലയിലെ അദ്ധ്യാപികയായ ലൂസി പേട്രോണിയന്റെ മിഴികളുള്ള, ഒരുക്കവും ഇണക്കവുമുള്ള സുന്ദരിയായിരുന്നു ആദ്യകൂടിക്കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ ഇരുവരും പരസ്പരം ആകൃഷ്ടരായി. പിന്നീട് അവർ അന്യോന്യം അടുത്തു. ഡേവിഡിനും ലൂസിക്കും ഒരേ താല്പര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നത്. പ്രകൃതിനിരീക്ഷണങ്ങൾ, വളർത്തുമൃഗങ്ങളേറ്റുള്ള ഇഷ്ടം, എന്നിവയെല്ലാം അവരെ കൂടു

തൽ അടുപ്പിച്ചു. ഇരുവർക്കും മാംസാഹാരം പദ്ധ്യമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പൊതുവായി തങ്ങളിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങളാണ് അവരെ അന്യോന്യം അനുകരണമാക്കിത്തീർത്തത്.

താമസിയാതെ, മുറപ്രകാരം അവർ വിവാഹിതരായി. അവരുടെ ജീവിതം ഗ്രാമീണപരിശുദ്ധപോലെ കളങ്കമറ്റതും ക്ഷേമകരവുമായിരുന്നു. അവർ ചെറിയൊരു വീടുണ്ടാക്കി. സ്വന്തമായി കരകൗശല വസ്തുക്കളുടെ ഒരു വില്പനശാലയും തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ, ഡേവിഡ് സ്വന്തിമാരുടെ ജീവിതം സന്തോഷകരമായിരുന്നു, ഏതാനും നാളുകൾമാത്രം. കറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡേവിഡിന് മടിപ്പുതോന്നി. അയാളുടെ ആന്തരികസംതൃപ്തി കുറഞ്ഞുവന്നു. അതിനാൽ ഒരിക്കൽ താൻ ഉപേക്ഷിച്ച കോളേജ് പഠനം പുനരാരംഭിക്കാൻ അയാൾ തീരുമാനിച്ചു.

ഇപ്പോൾ ഡേവിഡിന് ഹെത്തായ ആത്മസംതൃപ്തി അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം അയാളുടെ ദൈവികജീവിതത്തിലും ലുസിയോടുള്ള ബന്ധത്തിലും സമൃദ്ധമായ മാറ്റമുണ്ടാക്കി. വലിയൊരു സമ്മർദ്ദം തന്നെ ബാധിക്കുന്നതായി അയാൾക്കുതോന്നി. ലുസിയുടെ സന്ധ്യശുശ്രൂഷയോടും കരകൗശലനിർമ്മാണത്തോടും കയറുപായവില്പനയോടും തനിക്ക് താല്പര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. അയാൾ കോളേജിലെ സഹപാഠികളായ വിദ്യാർത്ഥിനികളോട് തന്റെ ഭാര്യയെ താമരതൃപ്തപ്പെടുത്തി നോക്കി. അവരുടെ പക്ഷപതയോടെയുള്ള മപരമരവും വശ്യമായ പുഞ്ചിരിയും സംഭാഷണശൈലിയും അയാളുടെ മനസ്സിൽ കളിരുകോരിയിട്ടു. ലുസിയുടെ കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചിയുള്ള വർത്തമാനവും പുല്ലുക്കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതുപോലുള്ള ബാലിശപ്രവൃത്തികളും അയാളെ അസഹിഷ്ണുവാക്കി.

“മുമ്പിലെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നില്ല”
 ലൂസി തന്റെ വിഷാദവും നീമസവും പ്രകടിപ്പിച്ചു.
 അയാൾക്കും അത് നിഷേധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
 ഇതിനുള്ള കാരണം അയാൾ തന്റെ ഊറ സുഹൃത്തിനോടു
 ട് ഇങ്ങനെ വെളിപ്പെടുത്തി.

“ഞാൻ ലൂസിയെ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ല,
 ഞാൻ പകുതായ ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയതിനാലാണ്.
 എന്നിൽ വ്യക്തിവികാസം സംഭവിച്ചു. എന്നാൽ
 അവൾ ഒട്ടും തന്നെ വളർന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും പപലയായ
 യശിശുതന്നെ”.

ഡേവിഡും ലൂസിയും വിവാഹിതരാകുമ്പോൾ
 മണ്ടപേക്കും ശിശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വമാണുണ്ടായിരുന്നതു്.
 അവരുടെ അഹംബോധം വെറും ശൈശവവികാരങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷമായ പിന്തകളും
 അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം, അവർ പ്രധാന
 വ്യത്യാസങ്ങൾപോലും അവഗണിച്ചു. അഥവാ പരിഗണിച്ചില്ല.
 വിവാഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യങ്ങൾ വിചിന്തനം ചെയ്തില്ല.
 പരസ്പരമുള്ള പ്രതീക്ഷകളും പ്രത്യാശകളും പരിശോധിക്കാതെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്തു.
 ഇത്തരം ശൈശവ വ്യക്തിത്വമുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം
 ആന്തരികമായിരിക്കില്ല; കേവലം ഉപരിതല സ്പർശിയായ
 താല്പര്യങ്ങളിന്മേലാണ് കെട്ടിയുറപ്പിക്കുക. അതായതു്,
 “ഞങ്ങൾ ഇരുപേരും സംഗീതം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു”;
 “ഞങ്ങൾക്കുണ്ടുപേർക്കും മൃഗങ്ങളോടു് ഇഷ്ടമാണ്”.
 അല്ലെങ്കിൽ, ഡേവിഡിന്റെയും ലൂസിയുടെയും ബന്ധംപോലെ,
 “ഞങ്ങൾ മണ്ടപേരും പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന മീതിയിലുള്ള പൊതുതത്വമാണ്
 ദമ്പതികളെ അടുപ്പിക്കുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ ശൈശവജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഈ മാനസികഭാവം,
 ലോകത്തോടു സ്വന്തം മാതാപിതാക്കന്മാരോടു അല്ലെങ്കിൽ
 ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അധികാര സ്ഥാപനത്തോടുമുള്ള
 അബോധപൂർവമായ പ്രതിഷേധരൂപ

മായിരിക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ, അത് ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്നും കർത്തവ്യങ്ങളിൽനിന്നും സ്വയം രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഉപായമായിരിക്കും.-ജീവിതത്തിൽനിന്നുള്ള ഒക്കോളിപ്പോട്ടം.

ഇത്തരം വിവാഹജീവിതം രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ? ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥമനിയമമാണ് വളർച്ച. അതിനാൽ ഇരുപകാളികളും പ്രായപൂർത്തിയായ മാനസികനിലയിലേക്ക് ഒരുമിച്ചുവളരാൻ കഴിവുള്ളവരായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ വർത്തമാനകാല പെരുമാറ്റംഗൈലി പരസ്പരവിരുദ്ധമായിത്തീരും. അവരുടെ ബന്ധത്തിൽ വളരെയധികം യാതനകൾ സംഭവിക്കും. അത് അറക്കറപ്പണിപെയ്ത് ഭേദപ്പെടുത്താൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാശമായിരിക്കും ഫലം. ഡേവിഡിന്റെയും ലൂസിയുടെയും പോലുള്ള അപകടമായ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ സംഘർഷങ്ങളുടെ കരുക്കഴിക്കാനുള്ള കരുക്കളും വിമളമായിരിക്കും.

നാം നേരത്തേ കണ്ട മോളിയുടെയും അവളുടെ മുഴക്കടിയരയ കണ്ട ഭർത്താക്കന്മാരുടെയും ബന്ധം ഒരിക്കൽ കൂടി സൂക്ഷ്മമായി നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. ഭർത്താക്കന്മാർ കണ്ടപേരും 'പരാജിത'രുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ശൈശവവ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടെയാണ് അവർ ഇരുവരും മോളിയോട് ബന്ധപ്പെട്ടത്. ഉപയോഗശൂന്യതയുടെയും സ്വാന്തര്യത്തിന്റെയും വികാരങ്ങളാണ് അവരെ നയിച്ചിരുന്നത്. തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും തങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് തീരെ ബോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തങ്ങൾ മൂലമുള്ളവരാണെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നില്ല. അവരുടെ ശിശുസഹജമായ ഈ വ്യക്തിത്വം പക്ഷേ മായി നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അവർ മദ്യപാനത്തിൽ അഭയം തേടിയത്-ഒരു പ്രതിരോധമെന്നനിലയിൽ അവർ മദ്യപാനത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അവരുടെ വൈവാഹിക ബന്ധത്തിൽ ആന്തരികമായും ബാഹ്യമായും മോളി ഒരു

'പിതൃഭാവ'മാണ് സ്വീകരിച്ചത്. അവളുടെ ഈ നില അവരെ ചൊടിപ്പിച്ചു. 'നിങ്ങൾ എന്തോടും കട്ടികളോടും എന്തു കടംകയ്യാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് പിന്തിക്കണമോ?' കൂടെക്കൂടെ മോളി അവരെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളെ മാറ്റാൻ ഉദ്യമിക്കുന്ന മോളിയിൽ അവർ അധികാരവും അമിതമായ ശാസനയും കാണിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരെ കണ്ടു. ഇത്തരം അടിക്കടിയുള്ള ആരോപണങ്ങളും ശകാരങ്ങളും, ഭാഗ്യയുടെ അധികാരഭാവവും, അവരിൽ സജീവമായി നിന്നിരുന്ന ശിശു വ്യക്തിത്വത്തിലെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട നിഷേധവികാരങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ട-വെറുപ്പ്, വൈരാഗ്യം, പ്രതികാരം എന്നിവ അവരിൽ ആളിക്കത്തി. അവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മദ്യത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. പൂർണ്ണമായും മദ്യത്തിനടിമകളായി.

അതേസമയം മോളിയിൽ സ്വന്തം സൂക്ഷിതത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വികാരം പൊന്തിവന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ താങ്ങും തണലും നഷ്ടപ്പെട്ടതായി അവൾ വിചാരിച്ചു. അവളുടെ മനസ്സിൽ അക്ഷിതത്വം അമർങ്ങി. തന്മൂലം അവളിലെ പിതൃഭാവം ഒന്നുകൂടി സൂക്ഷ്മമായി. അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട പ്രചോദനങ്ങളും സങ്കീർണ്ണമായിത്തീർന്നു. തന്നോട് അനുബന്ധവും വിധേയത്വവുമുള്ള മണ്ട ഭർത്താക്കന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു് തെരഞ്ഞെടുത്തതുതന്നെ അവളിലെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വ്യക്തിഭാവത്തിന്റെ അമിതമായ സ്വാധീനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ ഭാവം മറ്റുള്ളവരെ പരിവർത്തിപ്പിക്കാനും ധാർമിക സഭാപരക്കൾ പഠിപ്പിക്കാനും, സംരക്ഷിക്കാനും മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവരിൽ സ്വന്തം അവകാശവും അധികാരവും ചെലുത്താനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്നിലുള്ള കുറവുകൾ മനസ്സിലാക്കാനെ മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം, പിതൃഭാവവും ശിശുവ്യക്തിത്വവും ഉള്ള പങ്കാളികളുടെ ദാമ്പത്യബന്ധം രക്ഷിക്കാൻ വളരെക്കാലത്തെ കഠിനാധ്വാനം.

വേണ്ടിവരുന്നു - ഗുപ്തതൊപ്പി, വ്യക്തിപരമായ കൗൺസലിംഗ് തുടങ്ങി നിരന്തരപ്രക്രിയകൾ വഴി. ഇതിന് ഇരുപകരാളികളുടെയും സമ്മതവും സഹകരണവും അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ, ഭർത്താവിന്റെ അടിമത്തം കുറച്ചുകൊണ്ടുവരണം. അയാളെ പക്ഷതയുള്ള വ്യക്തിയായി സ്വയം വളർത്താനും കഴിയും. ശിശുവിന്തിന്നും പ്രായപൂർത്തി വന്നവന്തിലേക്കുള്ള ഈ വളച്ച അയാളുടെ മാനസികഭാവത്തിൽ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ ഭാര്യയോടു പുതിയൊരു രീതിയിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നു. ഇത് അയാളുടെ ഭാര്യയിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കിയിരിക്കില്ല. പുതിയ ബന്ധത്തിലും അവർ ചിലപ്പോൾ തന്റെ സമരമുറ സ്വീകരിക്കില്ലേങ്കും. അവളും പക്ഷതവന്ന പ്രായപൂർത്തിയായ വ്യക്തിത്വത്തിലേയ്ക്ക്, തന്റെ പുതിയ പങ്കിലേയ്ക്ക് വളരേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു കേൾക്കാം: 'നിങ്ങൾ കടിക്കുന്നതാണ് എനിക്കിഷ്ടം. അപ്പോഴാണ് എനിക്ക് നിങ്ങളോടു കൂടുതൽ സ്നേഹം തോന്നുന്നത്!'

ഹെൻറിക്കസ് ഇബ്സന്റെ മനോഹരമായ നാടകമാണ് 'പാവപ്പെട്ടിരുട്ടിന്റെ വീട്' നോർവീജിയൻ സ്വേതികളായ നോറയുടെയും ടോർവാൾഡ് ഹെമറുടെയും ഭാഗ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കിന്റെ കഥയാണിത്. അതേസമയം തന്നെ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ മാനസികശൈശവത്വത്തിൽനിന്ന് ആത്മസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പഠനംകൂടെയാണിത്.

കർട്ടൻ ഉയർത്തുമ്പോൾ, നോർ കത്തിക്കാൽ ഉയർത്തിനിന്ന് ഭർത്താവ് മുറിയിലുണ്ടോ എന്ന് ഒളിഞ്ഞുനോക്കിയശേഷം, തന്റെ പോക്കറ്റിലുള്ള മിഠായിപ്പൊതിയെടുത്ത് കസ്യതിക്കാരനായ കട്ടിയെപ്പോലെ രഹസ്യമായി ഭക്ഷിക്കുന്നു. രംഗം അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ടോർവാൾഡ് ഭാര്യ നോറയെ ഭർത്താവിനോടും സ്വന്തം കട്ടികളോടുമുള്ള അവളുടെ 'വിശുദ്ധമായ കുർബ്ബാനയ്ക്കും'

അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് നാം കാണുന്നത്. എല്ലാറ്റിനുമുപരി അവർ ഭാഷയും അമ്മയുമാണെന്ന് അയാൾ പറയുമ്പോൾ നോർ പെട്ടെന്നു പ്രത്യുണരിക്കുന്നു. “വിശുദ്ധമായ ഒരു ചില പുതലകളും ഏനിക്കുണ്ട്.... ഏന്നോടുതന്നെയുള്ള പുതലകൾ”

ഇവിടെ, തോർവിനോടുള്ള അവളുടെ ബന്ധത്തിന് മറ്റൊരു വശത്തായി നമുക്കു കാണാം. അവൾ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ചില പ്രത്യക്ഷഭാവങ്ങളും അവളിൽ നാം തിരിച്ചറിയുന്നു. നോർ തന്റെ മേശശവവൃത്തിയും ഉപേക്ഷിച്ച് പ്രായപൂർത്തിയായവളെപ്പോലെ സ്വന്തം തോർവിനോടു സംസാരിക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. അവൾ പറയുന്നു: “....അതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, വെറും അനുതാപാർഹയായ ഒരു സ്ത്രീയെപ്പോലെയാണ് ഇവിടെ ഞാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതെന്നത് ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു - കൈയിലുള്ളത് വായ്ക്കൽ വെച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്ന വെറുമൊരു അല്പമതിയായിരുന്നു ഞാൻ. ടോർവാൾഡ്, ഞാൻ നിങ്ങളോടു വെറും തന്ത്രങ്ങളാണ് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ നിങ്ങളും അങ്ങനെയെന്നായിരുന്നു. എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളും ഏന്നോടു വലിയ അനിതിയുടേതാണ് ചെയ്തത്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അല്പം പോലും ഞാൻ വളരാനിരുന്നതിന് നിങ്ങളാണ് കരുതുകാർ.

അവൾ നന്ദിയില്ലാത്തവളായതിൽ ടോർവാൾഡ് അവളെ കുറപ്പെടുത്തുന്നു. അവരുടെ വീട്ടിൽ തീർച്ചയായും അവർക്ക് സന്തോഷമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്! എന്നാൽ സന്തോഷമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് തോർ തീർത്തു പറയുന്നു: “ഇല്ല. വെറും വിനോദം മാത്രം...” അവൾ തുടർന്നു. “.....നിങ്ങൾ സദാ ഏന്നോടു വളരെയേറെ ദയവുള്ളവനാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വീടു വെറുമൊരു കളി വിനോദസ്ഥലം മാത്രമായിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പാവയായ ഭാഷയും. എന്റെ പിതൃവേനത്തിൽ ഞാൻ

പപ്പായുടെ ഒരു പാവക്കുട്ടിയായിരുന്നതുപോലെതന്നെ ഇവിടെ, കട്ടികൾ നമ്മുടെ കളിപ്പാവകളായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എങ്ങനെയോരമിച്ച് കളികളിലേർപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു് വലിയൊരു തമാശയായി എനിക്കുതോന്നി— കട്ടികളോടുപേർന്നു് നാം കളികളിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോൾ അവർ നല്ലൊരു തമാശയായി അതു കരുതിയതുപോലെതന്നെ. ടോർവാൾഡ്, നമ്മുടെ വിവാഹബന്ധം ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല.

ഇതിൽനിന്നു് പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നവർ നിർമ്മിക്കുന്ന എല്ലാ അവസരങ്ങളും അവസരം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പകുതിയല്ലേയ്ക്കും ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്നില്ലെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കണം. ചിലപ്പോൾ പകുതിയായ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതു് ശിശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വമായിരിക്കും. “വനിതാവീരോപന പ്രവർത്തകരുടെ ചില ആത്മകഥകളെ ആസ്പദമാക്കി, പ്രസിദ്ധ എഴുത്തുകാരനായ ജോവാൻ ഡി ഡിയോൺ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. “നിത്യമായ സ്നേഹം, പ്രണയം, വിനോദം, ആപ്പിൾപോലൊരു സുരസുന്ദരി—ഇവയെല്ലാം താമസമേന പകുതിയെന്ന പ്രായപൂർത്തിയായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സുസമ്മതമായ ക്രമീകരണത്തിൽ കേവലം അപൂർവ്വമായ പ്രതീക്ഷകളാണു് എന്ന്”.

ഇത്തരം പ്രതീക്ഷകളും വികലമായ സങ്കല്പങ്ങളും വ്യക്തിയെ കഴുത്തുന്നു, സ്വാഭാവികജീവിതത്തോടുള്ള അരുചി, മറ്റുള്ളവരോടുള്ള അനിഷ്ടം, യഥാർത്ഥ സാഹചര്യങ്ങളോടുള്ള നിഷേധം, ന്യായാനുസൃതമായ പ്രത്യുല്പാദനത്തോടുള്ള വെറുപ്പ്, പകുതിയായ ലൈംഗികജീവിതത്തോടുള്ള തീരാപ്പക എന്നിവയും മേല്പറഞ്ഞ വികല സങ്കല്പങ്ങളോടു കൂടിച്ചേർന്നപ്പോൾ പകുതി വെറും ‘മിഥ്യാഭേദനമായി’ അധഃപതിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും, ഇതു് ഭാഗ്യവശമായിത്തീർന്നു് തളർച്ചയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കുന്നു.

ദമ്പതിമാർ-സുഹൃത്തുക്കളും കാമുകി കാമുകന്മാരും

ആധുനിക ദാമ്പത്യബന്ധം ഒരു പരിവർത്തനപ്രക്രിയയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണ് - അതിന്റെ നിർവചനത്തിൽ, അതിന്റെ പങ്കുകളിൽ, അതിന്റെ പ്രതീക്ഷകളിൽ, മുൻകാലത്തെപ്പോലെ സമകാലിക ദാമ്പത്യം, നിലനിൽപ്പ്, ഐക്യം, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ 'അനിവാര്യസേവനങ്ങൾ'ക്ക് അത്ര പല പ്രാധാന്യം നൽകുന്നില്ല. അഥവാ അവയ്ക്കു സമാനമായ നിയോഗങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും കടുത്ത പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ദാമ്പത്യകർത്തവ്യങ്ങളും ഭാഗഭാഗിത്വവും മാറുന്നു എന്നതല്ല പ്രശ്നം. മറിച്ച്, ആ മാറ്റത്തിന്റെ അർത്ഥവും കരുതുകയാണ് പ്രാധാന്യം. ആ മാറ്റങ്ങൾ വളർച്ചയാണോ അല്ലെങ്കിൽ തളർച്ചയാണോ സൂചിപ്പിക്കുക. വ്യവസ്ഥാപിത കുടുംബജീവിതം മഹത്തായ ഒരു സ്ഥാപനമെന്ന നിലയിൽ നിലനിൽക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ ദാമ്പത്യബന്ധം അമൂല്യമായ ഒരു മനുഷിക നവം എന്ന നിലയിൽ അവശേഷിക്കുമോ?

ഒരു സ്ഥാപനമെന്ന നിലയിൽ വിവാഹബന്ധവും കുടുംബജീവിതവും തികഞ്ഞ പരാജയമാണെന്ന് വളരെ താഴെ. ആളുകൾ ആത്മരത്നമായി ഇന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. "ദീർഘകാലം നിരോധിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന പാമ്പെടുത്ത്" എന്നാണ് ചില സ്രീസ്വാതന്ത്ര്യ

വാദികൾ കോപത്തോടെ വിവാഹത്തെ വിളിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും ഇത്തരം വിമർശനങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ അവയൊന്നും പരമ്പരാഗതഭാസ്വത്വബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയത്തെ കാര്യമായി എതിർക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാം. മാത്രമല്ല, അവർ അവയിൽനിന്നു് ചില ആശയങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കാനും അവ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി പുനർനിർവചിക്കാനുമാണു് ശ്രമിക്കുന്നതു്. വിവാഹത്തിനുപകരം ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന ചില ഏർപ്പാടുകളും ഇവർ ആവിഷ്കരിക്കാറുണ്ടു്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രചാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു് മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങൾക്കാണ്. ഔദ്യോഗിക വിവാഹകർമ്മകൂടാതെ തന്നെ ഭവനികൾ ഒരുമിച്ചുജീവിക്കുക, പങ്കാളികളെ അന്യോന്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യുവാൻ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഭവനികളുടെ സമൂഹവിവാഹങ്ങൾ, യാതൊരു കെട്ടുപാടുകളും ചരടുകളുമില്ലാത്ത 'സർവതന്ത്രസ്വാതന്ത്ര്യമായ അവിവാഹിതർ.'

ഇത്തരം സമകാലികപ്രതിഭാസങ്ങൾ വിവാഹത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നു. അവ കടന്നുപോകുന്ന കേവലമായ ആശയഭ്രാന്തു മാത്രമാണോ? അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഭാവിയിലെ പുനസ്കരിച്ചുള്ള ഒരു ജീവിതശൈലി ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടോ? ഇത്തരം പകരമേർപ്പാടുകൾ പരമ്പരാഗതഭാസ്വത്വബന്ധത്തെ എങ്ങനെ എത്രത്തോളം ബാധിക്കുന്നു? ഇവ അല്പം വിശദമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

1. വിവാഹത്തിനുമുമ്പു് ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കൽ

ഇത്തരം പ്രതിഭാസങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, പശ്ചിമജർമ്മനി, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ജപ്പാൻ, തുടങ്ങിയ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ മാതാപിതാക്കന്മാർ, വിവാഹമോതിരത്തിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഔപചാരിക വിവാഹകർമ്മങ്ങളുടെയോ സഹായമില്ലാതെതന്നെ സ്വന്തം മക്കൾ സ്വയം

ഇണകളെ തേടിപ്പിടിച്ച് ബേതിമാരായി ഒരുമിച്ച ജീവിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുകണ്ട് അമ്പരക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് ഉത്കണ്ഠയുണ്ടാക്കുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങളുടെ കണക്ക് കെൻസസ് ബ്യൂറോ അപതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. 1960 നും 1970 നും ഇടയിൽ വിവാഹിതരായ ബേതിമാരുടെ എണ്ണം 10% വർദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ വിവാഹിതരാകാതെ ഒരുമിച്ച താമസിക്കുന്ന ബേതിമാരുടെ സംഖ്യ 820% വർദ്ധിച്ചു. അനുരോഗികരായി ശ്രദ്ധിച്ചാലും ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാകും: വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രികളിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതങ്ങളിൽ സൂപ്പർമാർക്കറ്റുകളിലും ഭോജനശാലകളിലും മറ്റും ചോപ്പിംഗിനു ബേതിമാർ ഒരുമിപ്പിറങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകാണാം. ഇത്തരം ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ് അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും. അതേപോലെതന്നെ വിവാഹത്തിനുമുമ്പുള്ള കൗൺസലിംഗ് കോഴ്സിന് പേർ രജിസ്ട്രർ ചെയ്യുന്നവരുടെ എണ്ണം വല്ലാതെ പെരുകിയിട്ടുണ്ട്-ഈ ബേതിമാരുടെയെല്ലാം 'മേൽവിലാസം' ഒന്നുതന്നെയാണ്. സ്രീയ്ക്കും പുരുഷനും വിവാഹത്തിനുമുമ്പു വ്യത്യസ്ത മേൽവിലാസം ഇല്ലായെന്നതുതന്നെ അവർ ഒരുമിച്ച താമസിക്കണമെന്നതിന് കരുതിവാണു്. ഉദാഹരണമായി, ഒരു മുൻകോളേജ് വിദ്യാർത്ഥി തന്റെ മുൻകോളേജ് ചാപ്പിന് അയച്ച കത്തിൽ തന്റെ വിവാഹത്തിന് മുൻകൈ എടുക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എഴുത്തു തുടരുന്നു: "ഞാനും ജൂഡിയും നേരത്തെതന്നെ സ്വയം വിവാഹിതരായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിയിരുന്നത് എന്തപറഞ്ഞാൽ അപ്പൻ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ലല്ലോ."

വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് ഒരുമിച്ചുകഴിയുന്ന ബേതിമാരുടെ ജീവിതത്തെ പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥകാരനായ ഫാ. ജെ. മുഹ്റ എൽവുഡ് 'അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ ഒക്കതാക്കമ്' എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പ്രതിഭാസം പരമ്പരാഗത ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു മോചനം

നപിഹനമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. മറിച്ച് അത് അവരുടെ സന്ദിഗ്ധതയുടെ, പരാജയഭീതിയുടെ ഒരു സൂചനയാണെന്നുവേണം കാണാൻ.

ഇങ്ങനെ ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നുവരുടെ ക്രമീകരണങ്ങൾ, ഭരണകരാർവിധത്തിൽ മനുഷ്യത്വഹീനമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റു ചില സംഭവങ്ങളിൽ, ഇത്തരം ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തമായ സംഘർഷലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്—ഐക്യത്തിനും പരസ്പരം അടുപ്പത്തിനുമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾമൂലം, അവർ ശാശ്വതമായ അന്യോന്യോപ്പണത്തിലേയ്ക്കും സരക്ഷിതത്വത്തിലേക്കും തങ്ങളുടെ ബന്ധം വളരുന്നതു് 'ഇട'വും സമയവും അന്വേഷിക്കുകയാണു്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഇത്തരം ജീവിതത്തിൽനിന്നു് അവർക്കു് ആത്മാർത്ഥമായ സംയോഗവും പരസ്പരമുള്ള അടുപ്പവും വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതാണു്.

മനുശാസ്ത്രപരമായി ഒരു വസ്തുത ശ്രദ്ധേയമാണു്. മനുഷ്യന്റെ പ്രചോദനങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമാണു്. എടുപ്പത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കാനാകുന്നതുമല്ല. പരസ്യമായി ഒരു മതപരമായ പാങ്ങിൽ തങ്ങളുടെ വിവാഹപ്രതിജ്ഞ ഉറപ്പിക്കുന്നതു് ബേതിമാരുടെ വൈമനസ്യത്തിന്റെപിന്നിൽ വിവാഹ ഉടമ്പടിയുടെ പവിത്രതയേയും ഗൗരവത്തേയും കുറിച്ചുള്ള ബോധമാണു് അന്തർവേഷിപ്പിക്കണമെന്നുതോന്നുന്നു. പല ബേതിമാരും വളരെയധികം ആറ്റാടത്തോടു കൂടെ അറഞ്ഞാരുമായിലേയ്ക്കു നടക്കുകയും ആത്മാർത്ഥമായി വിശുദ്ധ പ്രതിജ്ഞകൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവരിൽ എത്രപേർക്കു് അവയുടെ ശരിയായ അർത്ഥബോധം ഉണ്ടെന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണു്.

വിവാഹത്തിനുമുമ്പു് ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ബേതിമാർ കാല്പനികമായ അനുഭവത്തെ തഴുകുന്നവരാണെന്നു് പറയാനാവില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഇത്തരം ബന്ധം 'ജൈതമം അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ സംയോഗ'മാണു്. ഭാവിയിലേക്കുറിച്ചു് യാതൊന്നും പ്രവ

ചിക്കാനുവാത്ത, പങ്കാളികളുടെ വിശ്വസ്തതയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വാശാനുമില്ലാത്ത ഒരു ബന്ധമാണത്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരം 'ഏപ്പാടുകൾ' ഇന്ന് വലിച്ചുവരുന്നതിനു കാരണം, കാലത്തിന്റെ അഭിമാനം അനിശ്ചിതത്വവും മാത്രമല്ല; പക്ഷേ ഒരു മിച്ചപേരുന്ന വ്യക്തികളുടെ മതാത്മകവും ധാർമികവുമായ അവിശ്വാസവും പ്രധാനകാരണമാണ്. ചുമതലകളും കർത്തവ്യങ്ങളും കടമകളും നിറവേറ്റാനുള്ള വൈമനസ്യവും, തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെയുള്ള ഉറപ്പില്ലായ്മയും ഇത്തരം അംഗീകൃതമല്ലാത്ത 'ഒരുമിച്ചതാമസ'ത്തിന് കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം.

2. സമൂഹവിവാഹ ജീവിതബന്ധങ്ങൾ

പരമ്പരാഗത വിവാഹബന്ധത്തിനുപകരം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറൊരമേർപ്പാണത് സമൂഹവിവാഹം. റോബർട്ട് റിമ്മറിന്റെ നോവലുകളിൽ ഇണകളെ അന്യോന്യം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന ലൈംഗിക അരാജകത്വവരുകളുടെയും ലൈംഗികപ്രാകൃതത്വത്തിന്റെ ആരാധകരുടെയും സമൂഹ്യ പരീക്ഷണങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ വളരെയേറെ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽപ്പോലും ഗൗരവമായ പർച്ചേസ് വിധേയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് 'വിവാഹത്തിനുപകരം'മുള്ള ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങൾ.

'അനേകം പങ്കാളികളുള്ള വിവാഹങ്ങൾ' വിവരിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് ലാറിയുടെയും കോൺസ്റ്റൻസിന്റെയും 'സമൂഹവിവാഹം എന്ന ഗ്രന്ഥം. അതിൽ ഇത്തരം 33 വിവാഹങ്ങളുടെ പഠനം അവർ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. 11 സമൂഹദാമ്പത്യബന്ധങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ അപഗ്രഥനവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുന്ന മറൊരു ഗ്രന്ഥകാരനാണ് ലെസ്ലി വേലി. 'തിരോട

വിടുന്ന കുടുംബസങ്കല്പം' എന്നൊരു ലേഖനത്തിൽ, കുടുംബസാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ഒരു പ്രാസംഗികൻ സമൂഹവിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പ്രകടിപ്പിച്ച ചില ആശയങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്:

സമൂഹവിവാഹം, 'കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംബന്ധിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു അതുല്യതകരമാണ്'. മാത്രമല്ല, തീർപ്പുവരായും അതു 'പ്രായപൂർത്തിയായവരെ വളരൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്'. ആ പ്രഭാഷകൻ തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

അഞ്ചോ പത്തോ സംവത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ സമൂഹവിവാഹബന്ധം പരമ്പരാഗത ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ സ്ഥാനേന്ദ്രഷ്ടമാക്കി പകരം സ്വയം അവരോധിക്കുമെന്നു പറയാനാവില്ല. എങ്കിലും അതിന്റെ നീക്കം ആവഴിക്കാണ്. ഇത്തരം അവകാശവാദമുണ്ടായിക്കാൻ എന്താണ് തെളിവെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അത്തരം 12 സമൂഹവിവാഹങ്ങളെപ്പറ്റി തനിക്കറിയാമെന്നും, പരസ്പരം ഇണകളെ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന മൂന്നു സംഭവങ്ങൾ താൻ നിരീക്ഷിച്ചു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രത്യുത്തരിച്ചുവത്രേ.

93 ദശലക്ഷം വിവാഹിതരായ അമേരിക്കൻ ദമ്പതിമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഏകപത്നീ പ്രതത്തിന്റെയും ഏകഭർത്തൃപ്രതത്തിന്റെയും മറ്റാ സമുദ്രത്തിലെ വെറും നിസ്സാരമായ ഒരു തുള്ളി മാത്രമാണ് ഈ സമൂഹവിവാഹബന്ധങ്ങൾ എന്നു കാണാം. കോൺസ്റ്റന്റൈൻന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിച്ച ഒരു വിമർശകൻ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

'എന്റെ സ്വന്തം മതിപ്പനുസരിച്ച്, സമൂഹവിവാഹങ്ങൾ അഭിലാഷ പുത്നീകരണത്തിന്റെയോ അമിതമായ ലാഭനത്തിന്റെയോ ഫലമായുള്ള ക്ഷണികവും ദർബലവുമായ ആശ്വദ്രാന്താണ്'; ഒത്തതരം 'പിരിയിളക്കം' ആണ്. ക്ഷണഭംഗമായ അനുഭൂതികൾക്കു

വേണ്ടിയുള്ള ആസക്തിയാണ്. അവ ഉന്മത്തമായ ചില മനോഭാവങ്ങളുടെ പഠനാത്മകമായ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണമാണ്—നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആത്മാവാനെ കാണുന്നതിനുള്ള ചില ദർശനവിശേഷങ്ങളായ സംഘർഷം, ആത്മം സ്നേഹാർഹരല്ലെന്ന ചിന്താഗതി, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സ്വയം പരിധി എന്നിവ പ്രകടമാക്കുന്ന മനോഭാവങ്ങളാണ്.

ഞാൻ പ്രവചനത്തിനുള്ള ഒരു സാഹസിക സംരംഭത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നുവെന്നു കരുതുക—ഏകിൽ ഇതൊരു ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത, അപഥസഞ്ചാരത്തിന്റെ, പരീക്ഷണ പരിശോധനകളുടെ കാലഘട്ടമാണ്. അധികം താമസിയാതെ അന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടയുന്ന ഈ കാലഘട്ടം സ്വയം അവസാനിച്ചുകൊള്ളും. 'വിശ്വാസ്യത' പോലുള്ള പദങ്ങൾ നാലക്ഷരമുള്ള വെറുമൊരു വാക്കല്ലെന്ന് ആളുകൾ പരിഗണിക്കുന്ന ഒരു സമയം വരും.

3. പുണ്യസ്വതന്ത്രമായ അവിവാഹിതർ

നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ തനിച്ചു താമസിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നു—അതിൽ അവിവാഹിതർ, വിവാഹമോചിതർ, വിധവകൾ എന്നിവരുമുണ്ട്. 1975-ൽ തനിയെ താമസിക്കുന്നവർ 40 ദശലക്ഷമായിരുന്നെങ്കിൽ 1980-ൽ അവരുടെ സംഖ്യ 46 ദശലക്ഷമായി ഉയർന്നു. ഇവരിൽ പകുതിയിലേറെ ആളുകൾ 18-നും 29-നും ഇടയ്ക്കുപ്രായമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവരെയാണ് വട്ടംകുറഞ്ഞ ഒറ്റയാൻമാർ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. "ഇവരെല്ലാം വിമോചനത്തിന്റെ ജീവിതശൈലി" തെരഞ്ഞെടുത്തു തനിയെ താമസിക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയായ ചെറുപ്പക്കാരാണ്. ഇവരെല്ലാം തനതായ സാമൂഹ്യസമ്പ്രദായങ്ങൾ, താല്പര്യങ്ങൾ, അഭിലാഷങ്ങൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഉപ-സംസ്കാരത്തിന്റെ സന്തതികളാണ്. ഈ ഒറ്റപ്പെട്ടവരുടെ പ്രത്യേക

കൃഷ്ണകളും പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ സർവസാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ജീവിതശൈലിയുടെ ഏറ്റവും നിർബന്ധപൂർവമായ അടയാളം, അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ മദ്യശാലയാണ്. പല കാര്യത്തിലും ഈ മദ്യശാല ഇന്ന് വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. എന്തെന്നാൽ, സാമൂഹ്യവും ലൈംഗികവുമായ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കിടമപ്പെട്ട്, സൗഹൃദത്തിനും പങ്കാളിത്തത്തിനുമുള്ള ഭാഗശമനത്തിന് നിരാശാഭേദിതമായ ഹൃദയത്തോടെ പരസ്യമാർക്കറ്റിൽ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഈ ബാറിന്റെ ആരോധകന്മാരാണ്.

“നഗ്നമായ നൊമാഡുകൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവിവാഹിതനായ ഒരു പുരുഷന്റെ സ്ഥിതി ജോർജ് ഗിൽഡർ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. (പുറംസഞ്ചരിച്ചും കാലിമേച്ചും ജീവിക്കുന്ന ഒരു അപരിഷ്കൃത ജനവർഗ്ഗമാണ് നൊമാഡുകൾ. ഒരിക്കലും സ്ഥിരമായി താമസിക്കാത്ത അവർ തോന്നിയവാസ ജീവിതമാണ് നയിക്കുക). കല്ല്യാണം കഴിക്കാത്ത പുരുഷന്റെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രം അദ്ദേഹം ഇതിൽ വരച്ചുവെക്കുന്നു. അവിവാഹിതൻ വിവാഹിതനേക്കാൾ വളരെ കറുപ്പു സമ്പാദിക്കുന്നു. അവർ പരുഷമായി പെരുമാറുന്നു. പുരുഷന്മാരുടെ രണ്ടുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും കററുകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ജയിലിൽ പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, അവർക്ക് അകാലമരണം സംഭവിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദിഷ്ട സമയത്തിനുമുമ്പുതന്നെ മരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണോ? അവിവാഹിതൻ സ്വാഭാവികമായി ശാരീരികവും മാനസികവുമായ രോഗങ്ങളാൽ ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മഹത്യചെയ്യാനും സാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിഷേധാത്മക പ്രതികൂലമായ വരച്ചുവെക്കലാണ്, ഒരു അവിവാഹിതന്റെ ജീവിതം, ഒരു പ്രതിജ്ഞ നിലനിറുത്താനുള്ള അയാളുടെ അപ്രാപ്തിയും ഭാവിയുടെനേക്കുള്ള ലക്ഷ്യസാക്ഷാത്ക

ക്കാരത്തിന്റെ അഭാവവുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഗിരിധർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരു നഗരത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊരു നഗരത്തിലേയ്ക്കും ഒരു ജോലിയിൽനിന്ന് മറ്റൊരു ജോലിയിലേയ്ക്കും, ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശയ്യയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു ശയ്യയിലേയ്ക്കും മാറിമാറി നീങ്ങാനുള്ള പ്രേരണയും വാസനയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവനാണ് അവിവാഹിതൻ എന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജഡിത്ത് റോസ് നെറുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ബാറിലെ ഉല്ലാസപ്രദമായ കൂട്ടുകെട്ടിനുള്ള അന്വേഷണം' എന്ന നോവലിൽ തെങ്കീസ് ഡൺ എന്നൊരു അവിവാഹിത വനിതയുടെ ജീവിതം വിവരിക്കുന്നു. അവൾ പകൽമുഴുവൻ തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ അദ്ധ്യാപികയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മാത്രയിൽ ന്യൂയോർക്കിലെ അവിവാഹിതരുടെ ബാറ്റുകളിൽ പര്യടനം നടത്തുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും മാത്രയിൽ അവൾ തനിയെയാണ് മദ്യശാലയിലെത്തുന്നതെങ്കിലും തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരുത്തനെ കൂട്ടിന തെരഞ്ഞെടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു മാത്രയിൽ കൂട്ടിന തെരഞ്ഞെടുത്തവന്റെ കരങ്ങളാൽ തന്നെ അവൾ ക്രമമായി വധിക്കപ്പെടുന്നതാണ് തെങ്കീസയുടെ ജീവിതത്തിലെ അന്ത്യംഗം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ന്യൂയോർക്കിലെ അവിവാഹിതരുടെ വൃത്തികെട്ട ബാർകൾക്കുള്ള വർണ്ണിക്കുന്നു; ഒരാഴ്ചപ്പട്ടവതം അവിവാഹിതരുമായ ഏതാനും സ്ത്രീകളുടെ തമോമയമായ ജീവിതവശങ്ങൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇണകളെത്തേടിയുള്ള പരക്കംപാപ്പിൽ, അക്ഷിതത്വം, ഏകാന്തത എന്നിവയെല്ലാം ഏറ്റവും ഭീതിജനകമായി യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു.

അവിവരഹിതരെല്ലാം ചഞ്ചലമനസ്സോ പ്രതിജ്ഞനിറവേറാനാവാത്തവരോ അല്ലെങ്കിൽ ലൈംഗിക അരാജകത്വവാദികളോ ആണെന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. എന്നാൽ ചിലർക്ക് ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ 'ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്നു പറയുന്നതിനോ പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുന്നു. ആ കഴിവില്ലായ്മയാണ്, വിവാഹത്തിനുപകരം 'സർവ്വസ്വതന്ത്രമായ അവിവാഹിത' ജീവിതശൈലി എന്ന മുഖമുദിയണിയാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അവിവാഹിതസമൂഹത്തിന് 'വിമോചനത്തിന്റെ ഭാഷ' ശൈലി വളരെ പ്രിയമുള്ളതാണ്. 'ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്വയം ബന്ധിതനായിത്തീരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല'; 'വളരാനു എനിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം'; 'ഞാൻ എപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യനായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു' - ഇതെല്ലാം മൗലികമായ ഐക്യബോധത്തിന്റെ, മറുത്തുവരുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാനുള്ള കഴിവിന്റെ അഭാവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളാണ്.

വിദ്യ പാടിക്കു എന്ന മനഃശാസ്ത്രജ്ഞൻ എഴുതിയ 'ഐക്യവും അടുപ്പവും' എന്ന കൃതിയിൽ, സ്നേഹിക്കാനും പ്രതിജ്ഞ നിർവ്വഹിക്കാനുമുള്ള കഴിവ്, പ്രധാനമായും താദാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാനബോധത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഐക്യം സ്നേഹത്തെ പിൻതുണയ്ക്കുന്നു. ഐക്യം കൂടാതെയുള്ള പ്രതിജ്ഞകൾ അർദ്ധമനസ്സോടെയുള്ളവയാണ് - ഐക്യമില്ലെങ്കിൽ നാം ലക്ഷ്യമാല്ലാതെ വലിച്ചിഴയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഐക്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അടുപ്പം സംഭവിക്കുന്നില്ല. നാം വിശ്വസിക്കാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നു. സ്വതന്ത്രതയെന്ന കുറച്ചുമാത്രം നമുക്കു വകശുദ്ധപ്പെടാവുന്ന സ്വന്തം വ്യക്തിത്വബോധം യേതത്തിൽ മുങ്ങിത്താഴുന്നു. മറ്റൊരാളുമായുള്ള ഉറ്റ സൗഹൃദബന്ധം യേം പ്രതിരോധിച്ചിനിൽക്കുന്നു. സംശയവും ആശങ്കയും ഉടലെടുക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിന്റേയും കുടുംബത്തിന്റേയും വിമർശകർ, സമൂഹത്തിലെ മൗലികസ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടും വീണ്ടും വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ഒട്ടും പുതിയതല്ല. മാനവചരിത്രത്തിലെ പരിവർത്തനഘട്ടങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാവുന്നവ മാത്രമാണവ. എന്നാൽ ഭാസ്വത്യബന്ധത്തിന് പകരം ഈ വിമർശകർ നിദ്ദേശിക്കുന്ന പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഭാഗശമനത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാസ്വത്യബന്ധത്തിൽ പുഴുക്കുത്തുകൾ വരാതെയും അതിനെ രോഗസംക്രമണം കൂടാതെ പരിരക്ഷിക്കുകയുമാണ് അഭികാമ്യം.

—00—

MALANKARA
LIBRARY

വ്യക്തിയും കുടുംബവും

കെ. പി. വർക്കി കുന്ദേൽ

വ്യക്തി രൂപപ്പെടുന്നതും വളർന്നു ആളായിത്തീരുന്നതും കുടുംബത്തിലൂടെയാണ്. അവൻ തുടങ്ങുന്നത് കുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ്. അവിടെ അവൻ ആദരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദരിക്കാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശുശ്രൂഷ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒപ്പം കൊടുക്കുന്നു. അവിടെ അവൻ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെ അവൻ മേലധികാരിയാണ്; ഒപ്പം അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബന്ധങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ് വ്യക്തി വളരുന്നത്. ബന്ധമില്ലായ്മ അനാഥബോധം ജനിപ്പിക്കുന്നു. ശൂന്യതയുടെ മാരകമുറിവ് മനസ്സിൽ ഏറു് വിങ്ങുന്ന ജീവിതം നരകിച്ചു തീർക്കാൻ ബന്ധമില്ലാത്തവൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെ നന്നായി വിലയിരുത്തി കുടുംബജീവിതത്തിനു് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് നൽകുന്ന ഒരു കൃതിയാണിതു്. അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ആശയങ്ങൾ ആഴമായി ഹൃദയത്തിൽ പതിക്കാൻ ശ്രദ്ധേയമായ ശ്രമം ഇതിന്റെ വരികളിൽ കാണാം.

കുടുംബ ജീവിത പരമ്പര - 6

—വിതരണം—

ജനത ബുക്സ്സ്റ്റാൾ

തേവര - എറണാകുളം - ആലുവ - ചേർത്തല